XXXIII. ÉVFOLYAM, 44. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1977. NOVEMBER 3.

Ludas Matyi

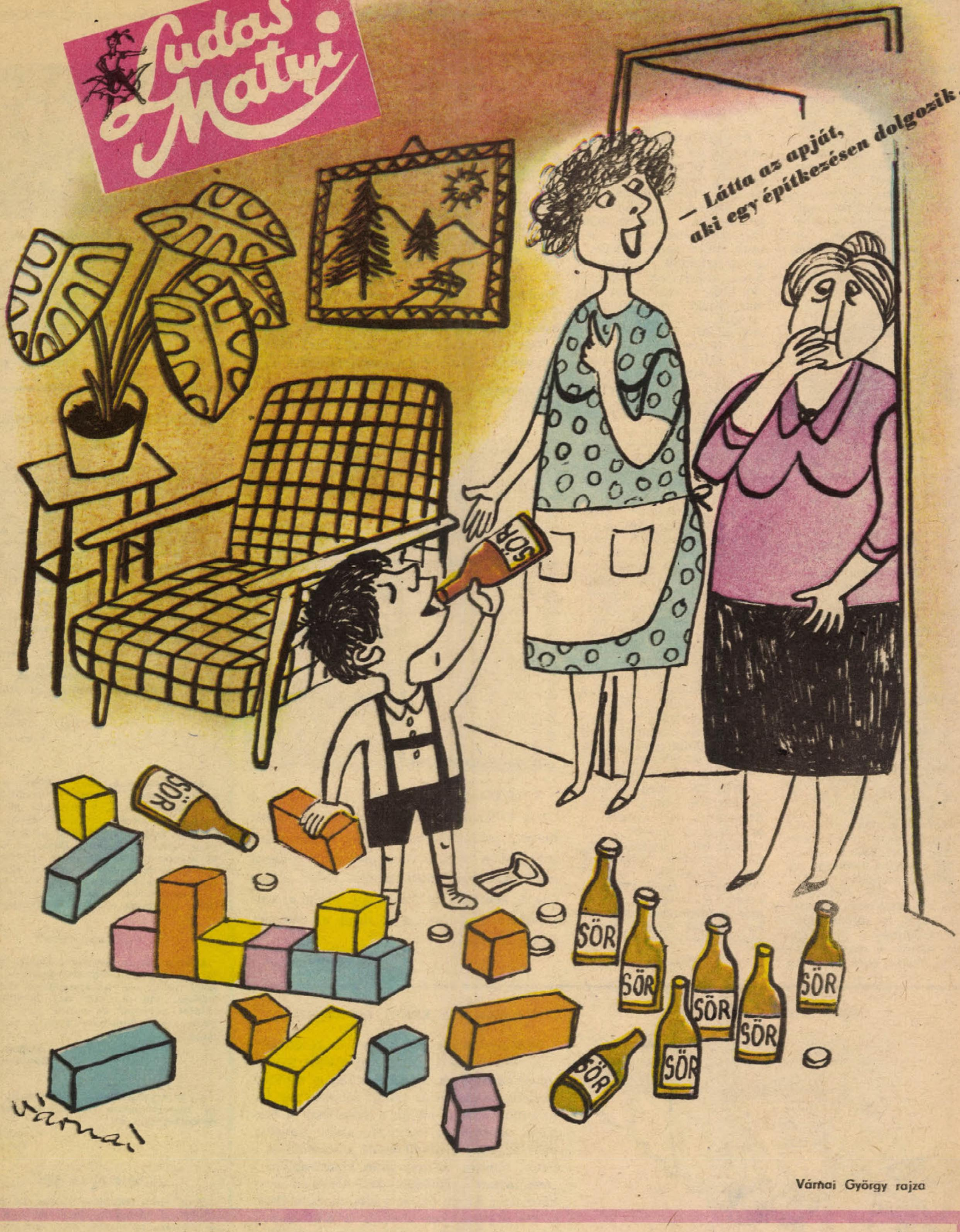
SÖR
SÖR
SÖR
SÖR
SÖR
SÖR
SÖR
SÖR
SÖR
Várnai

– Látta az apját, aki egy építkezésen dolgozik...

Várnai György rajza

INDUL 15 000 FORINTOS REJTVÉNYPÁLYÁZATUNK

KEDVES LUDAS!

MIKOR LESZ IDŐSZERŰ?

KELL-E minden évben tankönyvet, több százezer példányban, újranyomni, nem pazarlás-e erre fordítani a magas állami dotációt? Nem felelne-e meg ma is, mint hajdanában, sok-sok gyereknek a használt tankönyv?

Erről folyik heves vita az *Élet és Irodalom* hasábjain, nehéz fegyverekkel, vérnyomásproblémák, erkölcs, becsület, tisztesség, pedagógiai szempont s hozzánemértés, és ki tudja még mi minden felemlegetésével.

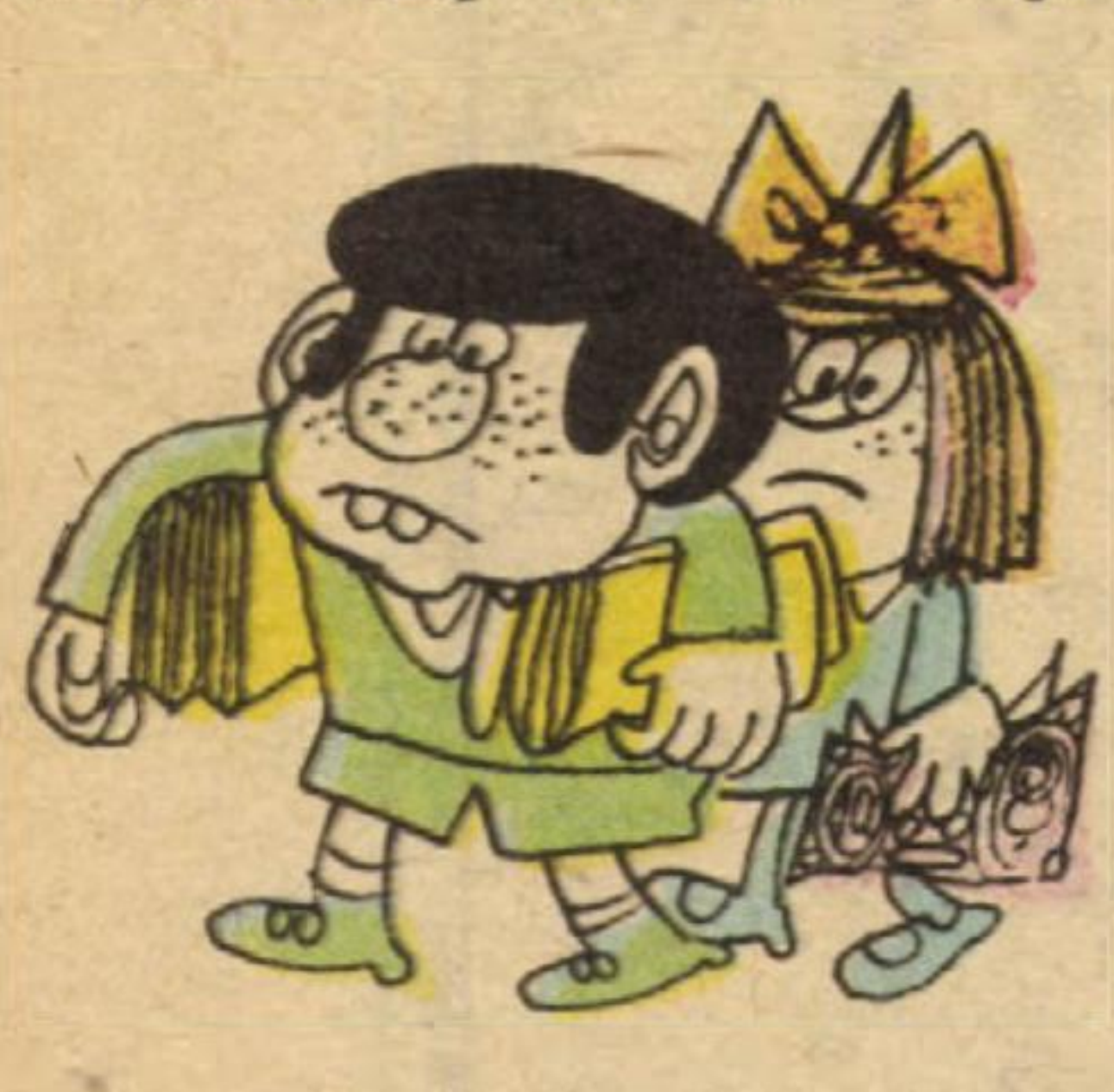

Petró András, a *Tankönyvkiadó* igazgatója, vita közben csak úgy mellékesen veti oda: „Több országban, így a szomszédos Csehszlovákiában, Romániában, Ausztriában több éve bevezették az ingyenes tankönyvellátást... Ez nálunk még nem időszerű, elhamarkodott, korai lépés lenne, mert nincsenek meg hozzá a szükséges feltételek."

MIÉRT nincsenek meg? Sok esetben magyarázzák meg nekünk — azaz inkább kijelentik, semhogy megmagyaráznák — különböző illetékesek, hogy ez vagy az nálunk még nem időszerű. És kész. A vita folytatása, sőt a továbbgondolkodás is: elvágva. Ám már azt sem értem: miért kellett egyáltalán a vitába bedobni ezt a néhány mondatot? *Fehér Klára* az ÉS hasábjain nem a csehszlovák, az osztrák vagy a román tankönyvellátással foglalkozott, hanem a magyart bírálta. Talán nem is tudta — a legtöbben nem tudják, magam sem tudtam —, hogy Csehszlovákiában, Romániában, Ausztriában stb.

PETRÓ ANDRÁS ezt az információt most bedobja a vitába és nem magyarázza meg, csak állítja, hogy ez nem időszerű nálunk. Ha azonban az említett szomszédos országokban már „több éve", akkor nálunk miért lenne a „lépés" „elhamarkodott", „korai"? Azaz, mégiscsak megmagyarázza, amennyiben ez magyarázat. Azt mondja ugyanis: „...mert nincsenek meg hozzá a szükséges feltételek." Ez azonban nem igazi magyarázat, legfeljebb magyarázkodás. A „szükséges feltételeket" (amelyek állítólag hiányoznak) ugyanis nem ismerteti. Így hát titok marad előttünk, hogy a csehszlovákoknál, osztrákoknál, románoknál miért voltak meg már „több éve" ezek a „szükséges feltételek"? Vagy nem voltak meg ott sem? Anélkül csinálták? Nyersebben is kérdezhetünk: az említett három szomszédos ország mindegyike annyival gazdagabb nálunk, hogy ők nyugodtan tehették, ami nálunk még annyira nem időszerű? Mennyit kell még nőnünk, gyarapodnunk, hány hegyet kell még elhordanunk a zsebkendőnknek a négy sarkában, mennyi kölcsönt kell felvennünk a Világbanktól és mennyit kell még aludnunk addig, amíg nálunk is időszerű lesz, ami most még nem az?

MINDEN évben minden tankönyvből (nagy állami dotációval) újat nyomni — ez annyival olcsóbb, mint csehszlovák, osztrák, román mintára ingyenessé tenni a tankönyvellátást? Nyomdai és egyéb nehézségeink ellenére is: ehhez már megvannak, s csak ehhez vannak meg a „szükséges feltételek"?

Barabás Tamás

A JÁRDÁN NŐTT BETONOSZLOP

A Lumumba és Korong utca sarkán várakoztam, nézelődtem, sétálgattam. A simának képzelt járdán hirtelen megbotlottam, és az út porát kabátommal alaposan feltörölve, elestem. Ketten talpra segítettek. Szerencsére nem történt komoly bajom, csontom nem tört, csak a térdem sajgott. Körülnéztem, mi okozhatta a balesetemet?

Meglepetten láttam, hogy az aszfaltjárdából betonoszlop nőtt ki, mint egy szál virág a réten. A terepet ismerő helybeliek közül valaki elmondta: a forgalmi akadály legalább három éve veszélyezteti itt a gyalogosok biztonságát. Azóta nagyon sokan estek benne hasra.

Télen a hó befödheti a járdán levő betonoszlopot, valaki gyanútlanul ráléphet, a lába lecsúszhat róla és máris emeli a baleseti statisztikát.

Felhívjuk a XIV. kerületi tanács figyelmét: amennyiben nem nyilvánították műemléknek a járda közepén emelkedő betontömböt, akkor sürgősen távolítsák el onnan!

(f. i.)

I és NEM Y

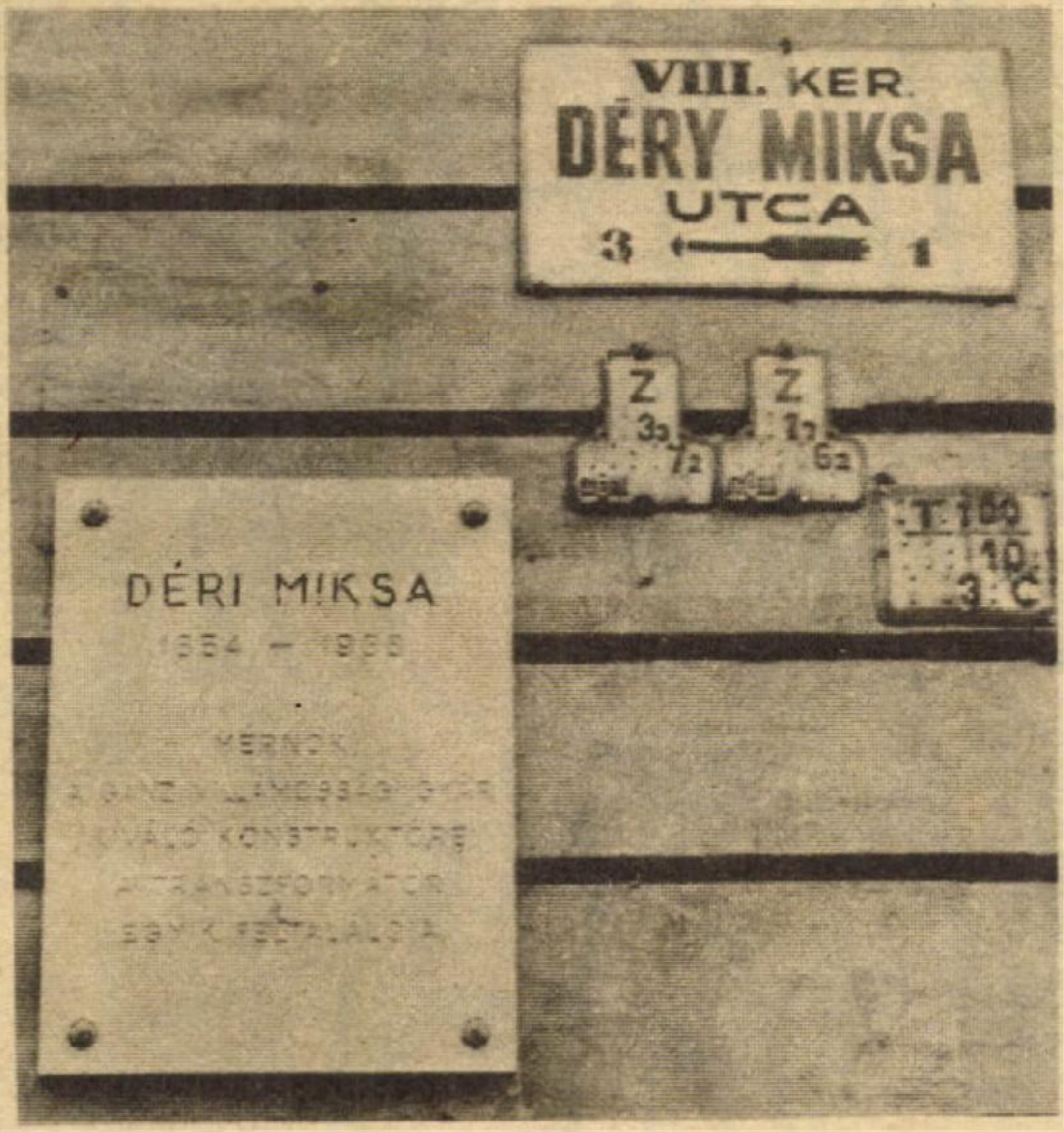

A mellékelt fotót magam készítettem. A Ganz Villamossági Művek dolgozója vagyok, biztos forrásból (régi fényképek, archív anyagok) tudom, hogy a Ganz gyár alapító tagjai között szerepelt DÉRI MIKSA nevét „i"-vel írta és nem „y"-nal. Tehát úgy, ahogy az emléktáblán — de nem úgy, ahogy az utcanévtáblán szerepel.

Csizik Tibor

MINDENNAPOS KÁLVÁRIA

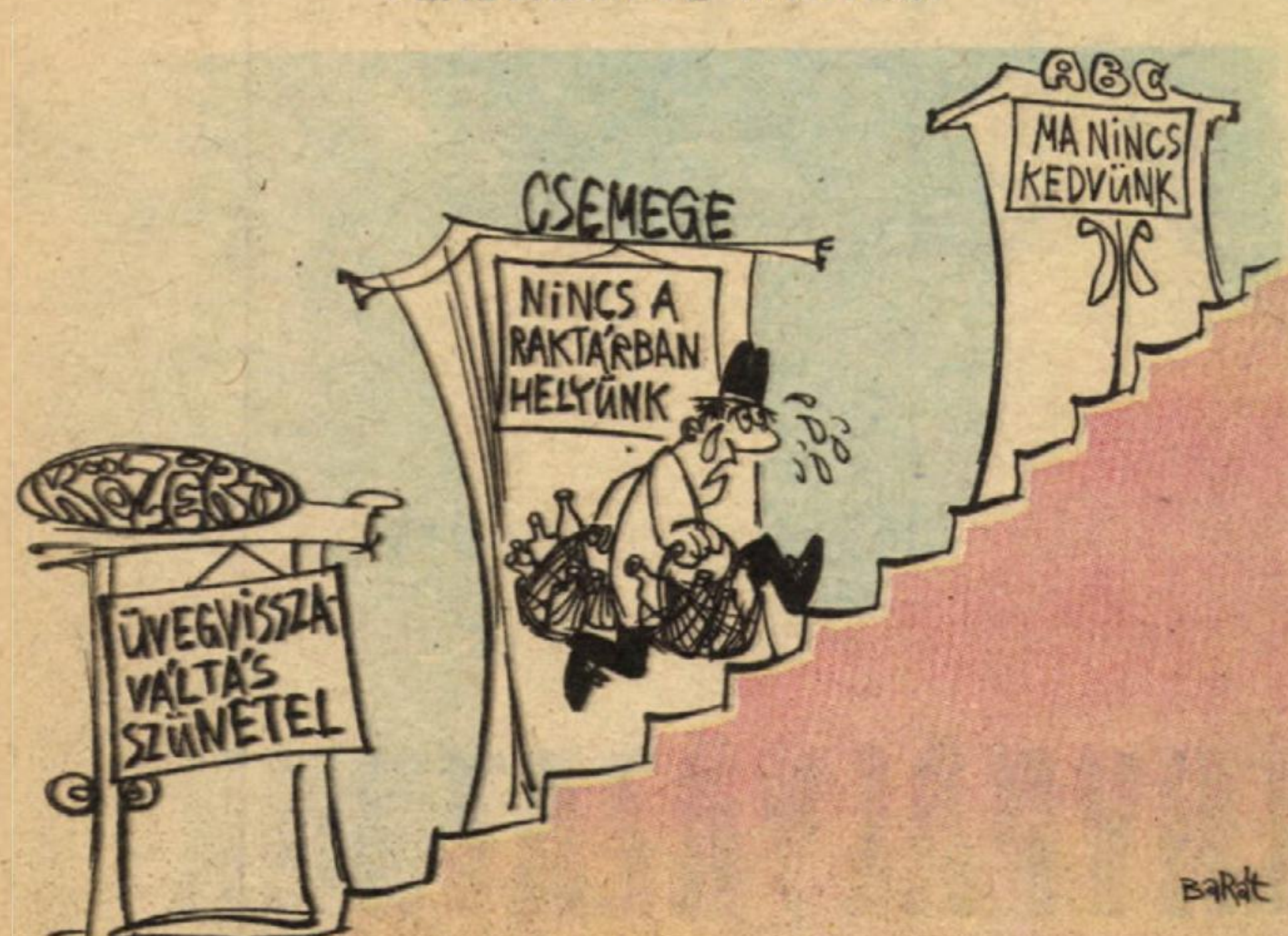

ÁRA EGY EZRES, DE ROSSZ

A József körúti Ezermester- és Úttörőboltban 1050 forintért vettem egy BUSH 5653 H típusú táskarádiót, még júniusban. A RÁVISZ 12 hónapos garanciát vállalt rá. Alig egy hónap múlva be is adtam a készüléket a RÁVISZ Népszínház utca 27. alatti fiókjába, mert az URH-n áthallatszott a Kossuth és a Petőfi műsora. 10 nap után visszakaptam a „megjavított" rádiómat, azt követően még háromszor adtam be, de a hiba maradt. Ötödször a készüléket átadták a KERMI-nek, amely azt hibátlannak minősítve jutatta vissza hozzám, de sajnos, a hiba még ma is tapasztalható. Mindezt egy ezresért. Csakugyan fölöslegesen dobtam volna ki ezt a pénzt?

Sala István,
1149 Bp., Várna u. 8.

A CÍMZETTEK VÁLASZOLNAK

Az örök emberi

Örömmel fedeztük fel 39. számuk hátsó oldalán, hogy hírt adtak olvasóiknak Az örök emberi — Das ewig Menschliche — című könyvünk megjelenéséről. A hír, amit közöltek, igaz! Csakhogy nem importálunk magyar karikatúrát külföldről! A könyv Budapesten készült, itt szerkesztettük, főleg a Ludas Matyi karikaturistáinak rajzaiból, sőt, a rajzok egy jelentős része épp a Ludasban már megjelent. A könyvet és a magyar humort tehát exportáltuk, agilis partnerünk, az NDK-beli Eulenspiegel Kiadó segítségével, a német olvasóközönségnek. Néhány száz példányt itthon is forgalomba hoztunk, mivel, sajnos a magyar nyelvű kiadás, a terjesztő vállalatok kellő érdeklődésének hiánya miatt, egyelőre legalábbis, bizonytalan.

Aczél Ferenc
főszerkesztő
Corvina Kiadó

*

Jóllehet örülünk, hogy a könyv — mint a fenti levélből kiderül — itthon is forgalomba került, úgy érezzük: jobb reklám, tevékenyebb terjesztés segítségével a néhány száznál jóval több példány is vevőre, olvasóra találna. Hazai és külföldi karikatúra-kiállítások (nem egyszer, külföldön szerzett díjak) sora, s egy sereg más jel egybehangzóan arra vall: van nálunk érdeklődés a humor s a karikatúra iránt, méghozzá növekvő tendenciájú.

Vasárnap soha?

A fenti címen megjelent glossza (Ludas, 38. sz.) bizonyára félreértésen alapul, mint hogy vasár- és ünnepnapokon Déli pu-i irodánk déli 12 óráig tart ügyeleti szolgálatot, Nyugati és Keleti pu-i irodáink pedig reggel 8-tól este 20 ill. 21 óráig tartanak nyitva.

Szakala József
Bánfalvi Gyula
IBUSZ

A Bajcsy-Zsilinszky úti irodánk vasár- és ünnepnapokon is az utazóközönség rendelkezésére áll.

Kiss Sándor
Cooptourist

Se piac, se ABC

Fenti című cikkükre (Ludas, 38. sz.) közöljük: a Hungária körút és a Kerepesi út sarkára új piacot, ABC áruházat s éttermet tervezünk, összesen 6580 négyzetméteren, a munka befejezési határideje — ha a kivitelező vállalat szerződésileg vállalja — 1980. december 31.

Csigás Ferenc
igazgató
Főv. Tanács VB Csarnok és Piac Igazgatósága

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Az énektanártól megkérdi a tanítvány:

— Mit gondol, elérhetek valamit a hangommal?

— Ha esetleg tűz üt ki maguknál, feltétlenül nagy hasznát veheti.

*

— Képzeld el, milyen meglepetés ért! Egy ékszerüzletből elloptam egy órát és a bíróság egy évet sózott rám!

— Mi ebben a meglepő?

— Nem értem, honnan tudhatta az órás előre. Az óra mellett ugyanis egy cédula volt, ezzel a felirattal: „Egy év garancia!"

AZ ANGOL KONGRESSZUSOK UTÁN

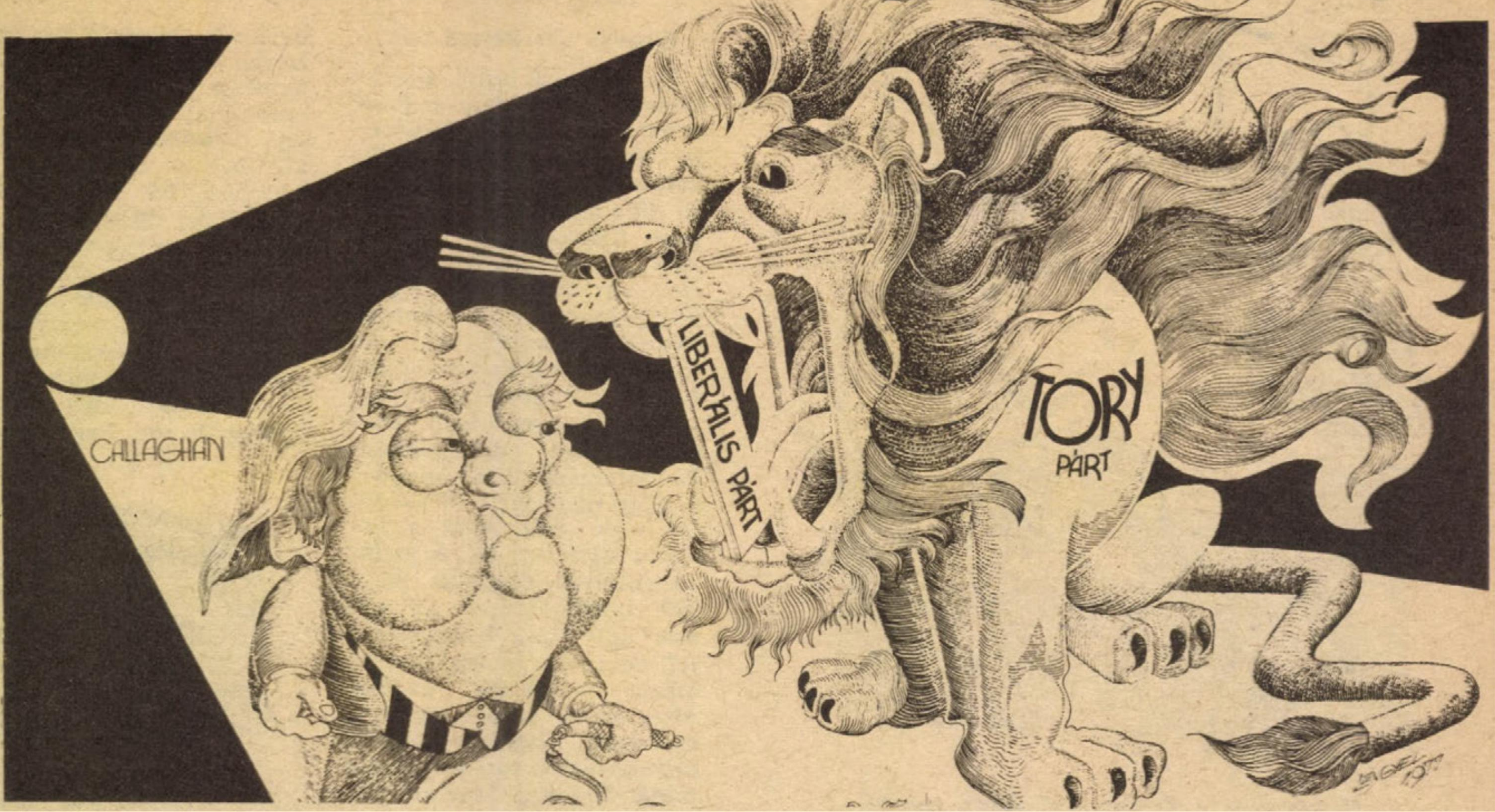

Callaghan: És mi lesz velünk, ha kilökik a szájából?

MUNKAEBÉD

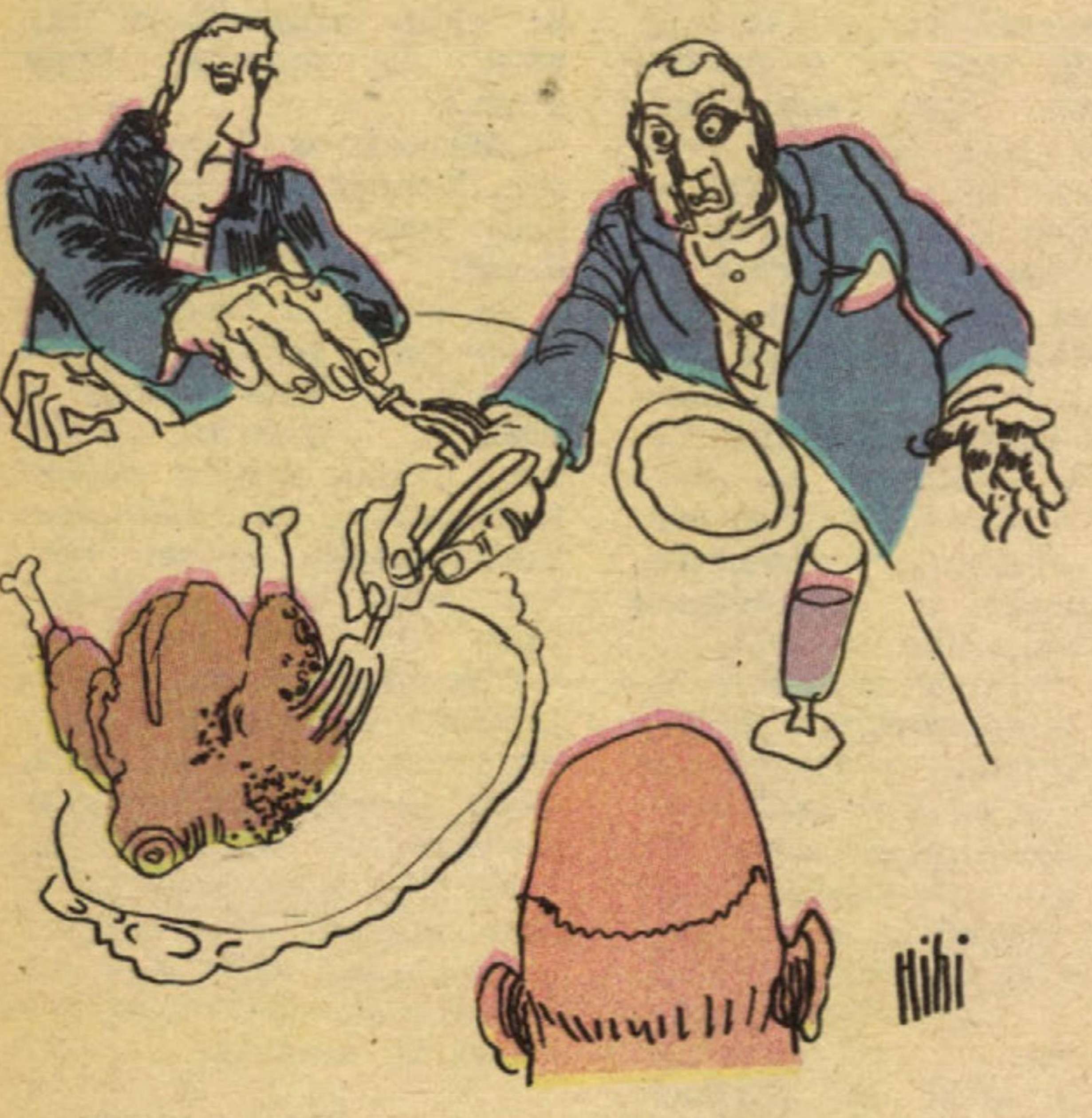

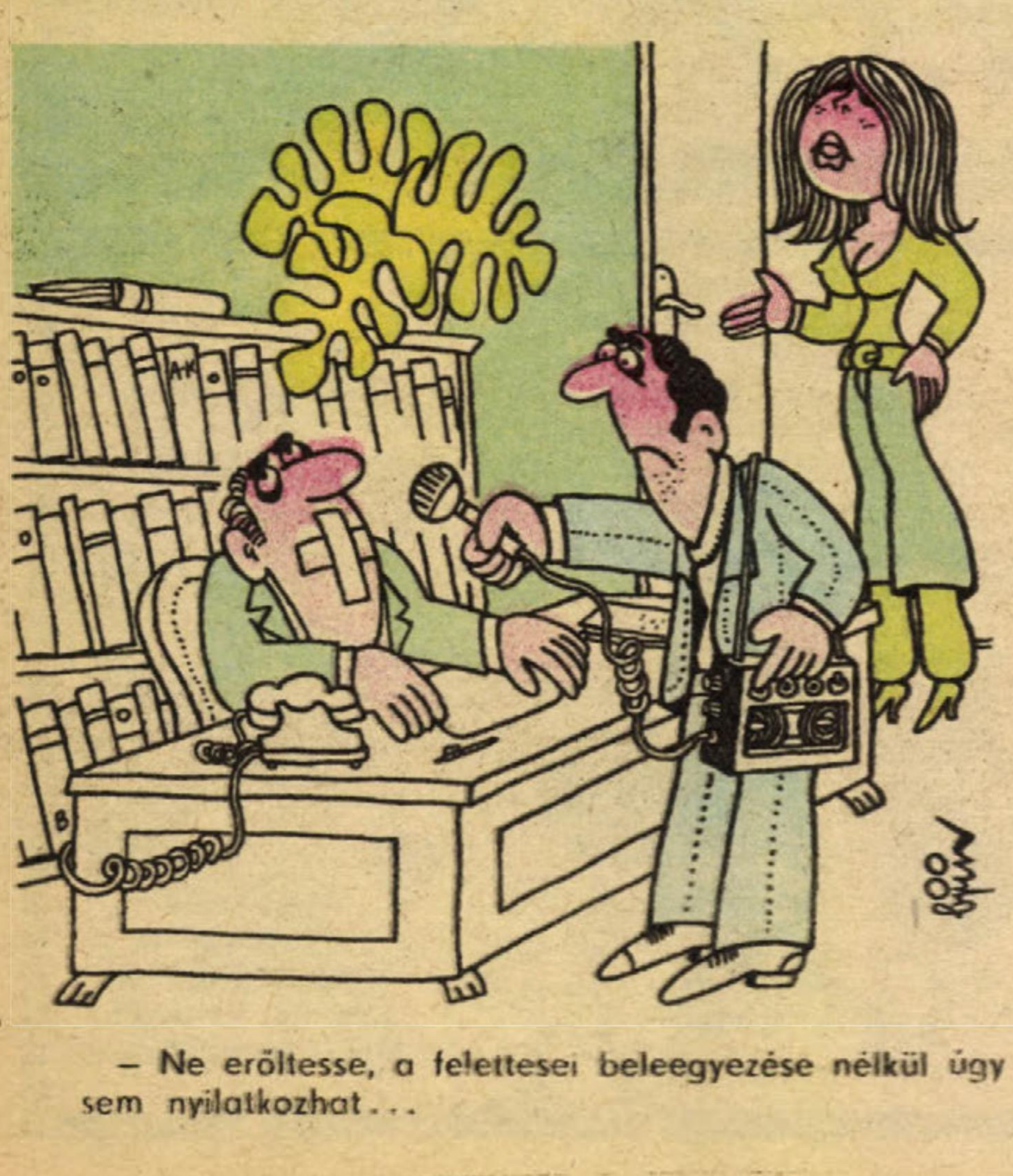

– Ne erőltesse, a felettesei beleegyezése nélkül úgy sem nyilatkozhat...

Kultúra és szagosszappan

Nem, nem sírok, csak a szappan csípi a szememet. Az a másfél kiló szagosszappan, amit ma szétdörzsöltem magamon, hogy valamelyest javítsam a statisztikát.

Mert nekünk folyton pironkodnunk kell valami miatt! Most például egy jó orrú újságíró kiszagolta, hogy kevés mosdószappant fogyasztunk, 5—6 darabot évente, a kívánatos 10—12 helyett.

Még azt sem mondhatom, hogy mindez azért van, mert már tejben-vajban fürdünk, hiszen már azt is kimutatták, hogy tejből sem fogy elég.

Talán az a legfőbb baj, hogy a szappan körül kevés a lárma, a hírverés, a harci zaj. Csak gubbaszt az a szegény szappan a poros polcokon, álmatag, unalmas boltjainkban (háztartási bolt: már a neve is egy ásítás!), a fogpiszkáló és a bagarol között... Felkapott, divatos helyeken kellene árulni a szappant! Például a Retek utcai pékségben, vagy a kaposvári színház budapesti butikjában.

A Retek utcáról mindannyian tudjuk, hogy ott mindenki megfordul, aki még nem ette meg a kenyere javát. Írják elő, rendeljék el: a Retek utcai kenyérből ezentúl csak az kaphasson, aki fél font szagosszappant is vásárol. És ha legközelebb megint betér a pékségbe, az eladó köteles körülszaglászni a vevőt, s csak akkor szolgálhatja ki, ha meggyőződött róla, hogy magára kente a szappant, nem pedig a falra, s nem is a huzatos előszoba ablakréseibe tömködte.

Kaposvár kissé bővebb magyarázatra szorul. Hallom, ahányszor a Csiky Gergely Színház Budapesten játszik, mindig kétszer annyian szeretnék látni a produkciót, mint ahányan a nézőtéren elférnek.

Emlékszem, gyerekkoromban két cső kukoricáért bocsátottak be a falumban vendégszereplő világvárosi vándorcirkusz nézőterére. Mi lenne, ha a kaposváriak két szagosszappanért engednék be a nézőt? Nem, ez nem jó, nem nekik kell mosakodni, hanem nekünk... Mást mondok: csak az kapjon jegyet a kaposváriakra, aki körzeti orvosi látlelettel igazolja, hogy a kívánatos mértékben fogyasztja a szappant. Ez sem jó, persze, hiszen a kultúra nem lehet a kiváltságos keveseké.

Ha Csehovot játszanak mostanában nálunk, mindig hullik valami. A Három nővérben, a Vígszínházban: falevelek. A kaposváriak által játszott Ivanovban: faháncs. És ha a legközelebbi Csehovban szagosszappan hullana a zsinórpadlásról, de annyi, hogy ellepje a főhőst, a statisztériát, a zenekari árkot, a nézőteret, a karzatot?! Csak semmi húzódozás, nem kell félni a szokatlan, meghökkentő reklámfogásoktól!

Ha a kaposváriak játszanak valamelyik pesti színházban, ostromgyűrű veszi körül az épületet, hangos és látványos jelenetek zajlanak le az előcsarnokban és az utcán. Így volt ez legutóbb is, amikor az imént említett Ivanovot hozták Pestre. A színházból kiszorultak között lármázott, tülekedett, acsarkodott egyik ifjú ismerősöm is. Mondom neki másnap:

— Én az Ivanovot nem sorolnám a legjobb Csehovok közé. Te hogy vagy vele?

— Őszinte legyek? Nem ismerem a darabot.

— Akkor a tegnapi dárdarázás, kardcsörtetés miért volt?

— Nem annyira Csehovért, Kaposvárért inkább. Most ezt kell tenni. Most Kaposvár az Ügy.

Be szép is lesz, istenem, ha egyszer majd a szappan lesz az Ügy! Ha úgy ostromoljuk majd a szappanboltokat, mint egyes — ritka! — alkalmakkor a színházi jegypénztárakat. Az ostromló seregek élén fanatikus költők és esztéták vezetnek majd bennünket a szagosszappanból rakott barikádokra.

Én is ott leszek a harcban, számíthattok rám, barátaim!

Csak egy valami nyugtalanít: vajon nem az a baj valójában, hogy még mindig átkozottul kevés minálunk a fürdőszoba? Meg az, hogy nem igazán jók a magyar mosdószappanok?

Na jó, jó, én csak kérdeztem...

Radványi Barna

NŐI DOLGOK

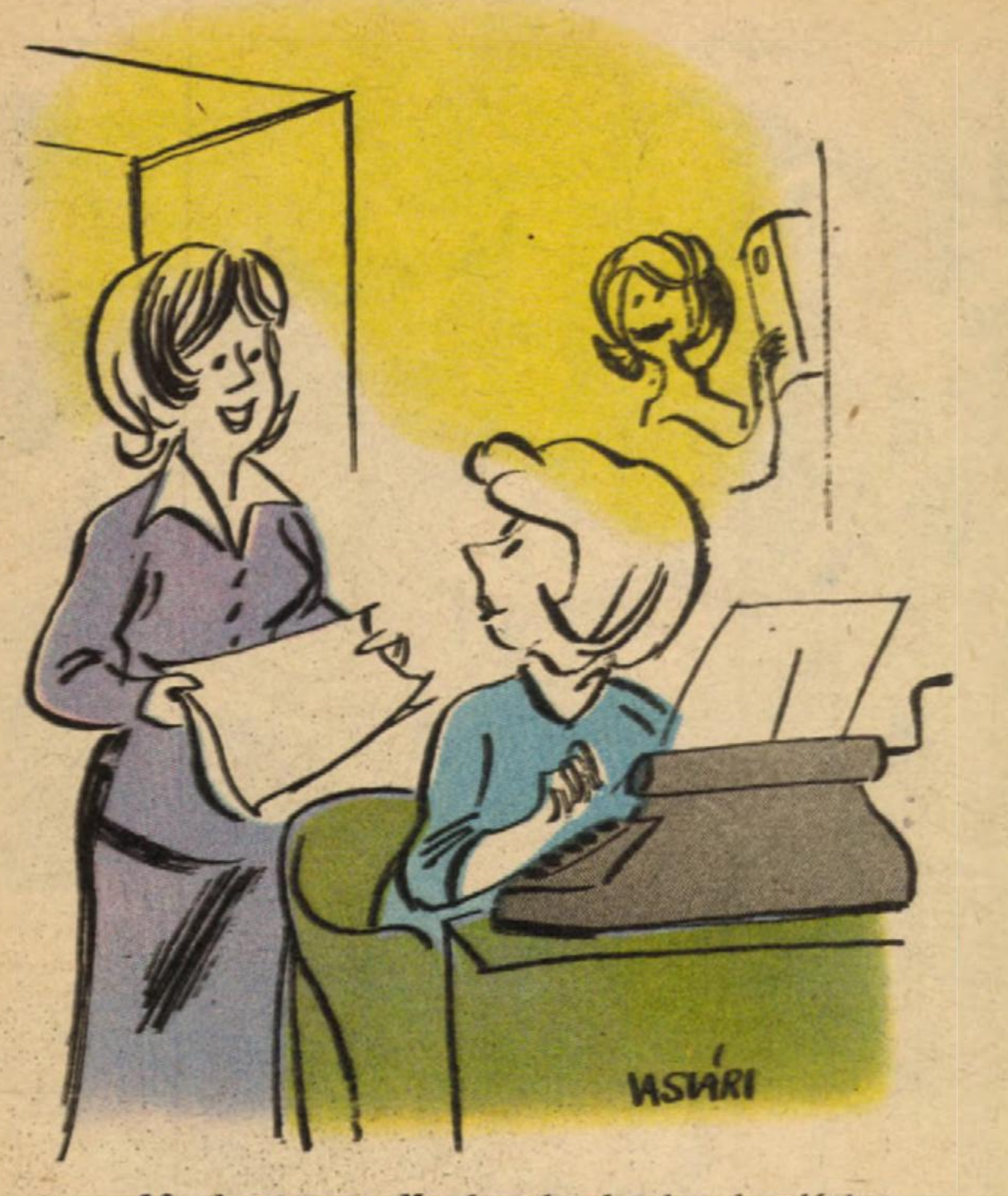

– Megkaptam a Kovácsné névtelen levelét!

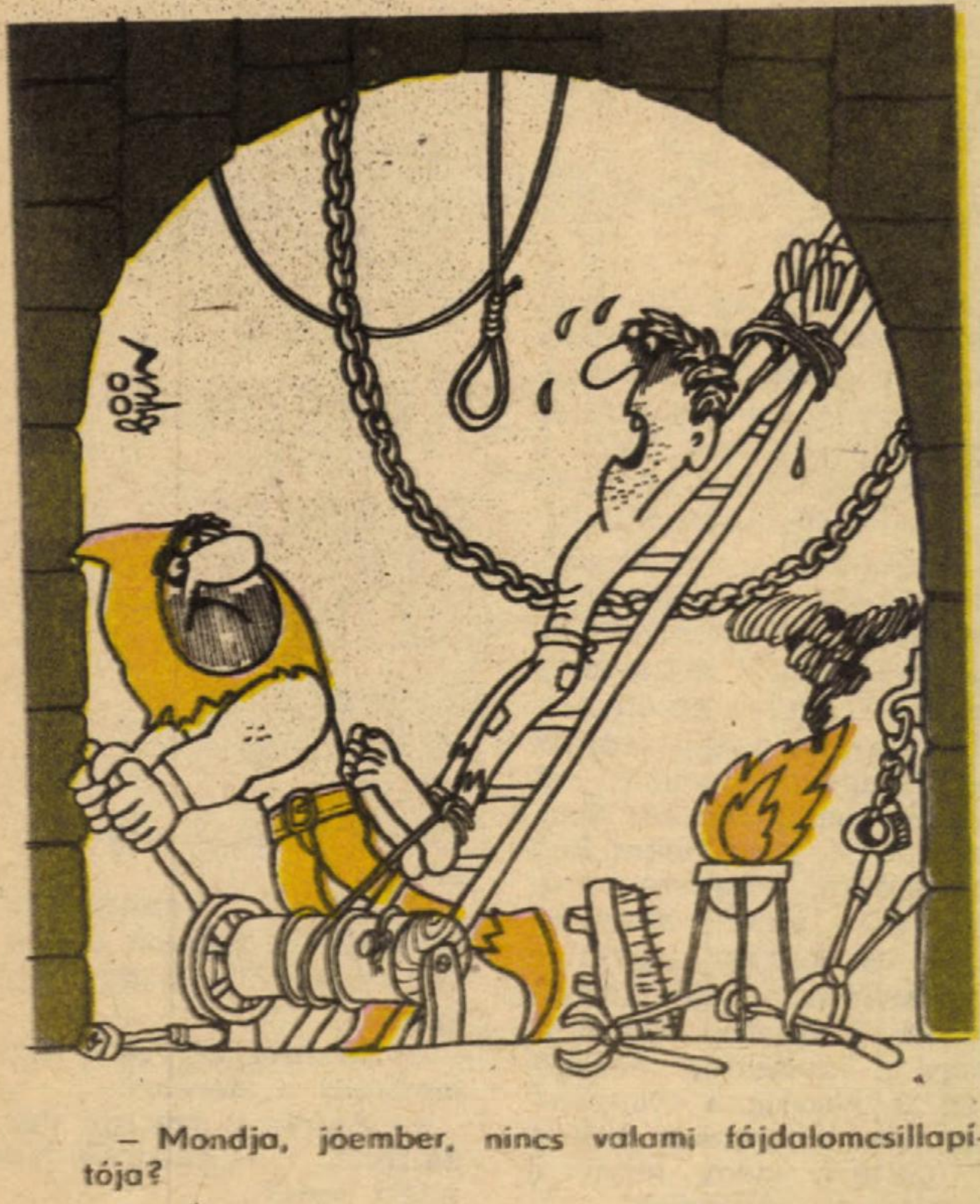

– Mondja, jóember, nincs valami fájdalomcsillapítója?

Levélváltás a diaüvegről

Kedves Szerkesztő úr!

Én is, mint több tízezer társam, szenvedélyes fotós vagyok. A filmek megóvása érdekében, diaüvegbe keretezzük a felvételeinket. A diaüvegeket a salgótarjáni Siküveggyár gyártja. Ára ez év nyaráig 21 forint 60 fillér volt. Nyári felvételeimet is üvegbe akartam behelyezni, az üzletben közölték velem, hogy diaüveget nem árusítanak, hanem csak diavédőlapokat, dobozonként 26 forintért. Ezt ugyanaz a gyár gyártja: a diavédőlap nem más, mint a korábbi diaüveg, de 4 forint 40 fillérrel drágább, és a 100 darabból 5—6 db éppen úgy nem használható fel karcolás és légbuborék miatt, akárcsak azelőtt. Mint vevő, csak arra gondolhatok, hogy egyszerűen árdrágításról van szó. Vagy talán egy-egy árucikk nevének megváltoztatása már indokolttá teszi az áremelést?

Kedves Olvasónk!

Nem teszi indokolttá, de ez még nem jelenti azt, hogy nem fordulhat elő. Valamikor divat volt a méterárunak valamiféle fantázianevet adni, és később átkeresztelni egy másik fantázianévre. Így lehetett például a „Dirabol"-ból „Daribol" (remélem a valóságban nincs ilyen nevű áru!), és az addigi méterenkénti, mondjuk, 220 forintos árból 280 forint. De ez már a múlté, ilyesmi manapság már nem fordulhat elő, hála az ellenőrzés lankadatlan szorgalmának és a gazdasági bírságnak.

Az ön véleményével ellentétben, szerintem ez esetben nincs szó árdrágításról sem. A jelentős eredményeket elért, neves üveggyár ugyanis aligha követett el szabálytalanságot, és kellő indoklással emelte fel a diaüveg árát. Nem azért, mert egyedüli gyártója a manapság már tömegcikknek számító diaüvegnek, hanem feltételezésem szerint azért, mert a kemény karton dobozba csomagolt 100 darab üveglap előállítása, az összes költségeket figyelembe véve annyiba kerül, hogy nem lehet 26 forintnál olcsóbban a kereskedelmi forgalomban árusítani. Hogy nyárig csak 21,60 Ft-ba került, az nyilván a gyár mértéktartásának köszönhető. (Szabadáras IV. kategóriájú cikk!) Azt is mondhatnám, hogy a diaüveg darabonkénti, nem is egészen négy és fél fillérrel magasabb ára a fényképezést kedvelő vásárlóknál aligha számíthat valamit a fotózás nem csekély önköltségéhez viszonyítva. De ezt, elví okokból nem mondom, mert bármilyen közhelynek hangzik is, még mindig igaz az a szólásmondás, hogy sok kicsi sokra megy. Mert jól néznénk ki, ha ezt az elvet figyelmen kívül hagyva az úgynevezett aprócikkek — filléres áruk — árát indokolatlanul felemelnék. Hiszen a barkácsolók, a hobbisok és más aprócikk vásárlók fizetnek, ha muszáj. A diavédőlapokat például akkor is megvennék, ha netán a kétszeresére emelték volna az árát.

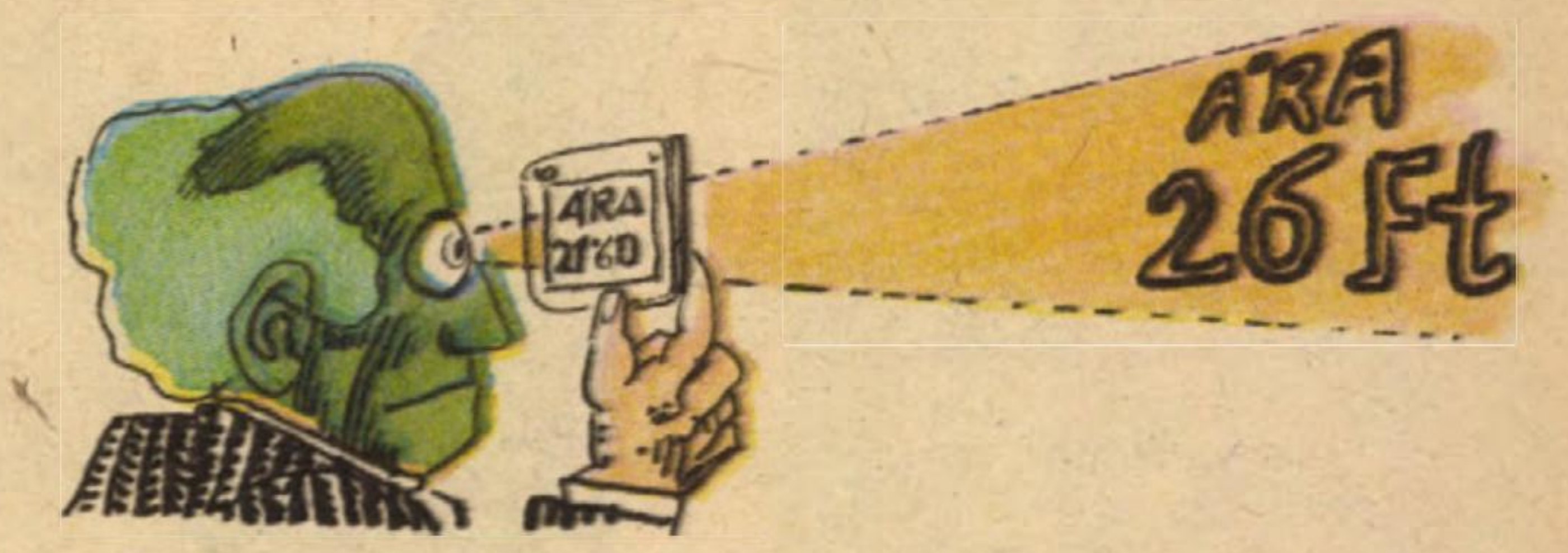

Az ilyen jelenségekre tehát mindenképpen helyes odafigyelni, magyarázatot kérni és az áremelés indokoltságáról tájékozódni. Ön ezt az információt nem tudta megkápni, tehát levelet írt szerkesztőségünknek arról, hogy indokolatlan áremelésre gyanakszik. Amint látja, én lényegében nem a diaüvegnek, most már diavédőlapnak, az árával foglalkozom, hanem a vevőket megillető tájékoztatás hiányával. Arra a kérdésemre ugyanis, hogy miért változott meg a diaüveg ára, *három* szakboltban *háromféle* feleletet kaptam:

„Nem változott, eddig is ennyiért árultuk." (Kérésemre az eladó levette a dobozra ragasztott 26 Ft-os árcédulát, alatta nyomtatott számokkal olvasható volt a 21,60-as régi ár.)

„Csak diavédőlap van, diaüveg nincs." (Kétkedésemre az eladó megmutatta a dobozt. Rá volt nyomtatva: DIAVÉDŐLAP. Ára: 26 Ft. Felnyitotta a dobozt és meglátta benne a katonás rendben belerakott 100 db diaüveget, amelyről az előző pillanatban úgy vélte és mondta, hogy nincs.)

„Másnak is felmegy az ára. Minket nem informálnak, fent tessék megkérdezni."

Én azonban *fentről* nem kérdezek semmit, mert lentről is látom, hogy a vásárlót gyakran azért nem tudják a bolti eladók tájékoztatni, mert őket sem tájékoztatják. Erősen kétlem, hogy ez a gyakorlat csak az üveg védőlapra korlátozódik. Szem- és fültanúja voltam annak, hogy ugyanazt az árut, két pénztáros — egymástól másfél méterre — kétféle áron blokkolta. Igaz, hogy az ár nem volt az árun feltüntetve. De hát azért a jó kereskedőnek kívülről is illik tudni az árakat!

Földes György

MINDENKI ISKOLÁJA

SAJDIK FERENC ROVATA

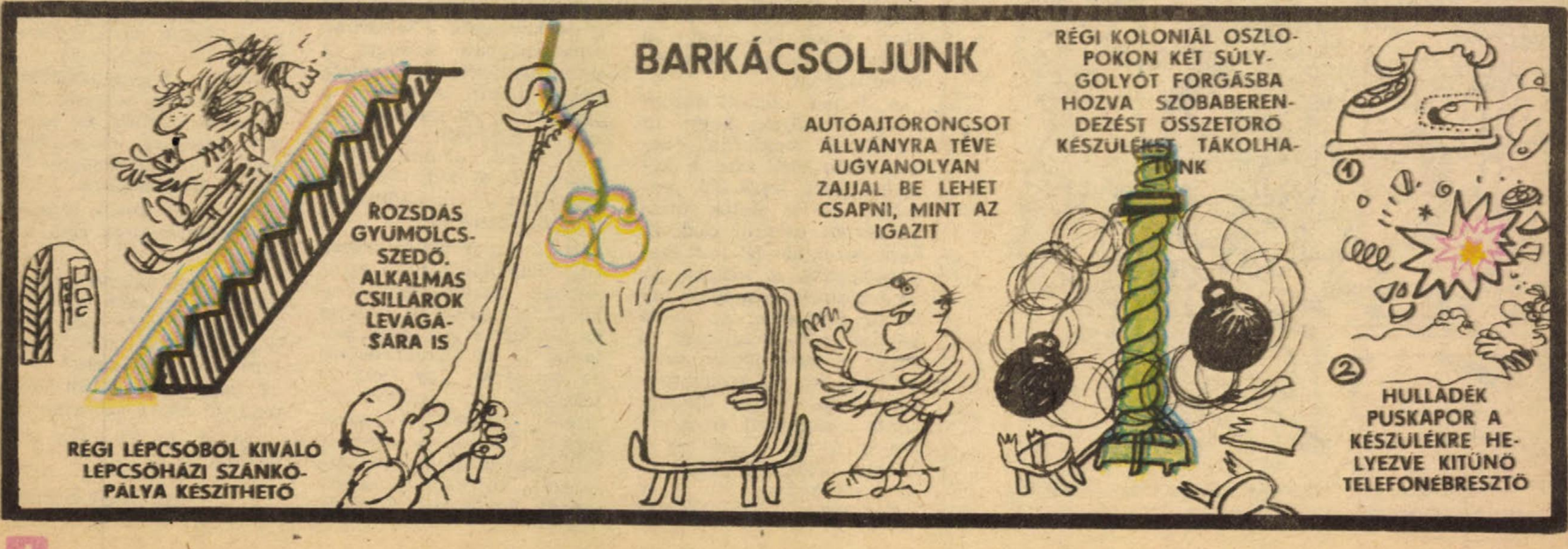
BARKÁCSOLJUNK
RÉGI LÉPCSŐBŐL KIVÁLÓ LÉPCSŐHÁZI SZÁNKÓPÁLYA KÉSZÍTHETŐ
ROZSDÁS GYÜMÖLCSSZEDŐ. ALKALMAS CSILLÁROK LEVÁGÁSÁRA IS
AUTÓAJTÓRONCSOT ÁLLVÁNYRA TÉVE UGYANOLYAN ZAJJAL BE LEHET CSAPNI, MINT AZ IGAZIT
RÉGI KOLONIÁL OSZLOPOKON KÉT SÚLYGOLYÓT FORGÁSBA HOZVA SZOBABERENDEZÉST ÖSSZETÖRŐ KÉSZÜLÉKET TÁKOLHATUNK
①
②
HULLADÉK PUSKAPOR A KÉSZÜLÉKRE HELYEZVE KITŰNŐ TELEFONÉBRESZTŐ

Három sporthír

Fülöp György rajzai

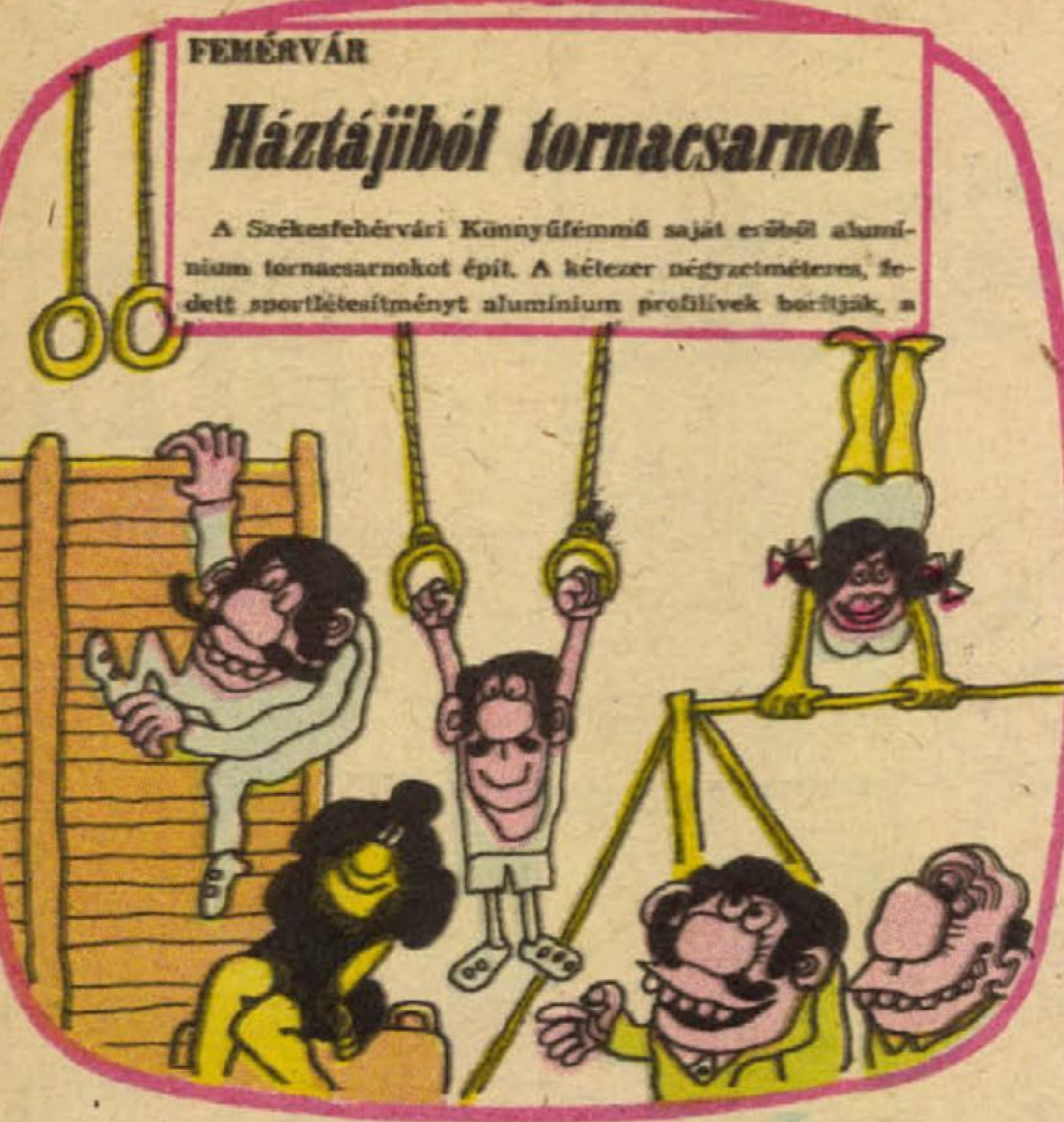

FEHÉRVÁR

Háztájiból tornacsarnok

A Székesfehérvári Könnyűfémmű saját erőből alumínium tornacsarnokot épít. A kétezer négyzetméteres, fedett sportlétesítményt alumínium profilivek borítják, a

— Érdekes, a háztájiban mindig fürgébben tornáznak.

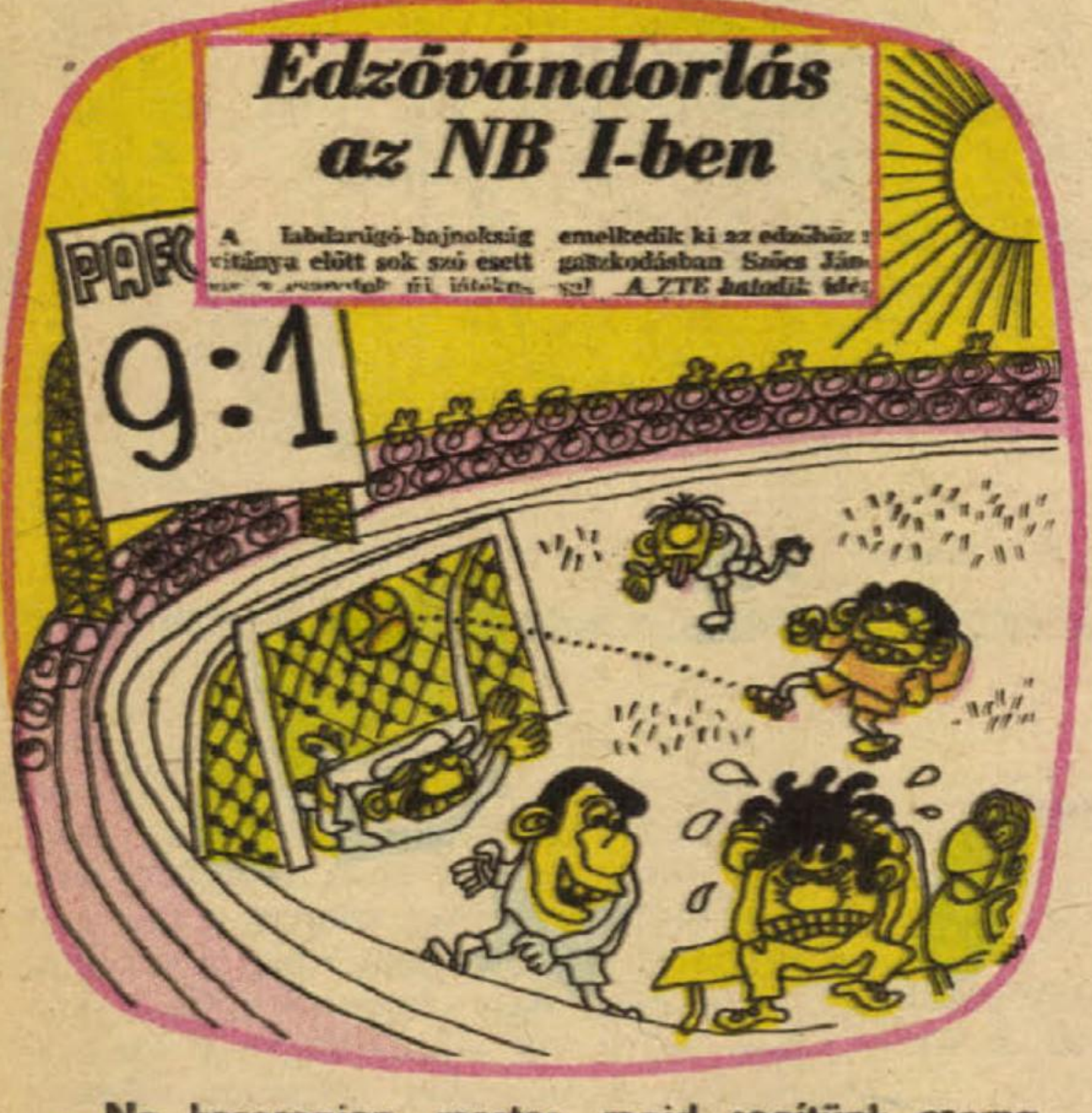

Edzővándorlás az NB I-ben

A labdarúgó-bajnokság itánya előtt sok szó esett … emelkedik ki az edzőhöz … gazdálkodásban Szűcs Ján… …sal. A ZTE hatodik idé…

— Ne keseregjen, mester, majd segítünk csomagolni.

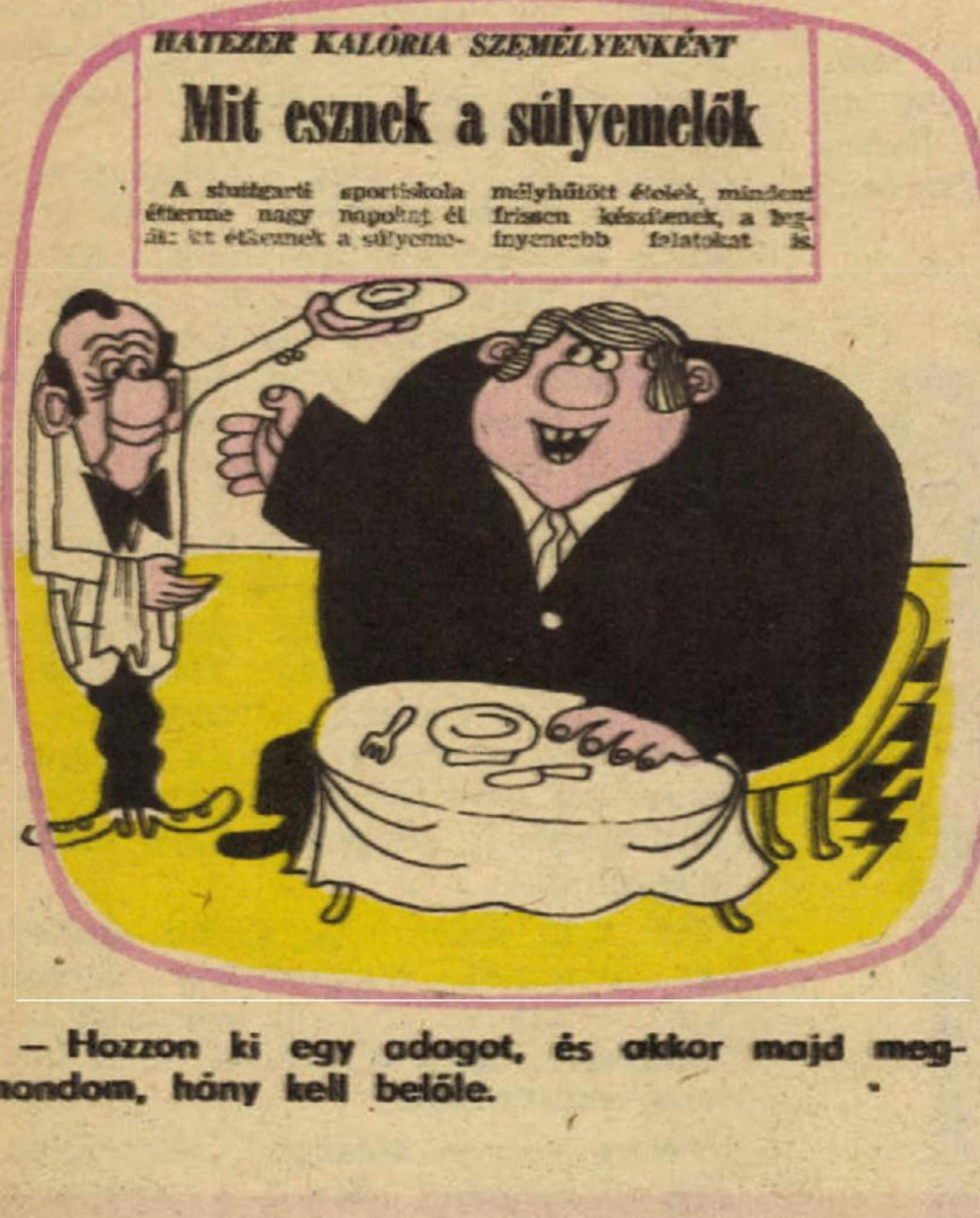

HATEZER KALÓRIA SZEMÉLYENKÉNT

Mit esznek a súlyemelők

A stuttgarti sportiskola étterme nagy napokat él át: itt étkeznek a súlyemo- mélyhűtött ételek, mindent frissen készítenek, a legfinyásabb falatokat is

— Hozzon ki egy adagot, és akkor majd megmondom, hány kell belőle.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

— Elolvasta már a könyvemet a harmincéves háborúról?

— Hát maga írta? Azt hittem, hogy valóban megtörtént.

EMBERKÍSÉRLETEK

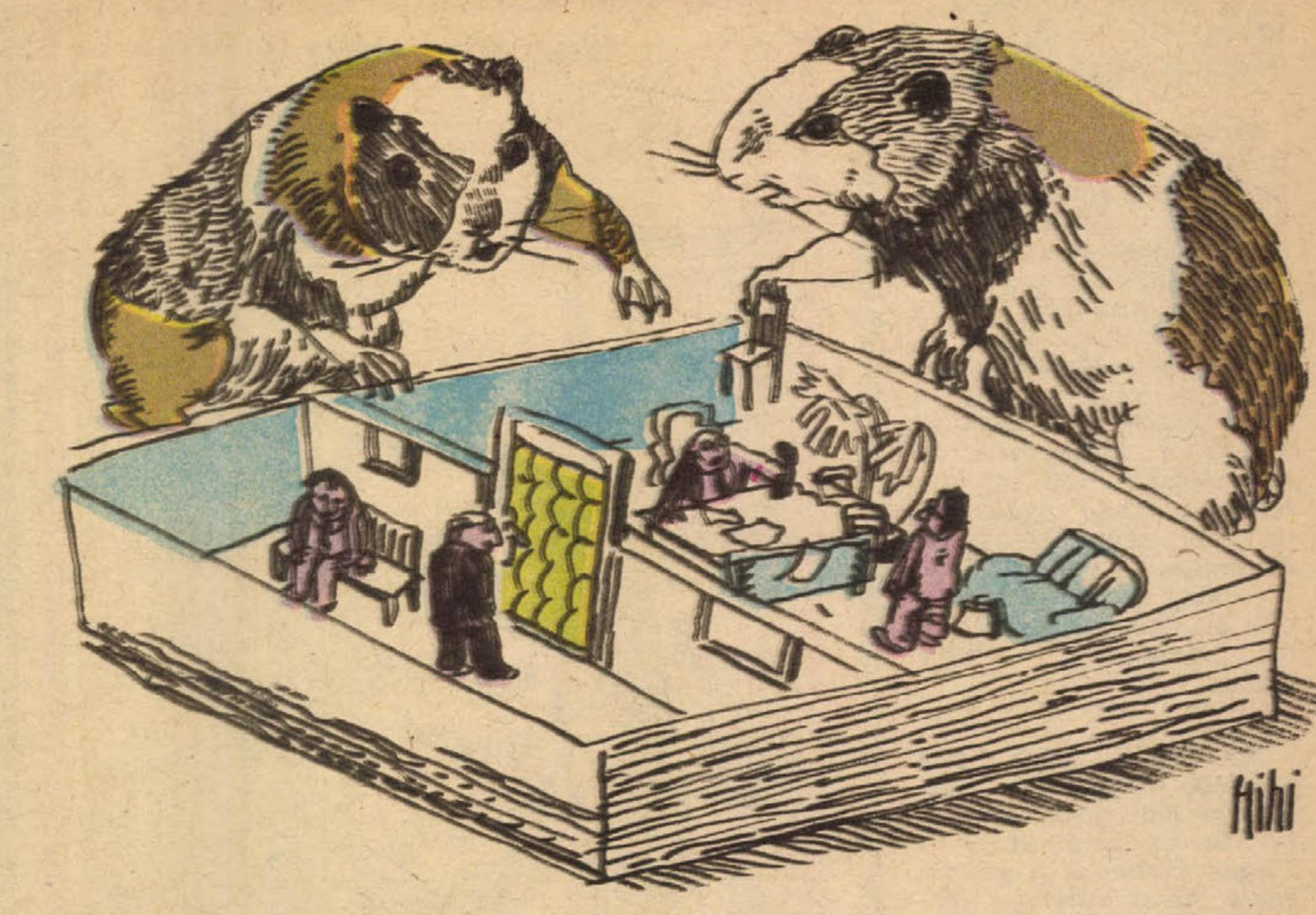

— Mennyi idő alatt jön rá, hogy nem intézik el az ügyét?

NÁD

— Hollanda — mondta a főszerkesztő —, itt van ez a kereskedelmi küldöttség a Nád-köztársaságból. Te most kimégy és hozol róluk valami jó zaftos anyagot.

— Úgy éljen az a hatszögletű fejed! — dünnyögte a riporter.

— Mi van?

— Mondom: úgy éljek, zaftos lesz!

A főszerkesztő, álnéven, csukcs gyermekmeséket írt saját lapja vasárnapi számába, de hétköznap is az álmok világában élt. Hogyan lehet egy kereskedelmi tárgyalásról jó zaftos anyagot összeszedni? Még jót se, nemhogy zaftosat.

— Mi érdekeset tudnék még a kartársaknak mondani? — sugárzott a Szerv szóvivője, mintha életében valaha is mondott volna már valami érdekeset. — Ja, igen. A tárgyalások meleg baráti légkörben folynak, és mindkét fél számára gyümölcsözőnek ígérkeznek. De kérem, kezeljék ezt bizalmasan, az ügy jelen stádiumában beláthatatlan következményekkel járna, ha bármi is kiszivárogna.

— Úgy éljen az a hatszögletű fejed! — motyogta Hollanda Emánuel.

— Tessék?

— Mondom: úgy éljek, halál izgalmas információkhoz jutottunk. Szinte tocsog a zafttól. A főnököm bukfencet vet majd örömében.

Hollanda Emánuel ezek után elcsavargott egy kicsit a néptelen folyosókon. Nem mert a főszerkesztő szeme elé kerülni. Találomra benyitott egy ajtón, és a földbe gyökerezett a lába. A hatalmas tárgyalóasztal körül egy fehér és egy barna bőrű fiatalember hajkurászta egymást. Sötét ruhában, dühödt kurjantások közepette. Verbéna Oszkár, a magyar fél vezetője és Tauma Lilioukalani, a Nád-köztársaság meghatalmazott minisztere.

— Hátrakötöm a sarkad! — kiáltotta Verbéna. — Megállj, te lipitylotty!

— Akinek ballerina volt a nénikéje! — zihálta Lilioukalani a déltengerek sajátosan lágy zengésével.

— Jóságos ég! — rebegte Hollanda Emánuel. — A miniszter úr ért magyarul?

— Hogyne értene — mondta Verbéna Oszkár. — Öt évig szobatársam volt a Mihail Lifsic Egyetemen. Most ezzel próbál visszaélni. Tudja, mit akar eladni nekünk?

— Mit akarnék? — mondta a meghatalmazott miniszter. — A Nád-köztársaság három legfontosabb exportcikkét. Nádifarkast, nádiverebet és nádihegedűt. Idehallgass, Oszi, legalább egy kötés nádifarkast átvehetnétek.

— Lehetetlenség. Amúgyis munkaerőhiánnyal küzdünk. Egyszerűen nincs emberünk a farkasok őrzésére.

— Mi ezt magukra a farkasokra bízzuk. Különlegesen kiképzett farkasok őrzik a többit. Nálunk már a farkas a farkasnak az embere. Persze nektek ez egy kicsit még odébb van.

— Mi?! — kiáltott Verbéna Oszkár. — Hallja, Hollanda, ő mondja nekünk, hogy még egy kicsit odébb van. Hát akkor én most...

— De fiúk... de fiúk... — csitította a riporter a tárgyaló feleket. — Nyugi, az isten szerelmére!

— Idefigyelj, öcsi — mondta Verbéna Oszkár, amikor elfáradtak a kergetőzésben. — Egy tétel paopaot azonban átvennénk tőletek. Megkapnátok érte Katit és a Kerek perecet.

— A paopaot az amerikaiaknak szállítjuk.

— Akkor szállítsátok a nádihegedűt is az amerikaiaknak.

— Van egy közvetítő javaslatom. Egy rakomány nyomtatott áramkörös nézgevonaszért kaphattok tőlünk egy kis paopaot.

— A nézgevonaszt Kanadának szállítjuk.

— Akkor szállítsátok a Kerek perecet is Kanadának.

Ezen újra futkároztak egy kicsit az asztal körül.

— Hát akkor ebben maradunk? — mondta aztán Verbéna Oszkár.

— Ebben maradunk.

— Jól van, öcsi. Gyerünk ebédelni.

— Egy pillanat — szólalt meg Hollanda Emánuel. — Megírhatom én ezt?

Furcsán néztek rá.

— Nem értem — mondta Verbéna Oszkár. — Maga újságíró, nem?

— Az vagyok.

— Van papírja, ceruzája, a betűket ismeri... Akkor miért ne írhatná meg?

— Így, ahogy láttam?

— Hát hogyan akarja megírni? Hallja, de ostoba kérdései vannak.

Elmentek ebédelni. Hollanda Emánuel pedig röpöső szívvel írta le életében először, hogy a tárgyalások nem zajlottak végig meleg baráti légkörben, és egyik fél számára sem bizonyultak különösebben gyümölcsözőnek.

És nem dőlt össze a ház. Már csak azért sem, mert a cikk nem jelent meg.

Pelerdi Pál

ZSÖLLYE

Balázsovits Lajos reggeli próbára indult a rádióba, de a kocsija sehogyse akart beindulni, felugrott hát egy autóbuszra. A megállóban rápillantott a villanyórára, az nyolc óra tizenöt percet mutatott. Máris elkéstem — mérgelődött Balázsovits. Vagy két megállóval később az autóbusz ablakából Balázsovits ismét megpillantott egy villanyórát. Ezen nyolc óra öt perc volt. Balázsovits önkéntelenül felkiáltott:

— Még ez is! Sietségemben ellenkező irányba menő autóbuszra szálltam fel!...

* * *

Az elmúlt héten egyik fővárosi színházunk hangulatos bankettel ünnepelte sikeres bemutatóját a Fészek klubban. A színház egyik fiatal művésze, akiről köztudott, hogy nem szereti a szeszes italt, a felköszöntők és koccintások alkalmával mindig ásványvizet töltött a pohárba. Észrevette ezt a színház vezető művésze, és rászólt az ifjú kollégára:

— Vízzel nem lehet koccintani, ez sértés és rossz kabala!

Ettől kezdve minden koccintásnál személyesen töltötte tele kollégája poharát pezsgővel. Mit tesz a tekintélytisztelet, az ifjú művész kénytelen kelletlen felhörpintett néhány pohárral, és kissé pityókásan indult hazafelé. A Gorkij fasorban majdnem minden fának nekiütközött. A hatodik fa után ifjú művészünk leült egy padra és nagyot sóhajtott.

— Azt hiszem, legokosabb, ha megvárom amíg elhalad a menet!

* * *

Néhány hónappal ezelőtt az olasz könyvüzleteket valósággal megrohanták a férfi vásárlók. A tülekedés oka az alábbi hirdetés volt: „Jegyeztesse elő! Sophia Loren könyve rövidesen megjelenik. Címe: Amit csak a férjem tud rólam!...”

A könyv a napokban végre megjelent, de enyhén szólva csalódást okozott. Magyarázatnak talán elég ha a könyv alcímét idézzük:

„Hányféleképpen és hogyan főzöm a makarónit?!”

* * *

A televízió vígjátékpályázatára sokan küldték be munkájukat. A sikereseket nemrégiben jutalmazta a tévé elnöksége, a többi kézirat pedig visszakerült a szerzőkhöz. Ezek közé tartozik az a televíziós játék is, amelyet szerzője ezen sorok kíséretében küldött be a pályázatra:

„Vígjátékom szerkezete olyan, hogy az utolsó 20 oldal minden nehézség nélkül elhagyható!”

A dramaturg ráírta:

„Az előző 140 oldal szintén!”

Rátonyi Róbert

ATVETELI BIZOTTSAG

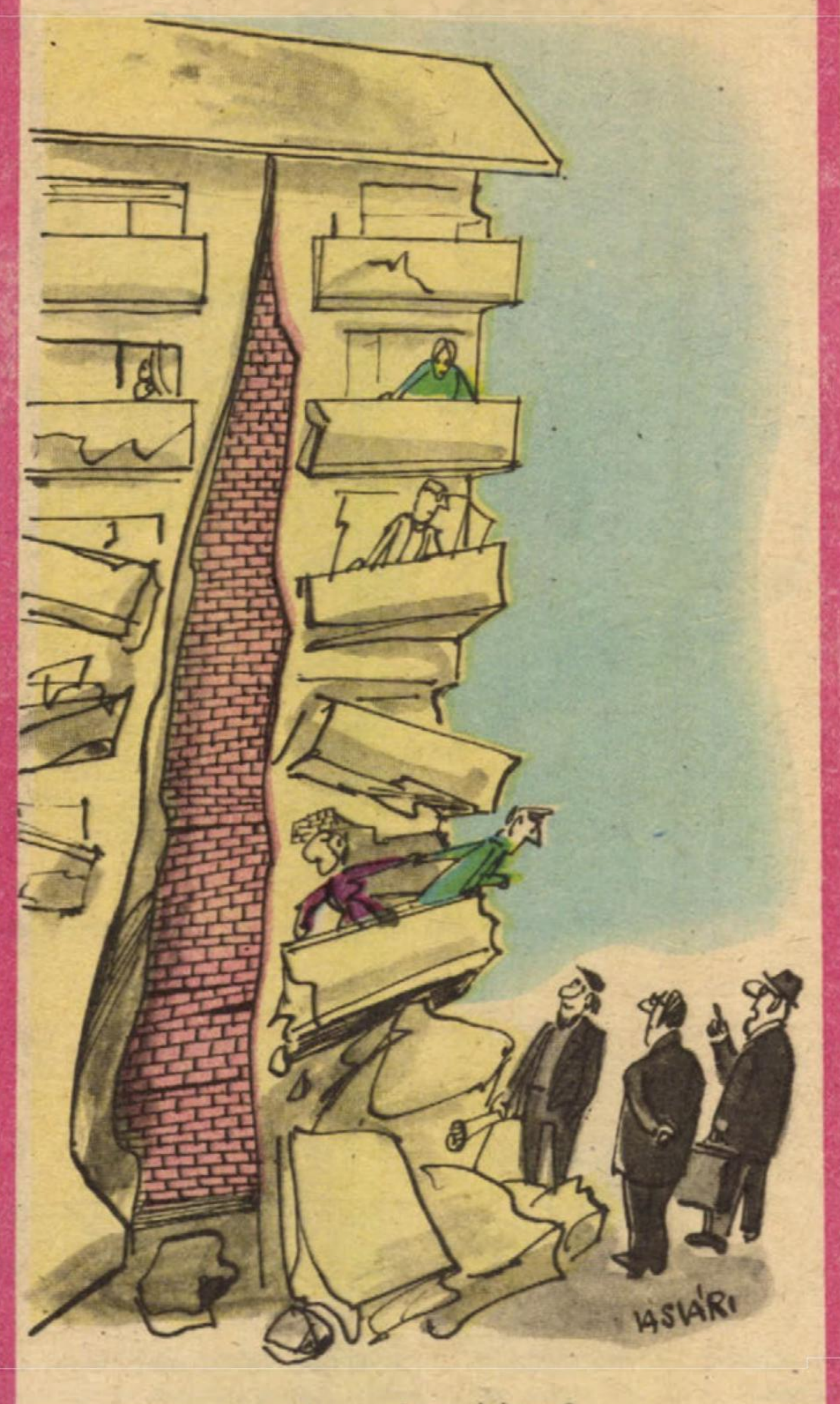

– Van valami hézag?

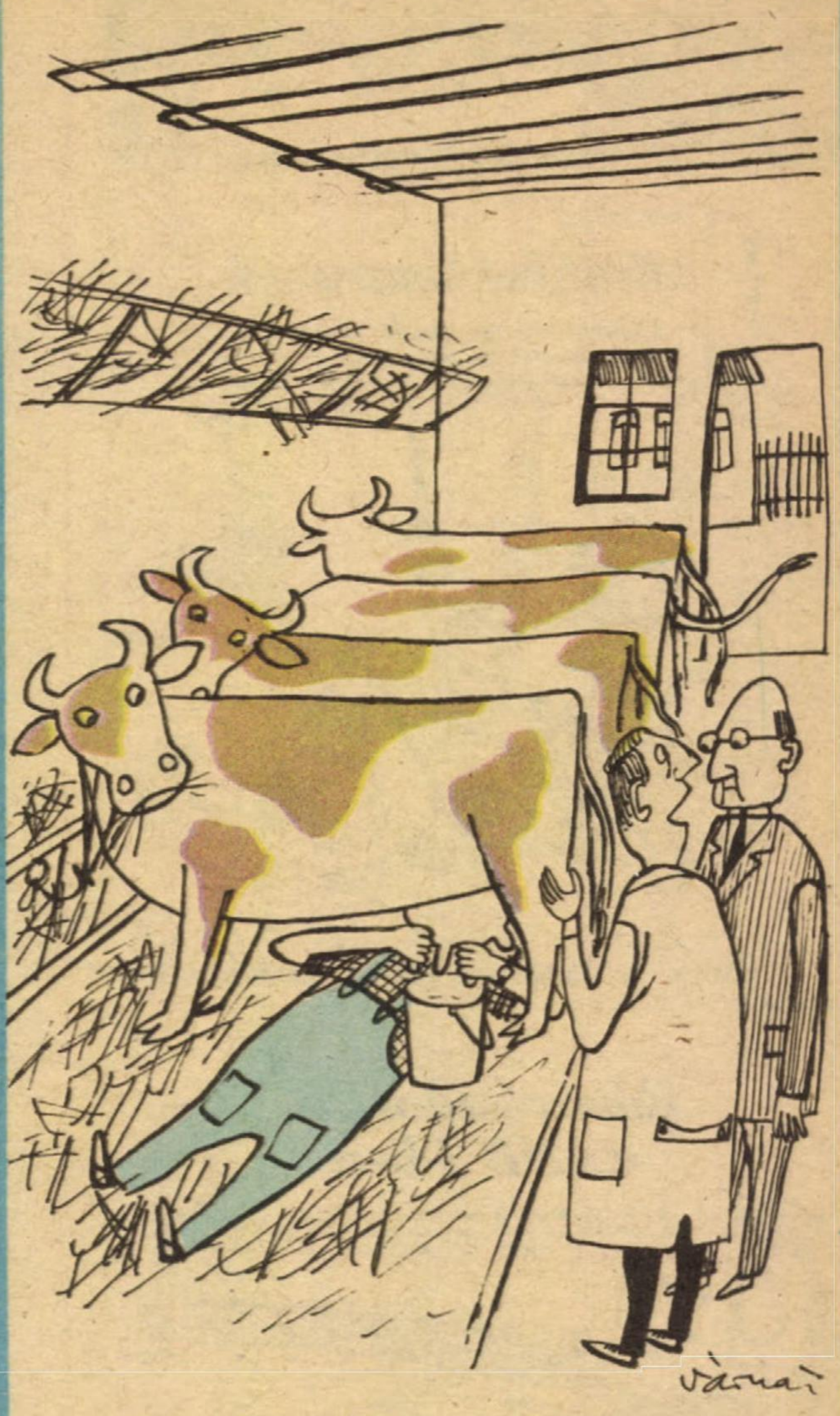

– Az eredeti foglalkozása autószerelő volt...

LILIPUTI KRÓNIKA

Óriási érdeklődéssel olvastam a Népszava október 16-i számában, hogy „...a török Szulejmán Erisz 78 centiméteres magasságával nyilvánvalóan a legkisebb férfi a világon”.

Szerénytelenség nélkül mondhatom, hogy liliputi ügyekben autentikus vagyok. Ifjúságom tarka éveiben — az ötvenes évek elején — a lebontásra ítélt, de akkor még virágzó városligeti vurstliban ugyanis grandiózus kultúrpolitikai feladatot teljesítettem: a Fővárosi Tanács illetékes ügyosztálya rámbízta az 1949-ben államosított (pontosabban: községesített) Liliputi Varieté vezetését...

Hórihorgas termetem miatt a szó szoros értelmében kimagasló tevékenységemet e műintézetben egy teljes szezonon keresztül folytattam, miközben lehetővé vált számomra, hogy megismerkedjek az ország valamennyi jeles törpéjével, akik közül jónéhánnyal életre szóló barátságot kötöttem.

Az sem titok, hogy immár évek óta az Állami Artistaképző Iskola varieté tanszékén nemzetközi cirkusztörténetet adok elő, így hát nemcsak a hazai, hanem a külföldi törpékből is készültem...

Következésképpen nyugodt szívvel merem leírni, hogy néhány évtizeddel ezelőtt a szóban forgó török törpénél jóval törpébb törpék nevét kürtölte szét a világsajtó.

Kissé elkésve ugyan, de még így sem későn növeli nemzeti büszkeségünket a liliputi szakirodalom, amelyből kiderül, hogy a századforduló utáni években:

„Magyarország mindig nagy számban szállította a külföldnek a törpéket.”

Ennek alátámasztására elég, ha egy ötven évvel ezelőtt megjelent újsághírre hivatkozom:

„...a Szövetség utcában lakik Krausz bácsi, aki tizenhét éve azzal keresi a kenyerét, hogy keresi, kutatja, toborozza és külföldre szállítja a törpéket.”

1925 december 20.

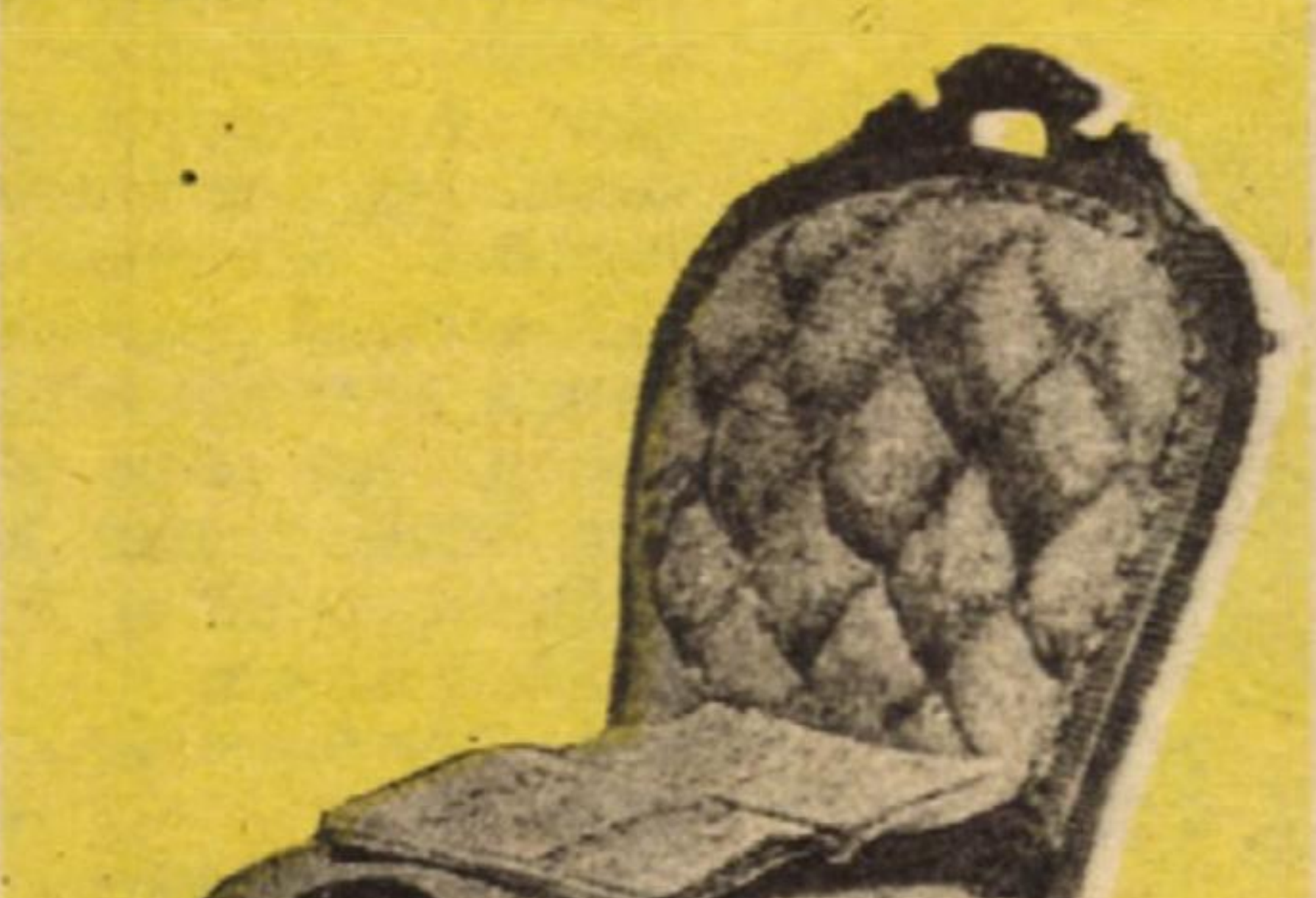

Tom Pouce generális, a Barnum-cirkusz starja.

Jóleső érzéssel tudatom az olvasóval, hogy annak idején egy somogyudvarhelyi családból négy szép szál törpe indult el a világhír felé, egy Nyitra megyei család pedig hat törpével ajándékozta meg a világot.

Ha csak őket számítom, már akkor is tíz 78 centiméternél alacsonyabb színmagyar törpével előztük meg a török Szulejmánt!

A második világháború előtt külföldön élő magyar törpék közül fényes karriert futott be egy kecskeméti törpe, aki tíz nyelven beszélt és gyönyörűen zongorázott.

Egy másik — még a húszas években — több évtizedes sikeres külföldi vendégszereplés után, hatvanéves korában hazatért, és összegyűjtött vagyonkájából egy Pest megyei községben birtokot vásárolt (feltehetően törpebirtokot), ahol évekkel később, mint kisgazda fejezte be az életét...

Egyébként minden századnak volt legalább egy „legkisebb” embere. A XIX. századé a bridgeporti Charles Stratton, művésznevén „Tom Pouce”, akit szívem szerint „aranytörpének” neveznék, mert Barnum, a világhírű amerikai cirkuszigazgató az ő közreműködésével alapozta meg mesés vagyonát.

A XX. század legkisebb embere az ötvenkét centiméteres Smaun volt, utána a Leonardi testvérek következtek, akik alig érték el a hatvan centimétert.

Nem vonom kétségbe, hogy jelenleg Szulejmán Erisz a legkisebb férfi a világon, de fentiek ismeretében nem kockáztatok semmit, amikor felteszem a szónoki kérdést: meddig?

Mert él még a magyar törpe!

Szilágyi György

PSZICHOLÓGIAI FELKÉSZÍTÉS

Álljon meg a menet, kedves sporttársak! Vegyük végre észre, hogy ma már nem az anyagot kell edzeni és az izmokat gyúrni, hanem a sportpszichét kell a megfelelő formába hozni! Mert hiába mentesítjük sportolóinkat a jó kondíció érdekében a fárasztó munka alól, s hiába tömjük őket kalóriapénzzel, ha elmaradunk a modern felkészítési módszerektől és nem hatunk lelki erőnlétükre.

Hiszen a magyar sportoló pszichéjét még az ág is húzza! Mehet ő a föld bármely részére versenyezni, s lehet ő bármilyen kiváló formában, mégis mindig az ellenfélnek lesz szerencséje, neki pedig fantasztikus pechje. Ezért viszik el oly gyakran más nemzetek fiai a színesérmeket, míg nekünk csupán a pechdíj marad.

Vagyis, élsportolóinkat fel kell készítenünk a teljesen váratlan pechekre! A sakkozónknak például, tudnia kell, hogy még a nyerés torkában is olyan balszerencsés lépést tehet, amitől rögtön mattot kap, mert bal lábbal kelt fel aznap. És ráadásul a megrontott szekundánsa előtt is átfuthat egy delejes fekete macska a királyindiai védelem helyett. Ami ellen viszont nincs orvosság, hiszen a külföldi sportolókat az ilyenfajta pechek a csodával határos módon elkerülik.

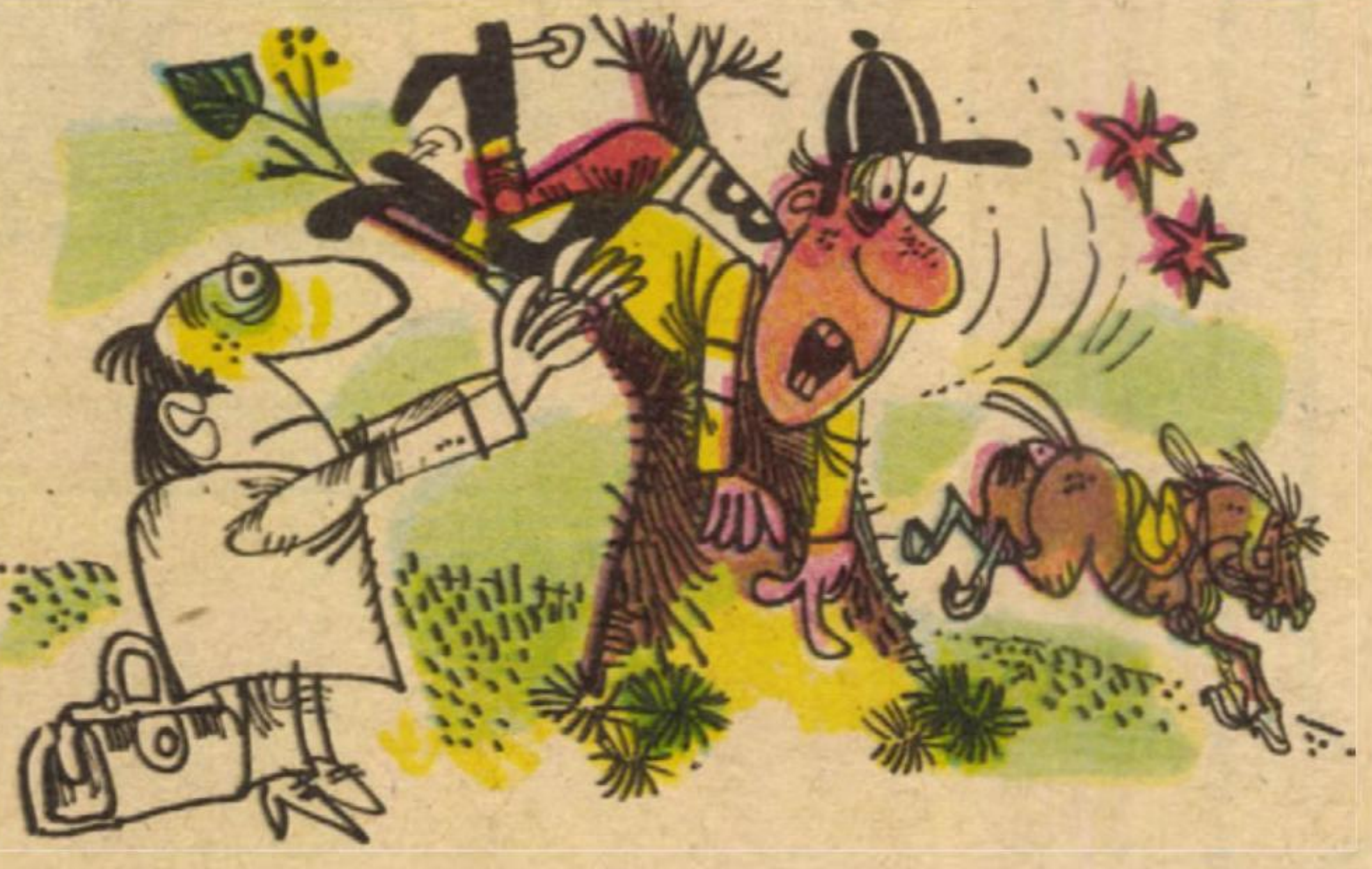

Nekünk sokszor még az úszómedence is hosszabb fél méterrel, mint nekik! A mi úszóink váratlanul megfáznak, amikor az ő úszóik még mindig makkegészségesek. A mi reménységünk elveszti a kabalababáját, míg az ő reménységük képes és beváltja a reményeket. A mi öttusázóink lovai felmásznak a fára, súlyemelőink megállnak félúton a magyar rekord felé. S az már tényleg külön nagy pechünk, hogy rendszerint azért vesztünk, mert soha sem alakul fordítva az eredmény! Pedig egy kis szerencsével mindig fordítva alakulhatna.

És akkor talán a szurkolókat sem kellene pszichológiailag felkészíteni a sorozatos pechek elviselésére. Így azonban rá kell döbbennünk, kedves, magyar sporttársak, hogy a pech nem fejeződik be a versenypályákon, hanem végigkövet minket egész életünkben. Mi is sokszor olyan pechesek vagyunk, mint sportolóink, amikor a legjobb szándék mellett sem sikerül egy munkadarab, egy tervrajz, egy jelentés, egy számítás, egy beruházás, egy építkezés, egy kitűzött feladat, vagy egy házasság.

Ezért kell hibáink elviselésére ma már minden embert egyformán felkészíteni pszichológiailag! Meg kell értenünk, hogy lépten-nyomon pechünk van, és kész! Nem bízhatunk olyan korszerűtlen közmondásban, hogy minden ember saját szerencséjének kovácsa! Modern korunkban már nem dőlhetünk be olyan tudománytalan megállapításoknak, hogy aki tud, az tud, s hogy aki erős, az erős. Mert a psziché a pech tükre.

Így, aki ma már nincs pszichológiailag felkészítve, az nem tudja élvezni saját pechjének gyümölcsét sem!

Tormai László

KÉT GENERÁCIÓ

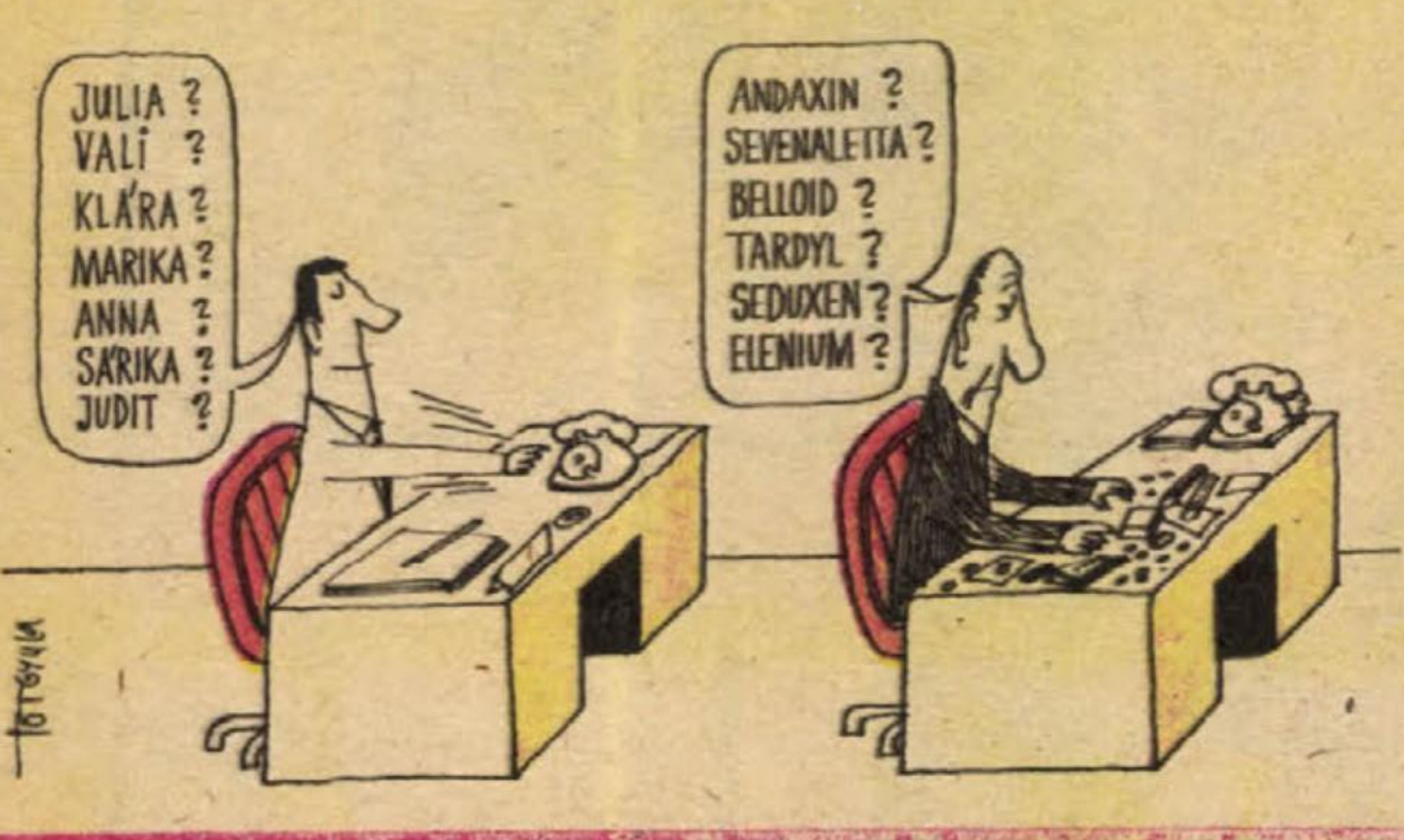
JULIA ?
VALI ?
KLÁRA ?
MARIKA ?
ANNA ?
SÁRIKA ?
JUDIT ?
ANDAXIN ?
SEVENALETTA ?
BELLOID ?
TARDYL ?
SEDUXEN ?
ELENIUM ?

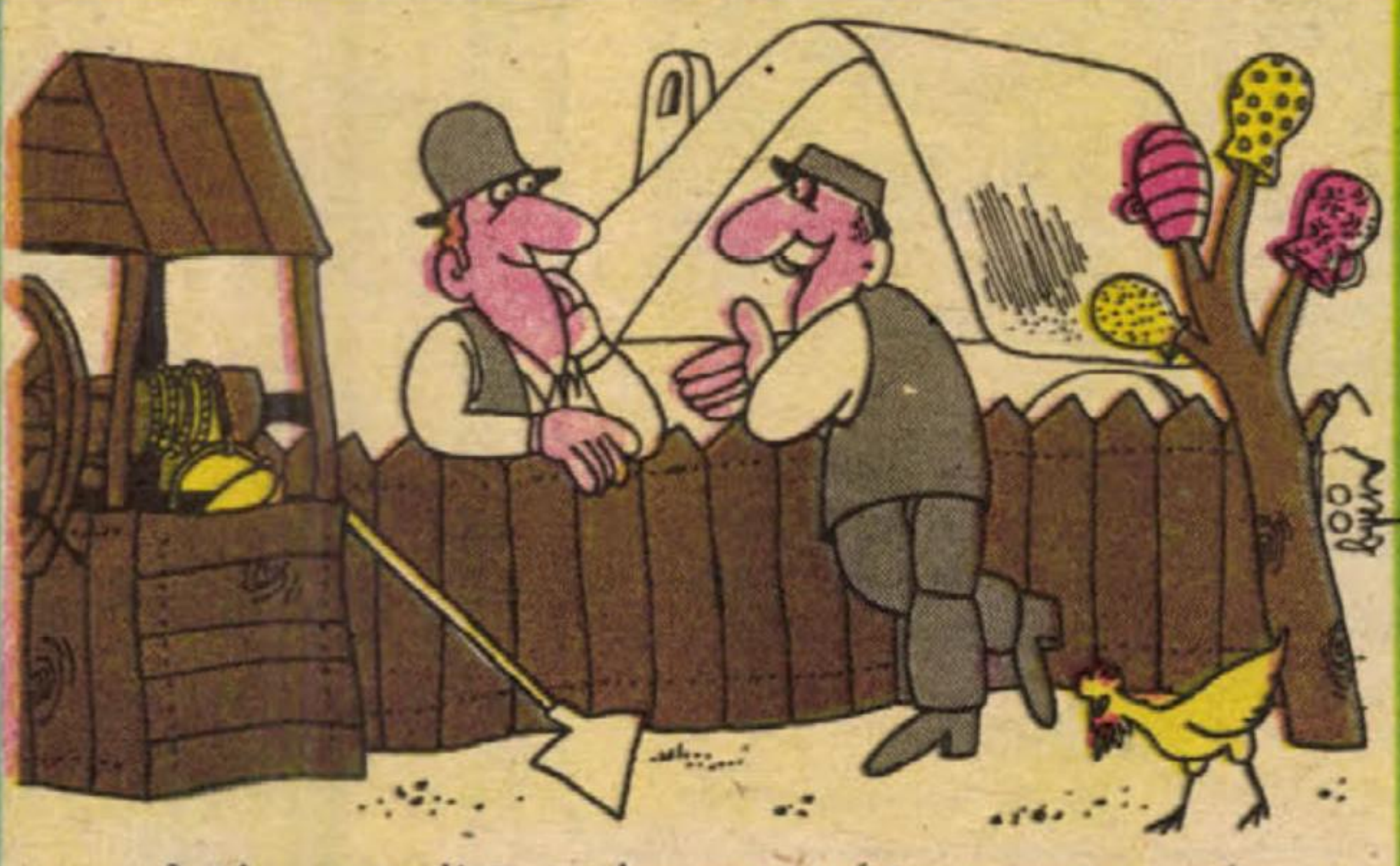

– Aztán mondja csak, szomszéd, megvan még a Moulin Rouge a Pigalle-on?

BŐ TERMÉS IDEJÉN

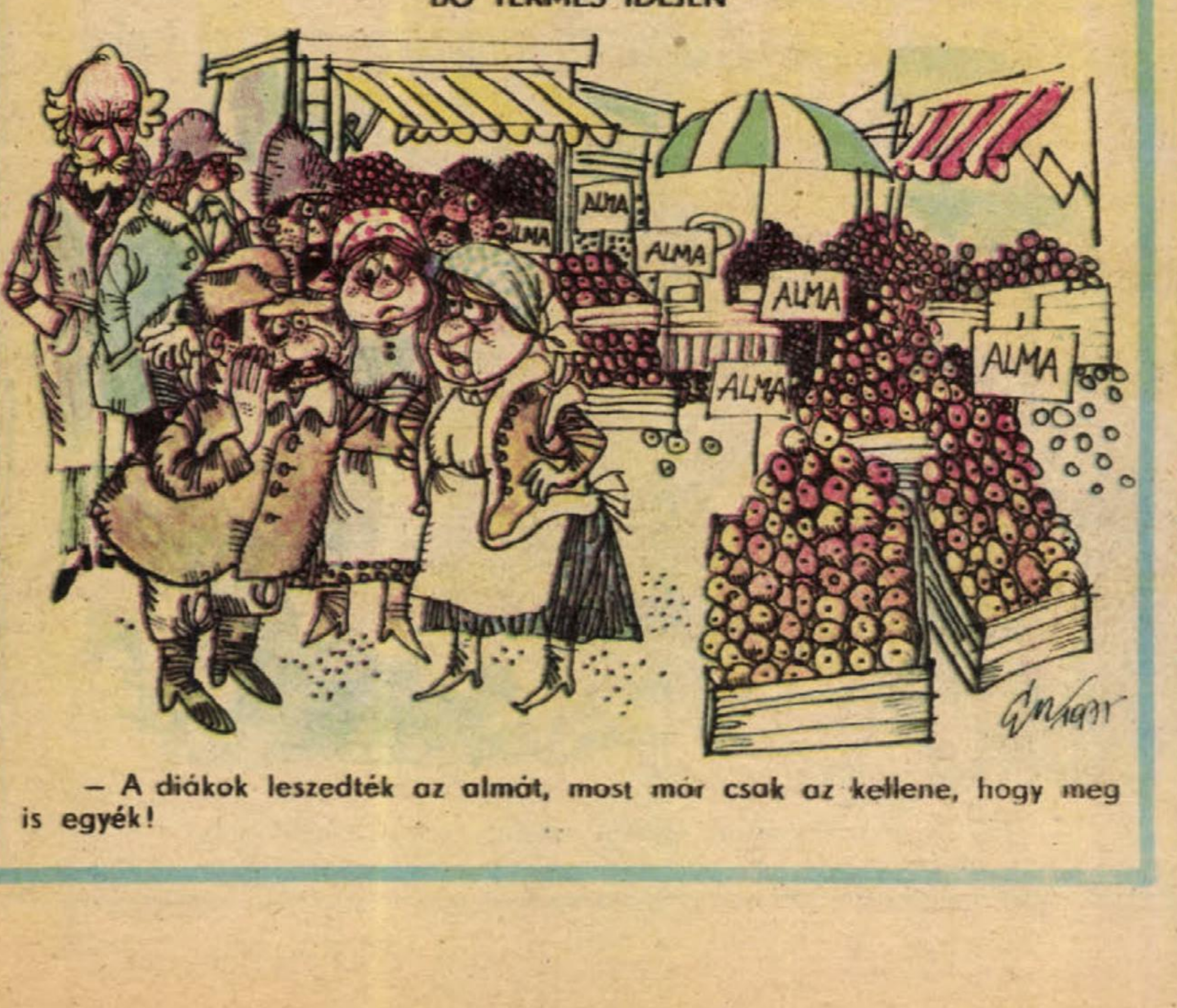

– A diákok leszedték az almát, most már csak az kellene, hogy meg is egyék!

NAGYVÁROS

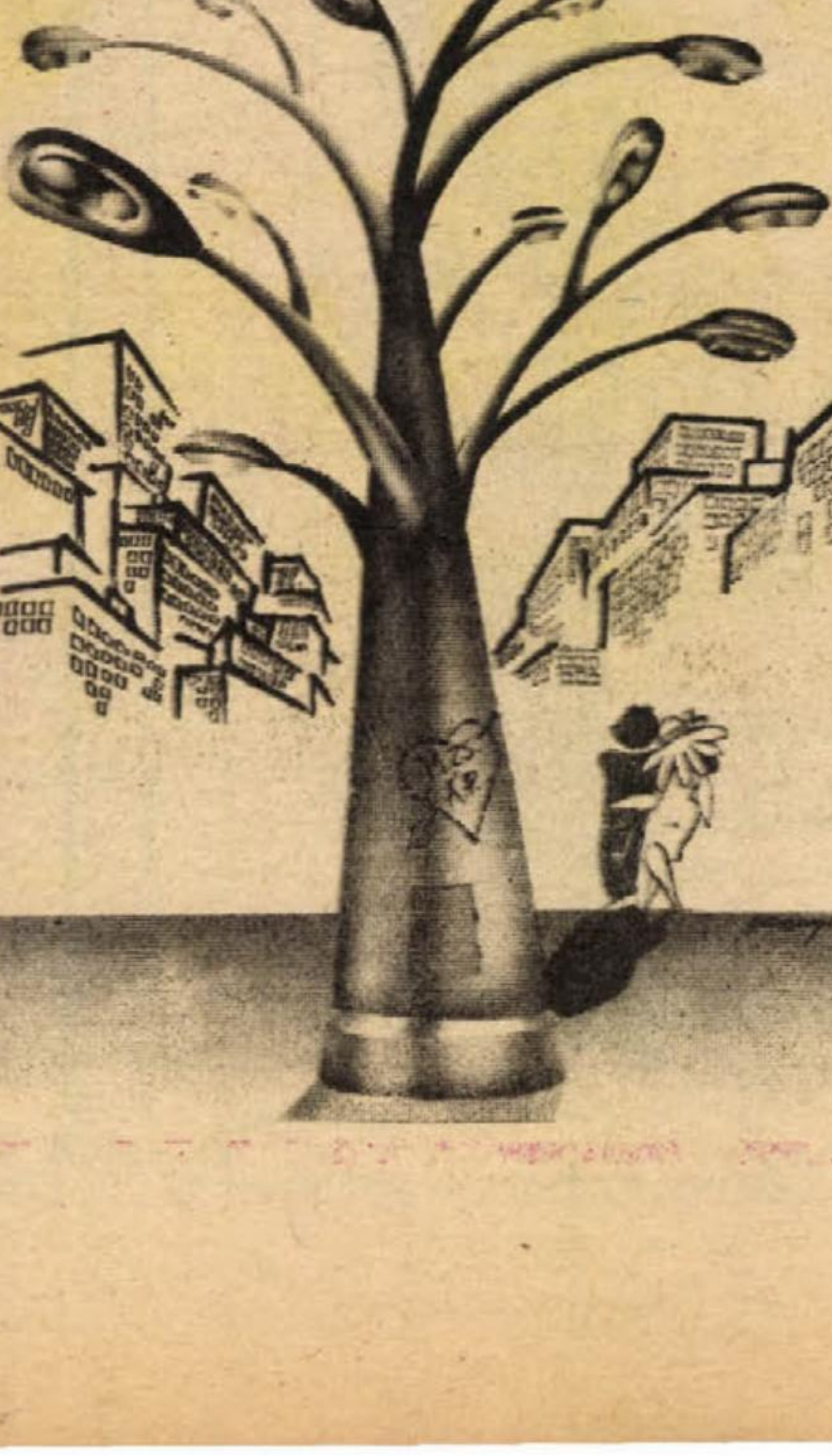

TRIBÜN

Muhammad Ali világbajnoki koronájának újabb önjelölt-várományosa akadt. Az ifjú dél-afrikai Gerrie Coetzee, aki egy kis önbizalomért szintén nem megy a szomszédba.

— Meg tudom verni Alit — mondta. — Ali már 35 éves. Az apám 40. Ali majdnem az apám lehetne.

— Na és? — kérdezte egy újságiró. — Az apádat meg tudod verni?

Döbbent csend következett. Az újságírónak ezek után nem volt több kérdése.

***Az** amatőr golfozó kihívta a profit egy mérkőzésre.*

— De két hoppá előnyt kell adnod — kötötte ki.

A profinak fogalma sem volt róla, mit jelenthet ez, de bizott önmagában, és ráállt. Ahogy az első ütésnek készülődött, az amatőr hátulról hirtelen derékon kapta és ráorditott:

— Hoppá!

A meccs ezek után zavaró incidens nélkül ment végbe. A profi rettentő rosszul játszott és vesztett.

— El tudod te képzelni — magyarázta este az egyik kollégájának —, milyen rémes úgy golfozni, hogy egész délután a második hoppára vársz?

Mario Andrettit, a kitűnő autóversenyzőt megkérdezték, hogyan koncentrál egy-egy világbajnoki futamra.

— Gyakorlat kérdése — mondta. — A legmagasabb fokú összpontositás jele például, ha meg tudod a fiad leckéjét csinálni úgy, hogy ő közben a tévét nézi.

Úszóóvoda Ausztráliában. A gyerekek jól viselkednek, csak egy átkozott süvölvénnyel van rengeteg baja a fiatal óvónéninek. A srác ordít, tombol, fröcsköl, fuldoklik... rémes...

— Na — mondja egy szemlélő —, gondolom, boldog lesz, ha ezt a kisördögöt este hazaszállítja.

— Nem mondhatnám — válaszol az óvónéni. — Ugyanis a sajátom.

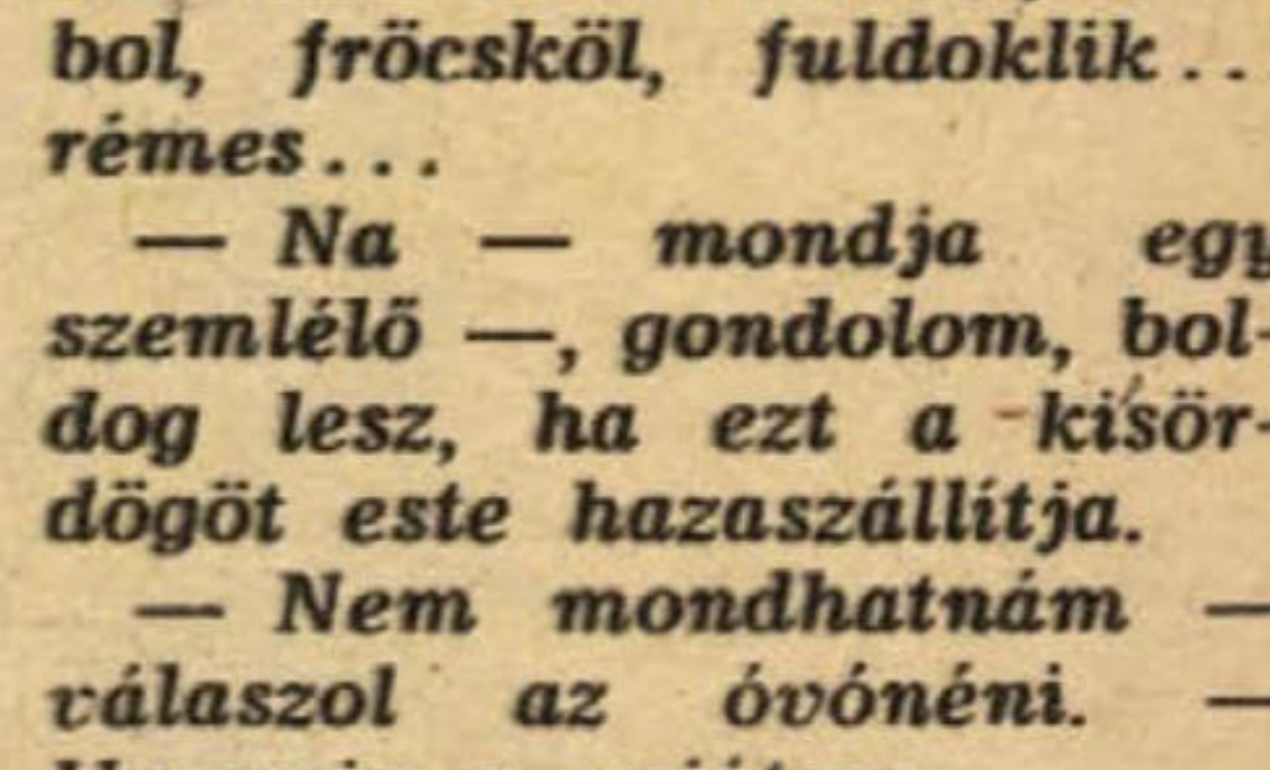

Üde maláj közmondásra bukkantunk:

„Csak a bolond vizsgálja meg páros lábbal, mély-e a víz."

(n. p.)

60 ÉV SZOVJET HUMORÁBÓL

VÁLOGATÁS A MOSZKVAI KROKODILBÓL

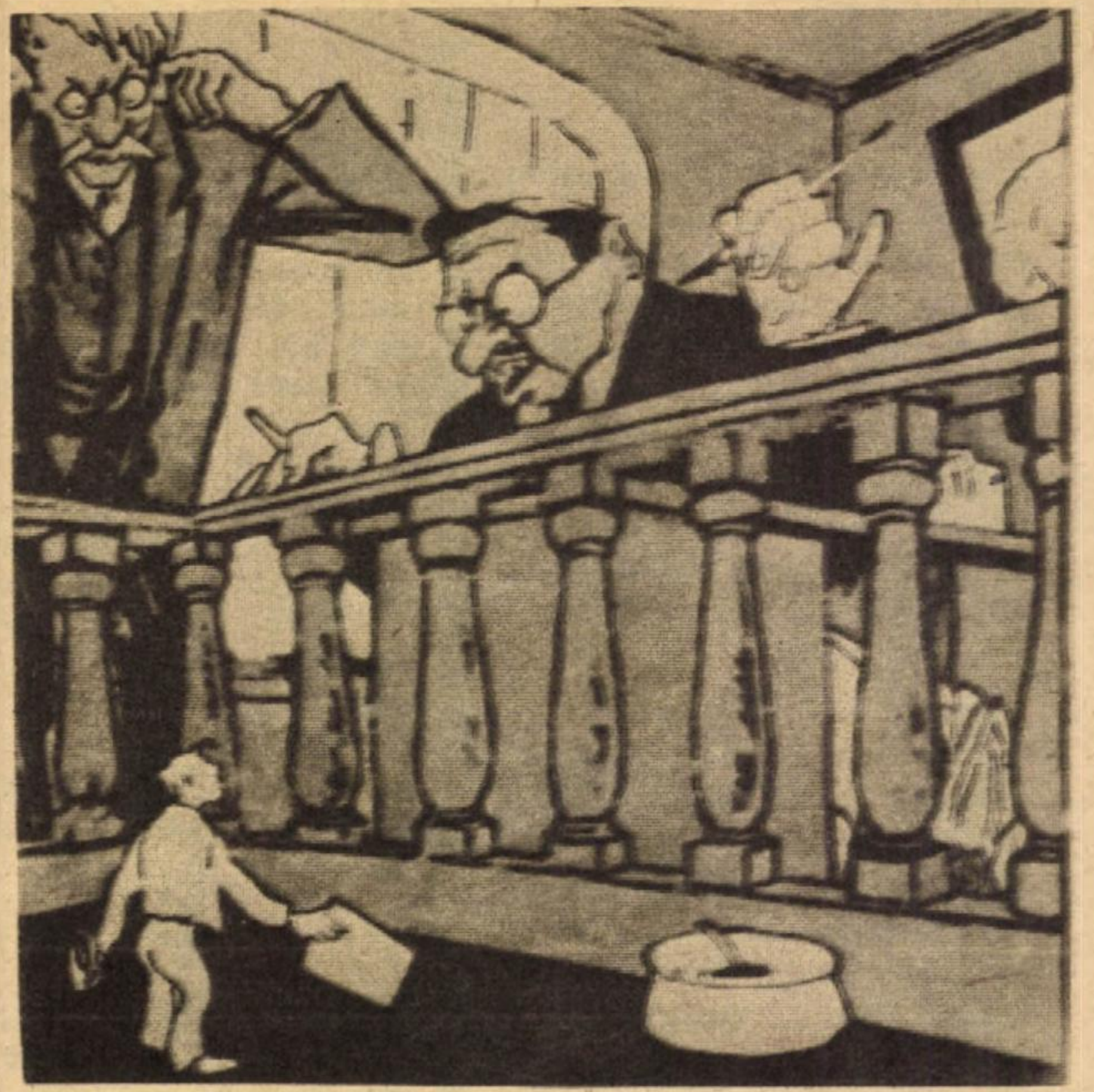

– Hányszor mondtam már, hogy holnap jöjjön, de maga mindig ma jön…

K. Jeliszejev (1925)

A MOSZKVA SZÁLLODA ELŐTT

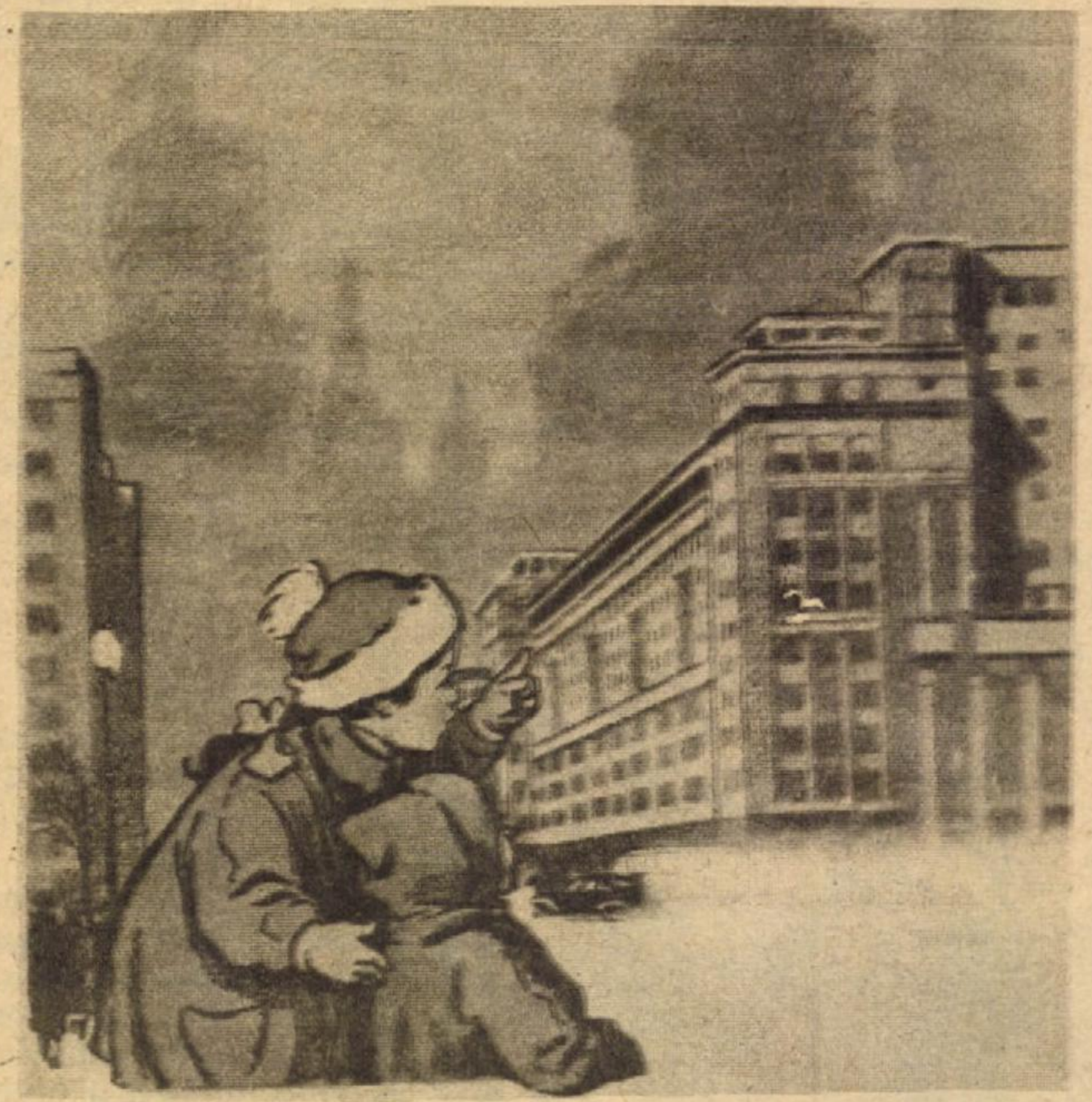

– Látod, Tánya, ilyen volt a régi Moszkva!

V. Konovalov (1951)

UNISZEX

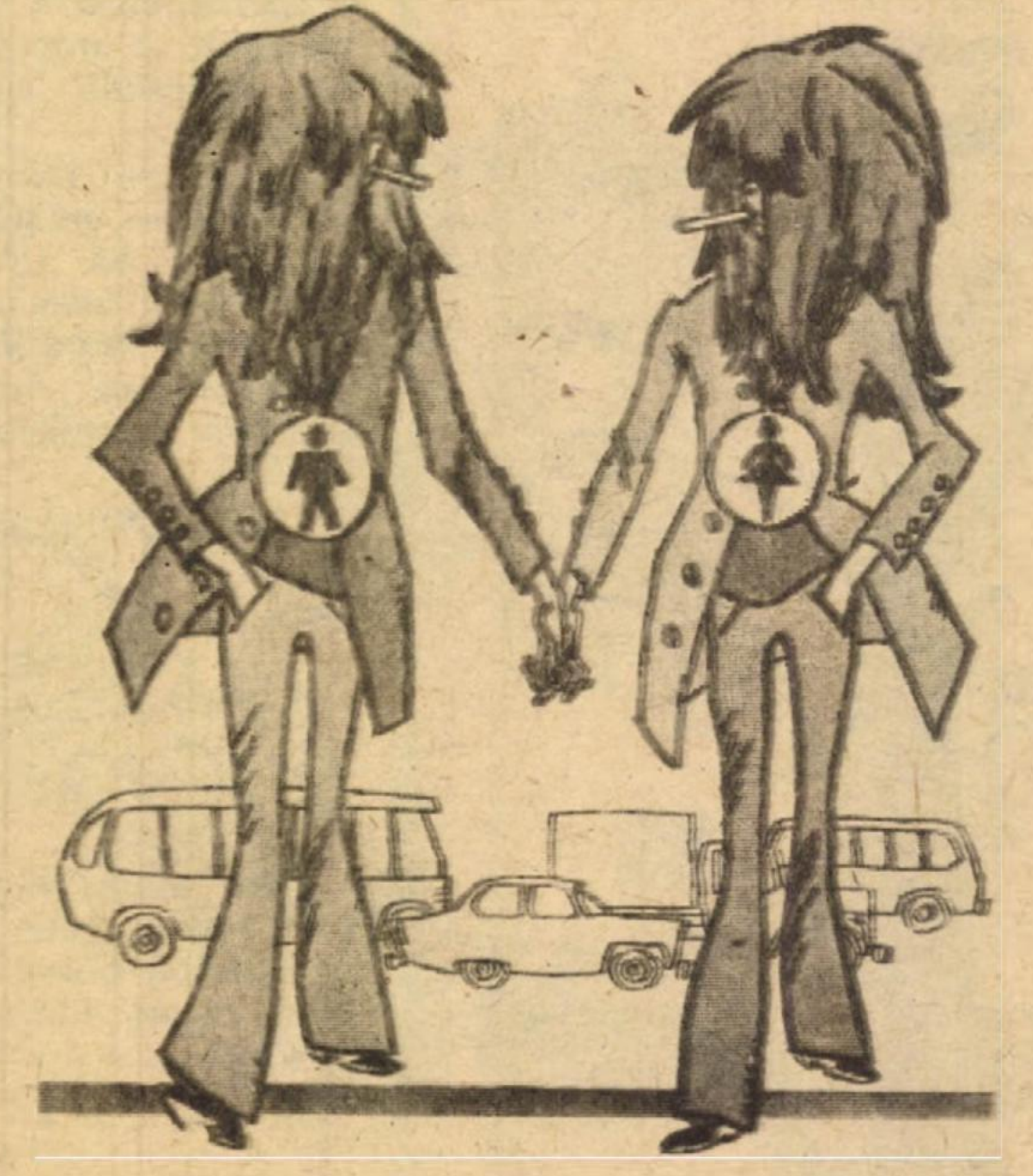

G. Valk (1968)

FECSEGÉSGÁTLÓ SZERKEZET

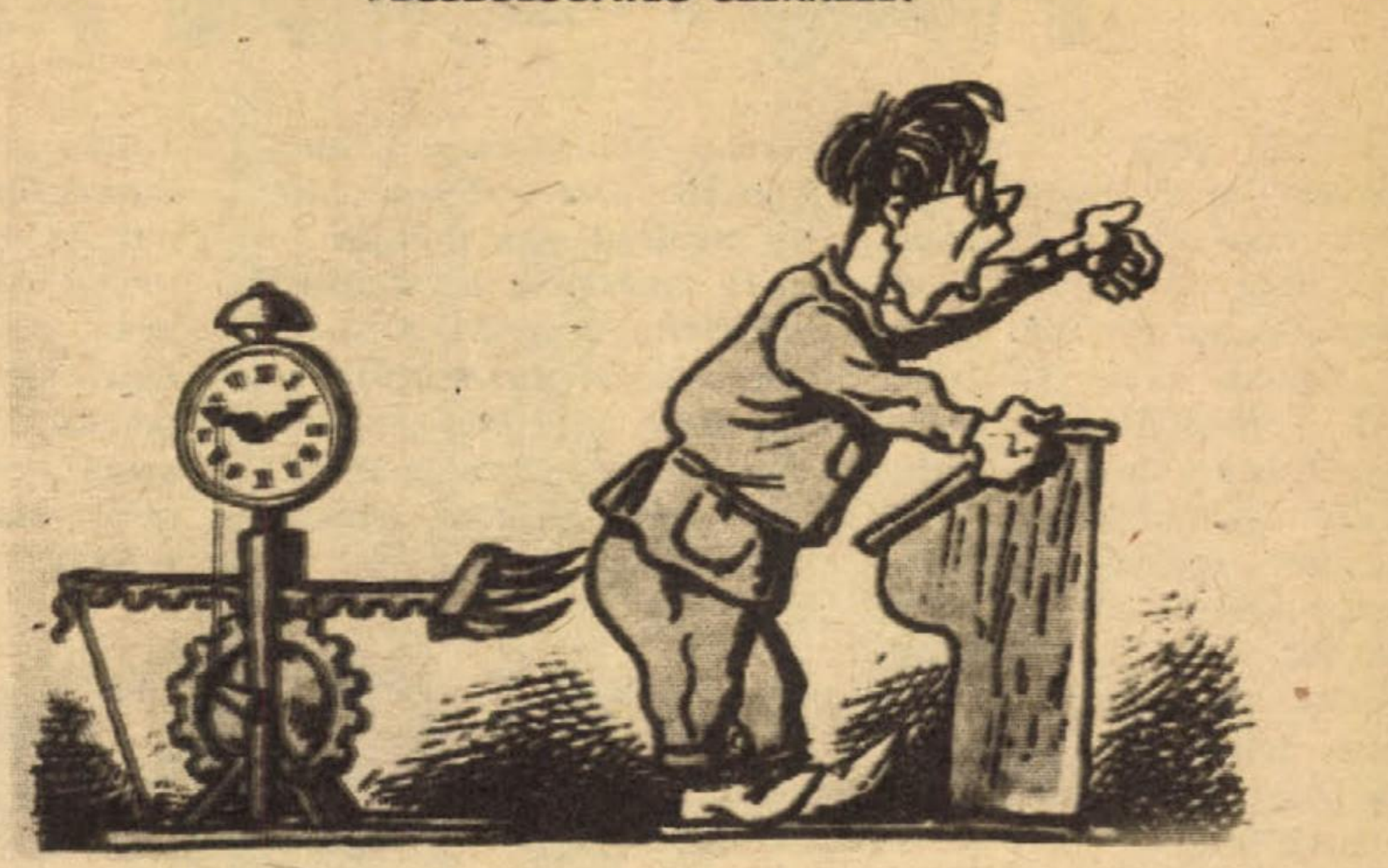

N. Radlov (1930)

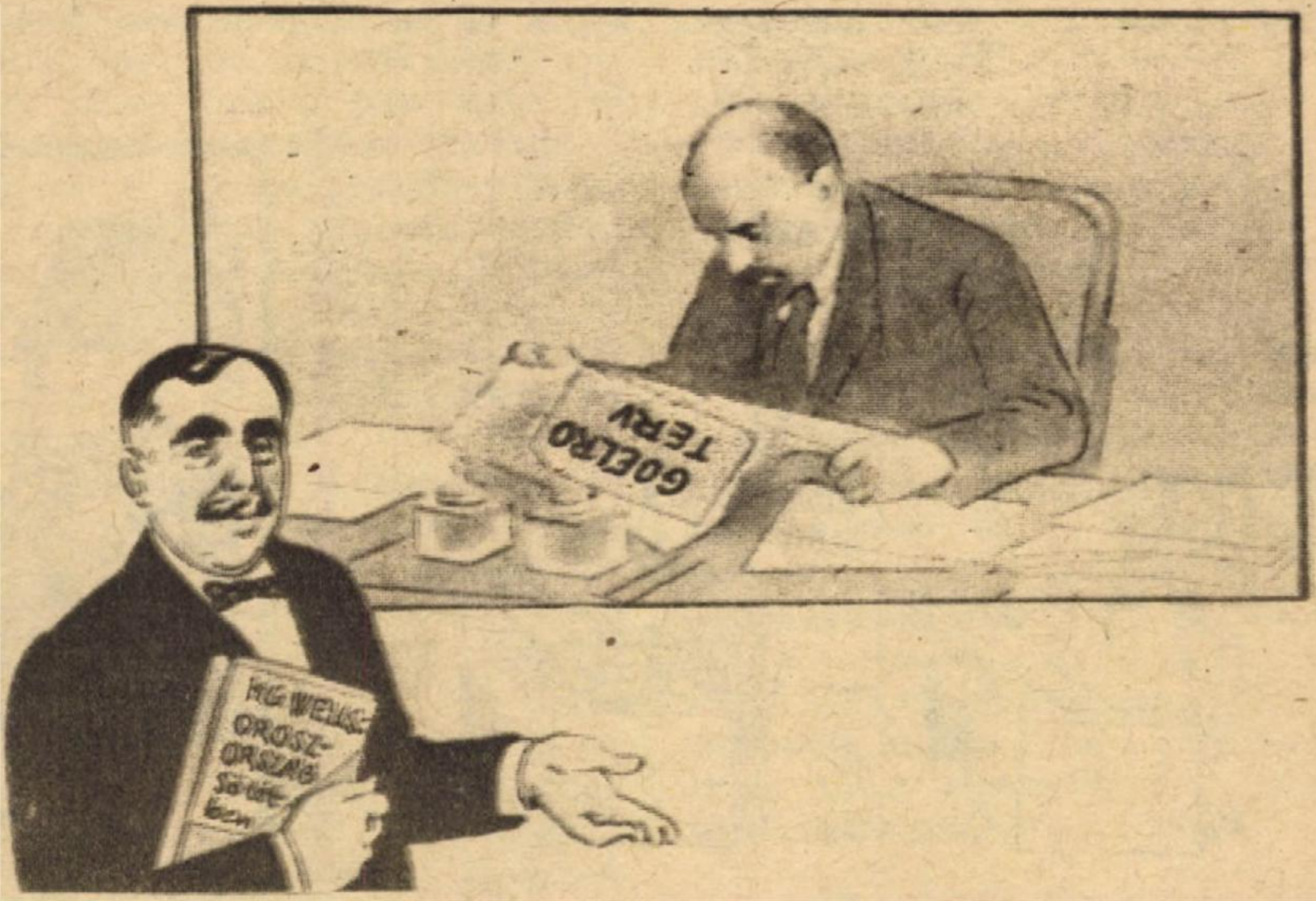

– Hej, de elszakadt a földtől ez az orosz álmodozó…

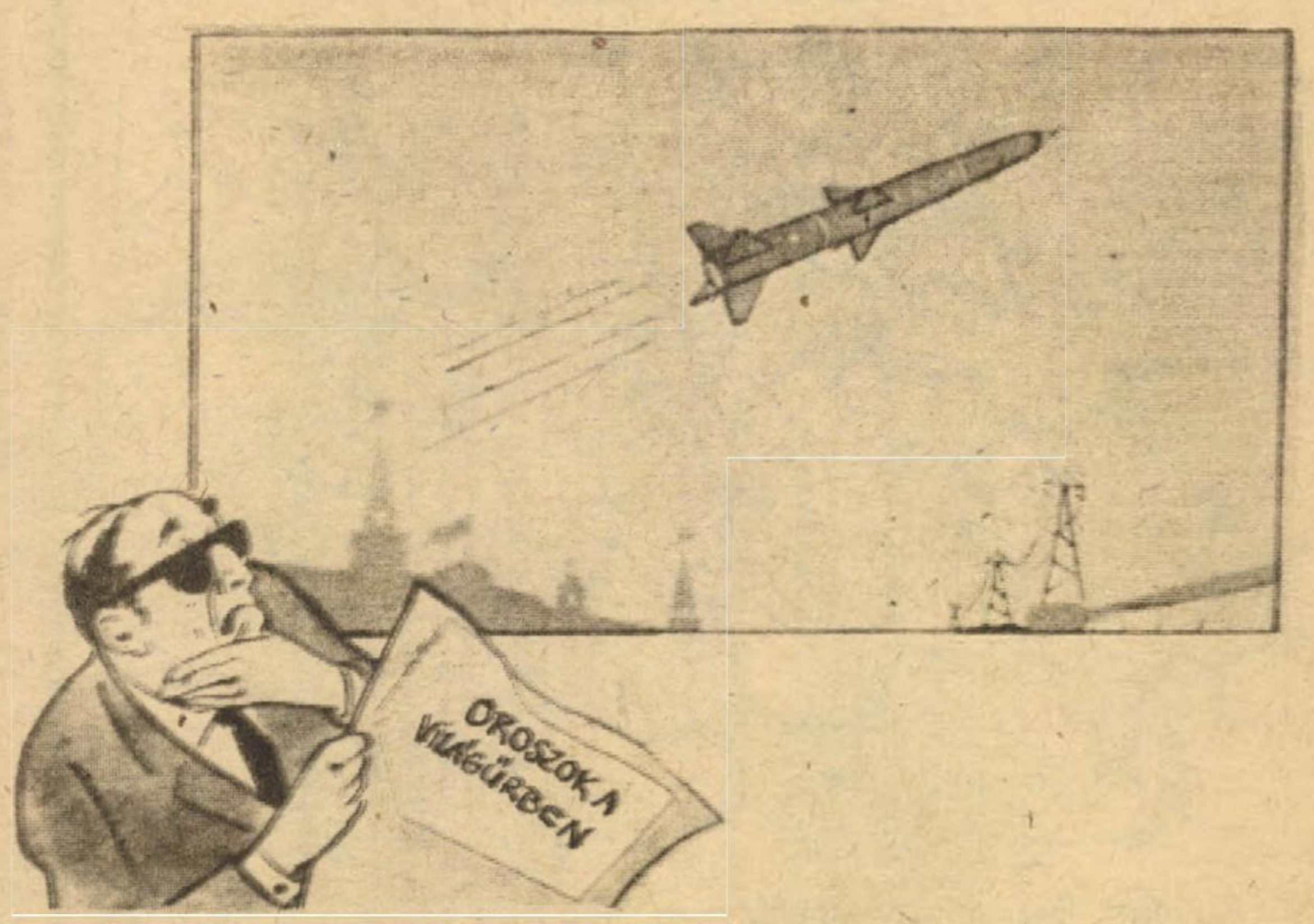

– Hű, de elszakadtak a földtől ezek az orosz álmodozók!

MODERN HARMONIKA

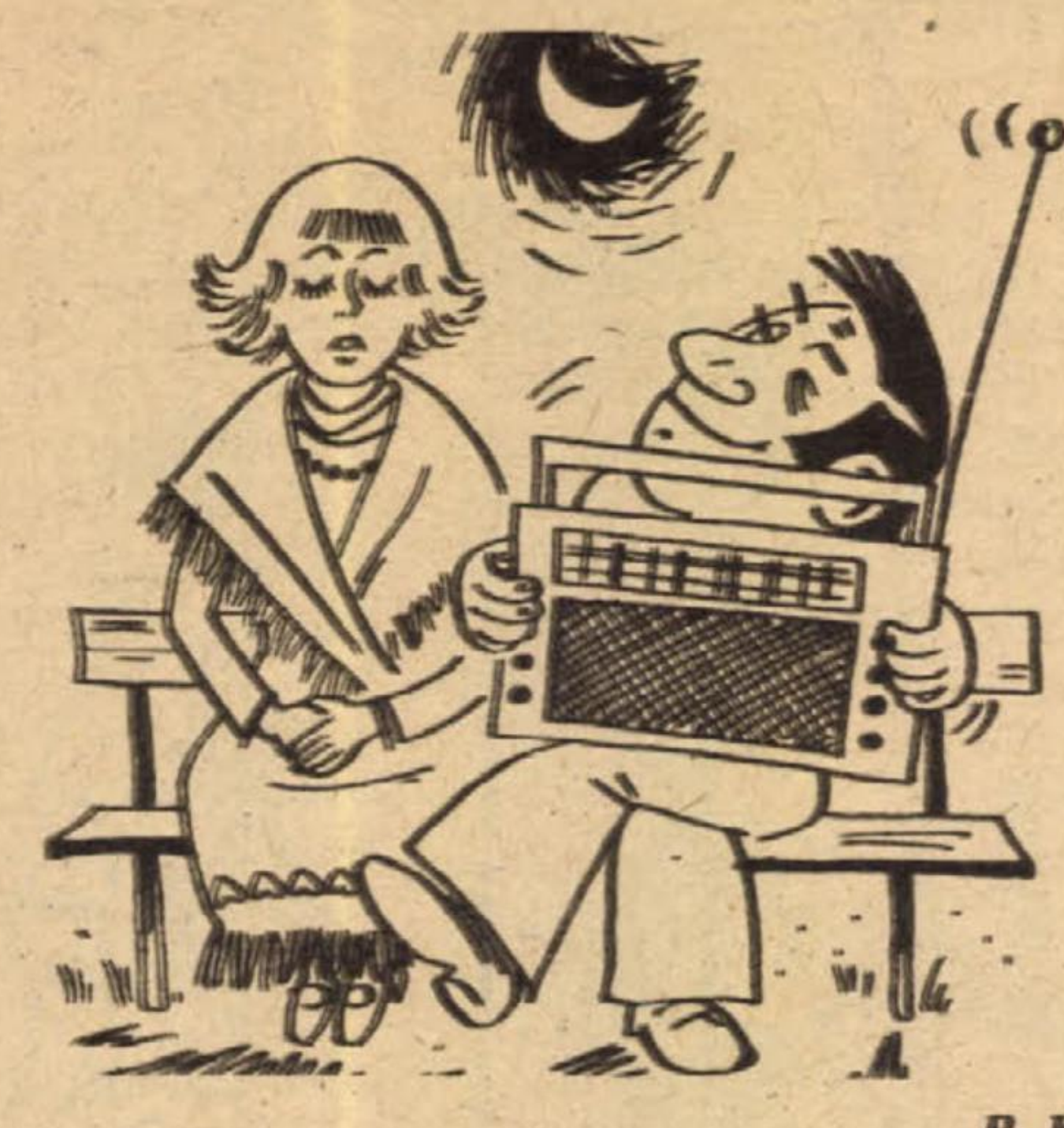

P. Kozies (1977)

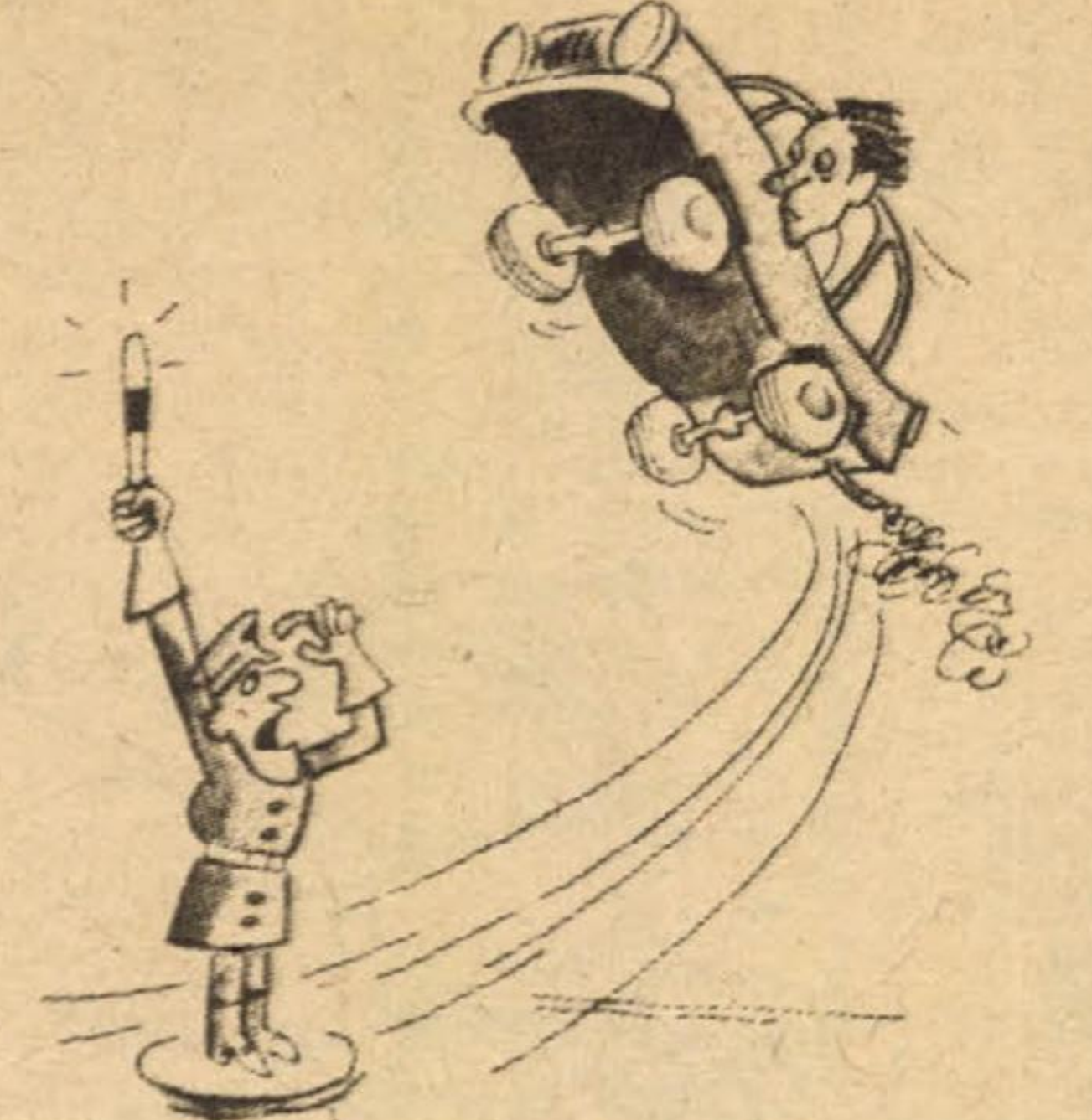

– Azért nem kell mindent szó szerint venni!

J. Gavrilin (1977)

OLIMPIA 1980: MOSZKVA

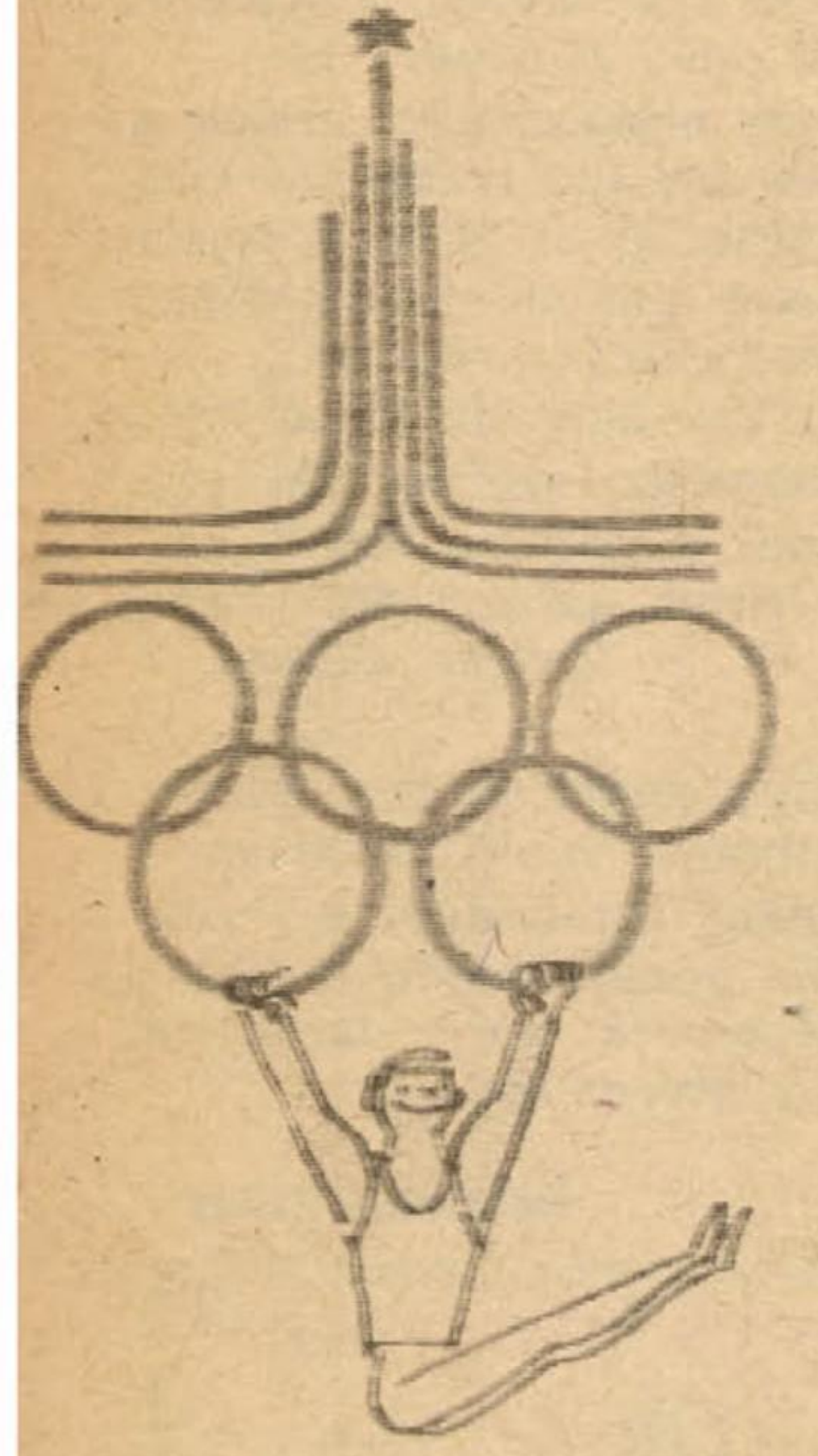

E. Cserepanov (1977)

ÉJSZAKAI ÉLET PÁRIZSBAN

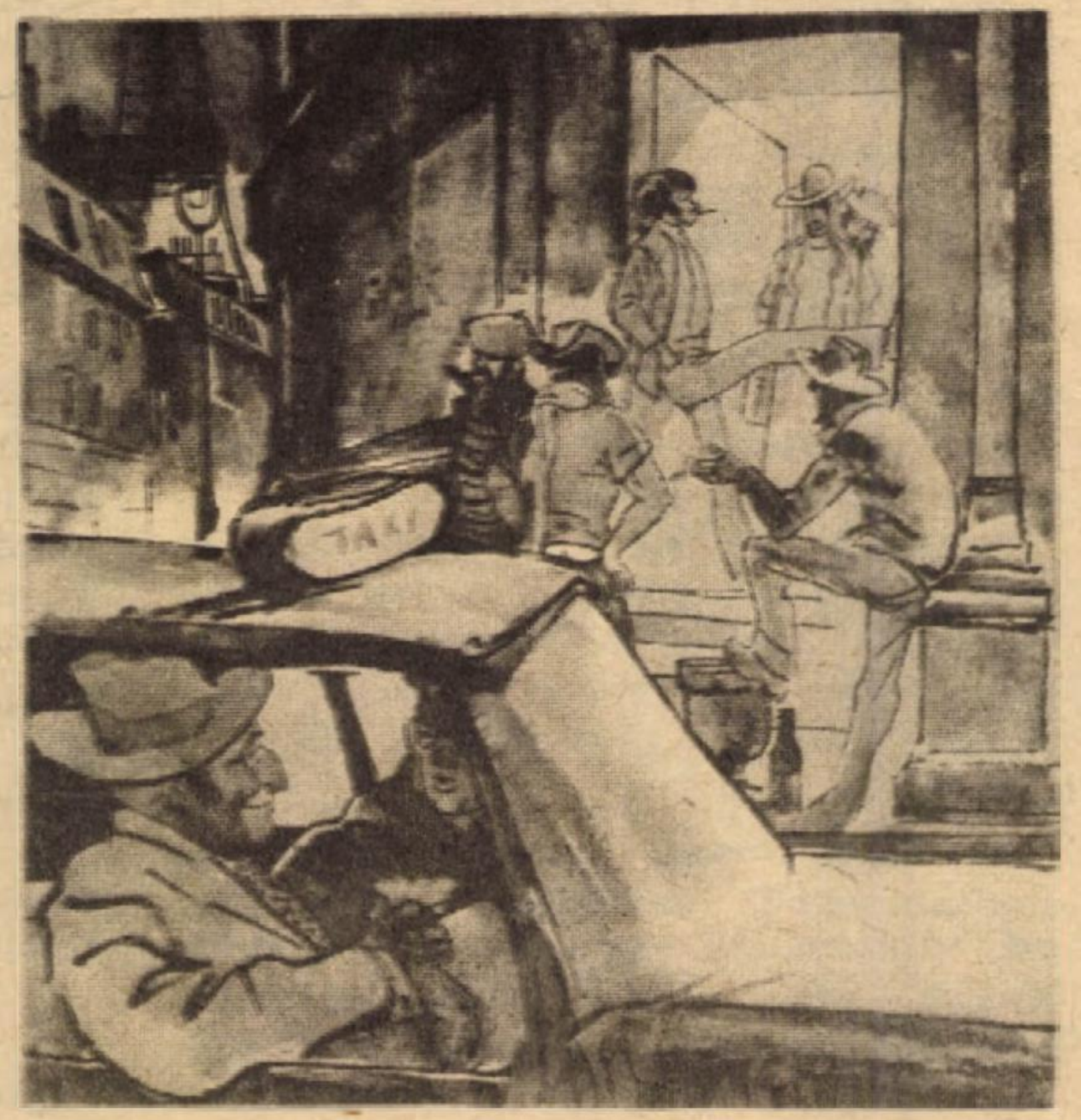

– Nem ajánlom, Monsieur, ezt a bárt. Tele van gonosztevőkkel.

– Az a jó! Önkénteseket toborzok a rodéziai hadseregbe.

J. Gavrilin (1977)

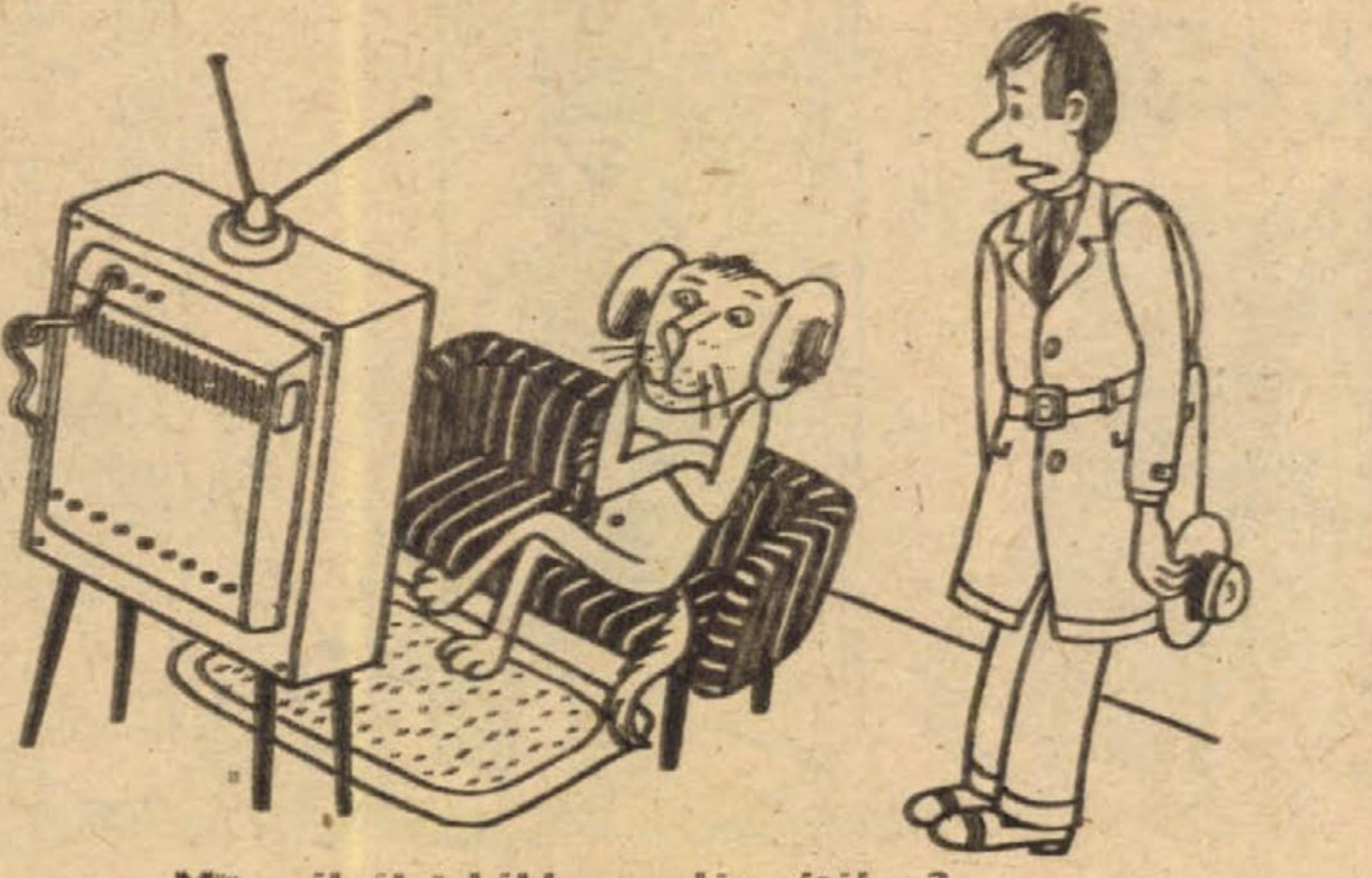

– Mit szólnál inkább egy kis sétához?

V. Skarban (1977)

MAJAKOVSZKIJ:

Vers Fomáról

Kommünt építünk,
s az élet maga
zengi: e kor
közeledik.
Közöttünk
itt járkál
Foma,
de ő –
nem hisz el semmit.
Hivatkozz
bármely vívmányra,
mi megfelel,
tetszik
mindenkinek,
legörbül feléd
a fele szája,
a vívmányokra
csak ajkat biggyeszt.
Megyünk
a felépült
gyáron
végig –
a tények
ereje előtt
hajolj meg!
Am Foma
szkeptikus szemmel
nézi:
– Nem!
Valahogy valamit nem hiszek.
Mutathatsz
Fomáknak
felhúzott házat,
ablakot, ajtót
verhetsz
könyökkel,
arcuk
nem derül
az ilyen Fomáknak,
nézik
és fújtatnak: „Nem hisszük el!"
Hallgasson rám,
Foma elvtárs!
Magának rossz
a modora.
Nem kell
ahhoz ész,
egy rakás,
hogy a jót
elvesse, ócsárolja.
Persze
sok értelme nincs
a dicsérgetésnek,
figyeljetek hát ide,
Foma-csapatok:
megleszünk
valahogy,
ha nem is dicsértek –
csak a munkában
ne zavarjatok!

Pető Miklós fordítása

Megjelent a Krokodil 1929. évi 39-es számában. Magyar nyelven most olvasható először.

INFORMÁCIÓÉHSÉG

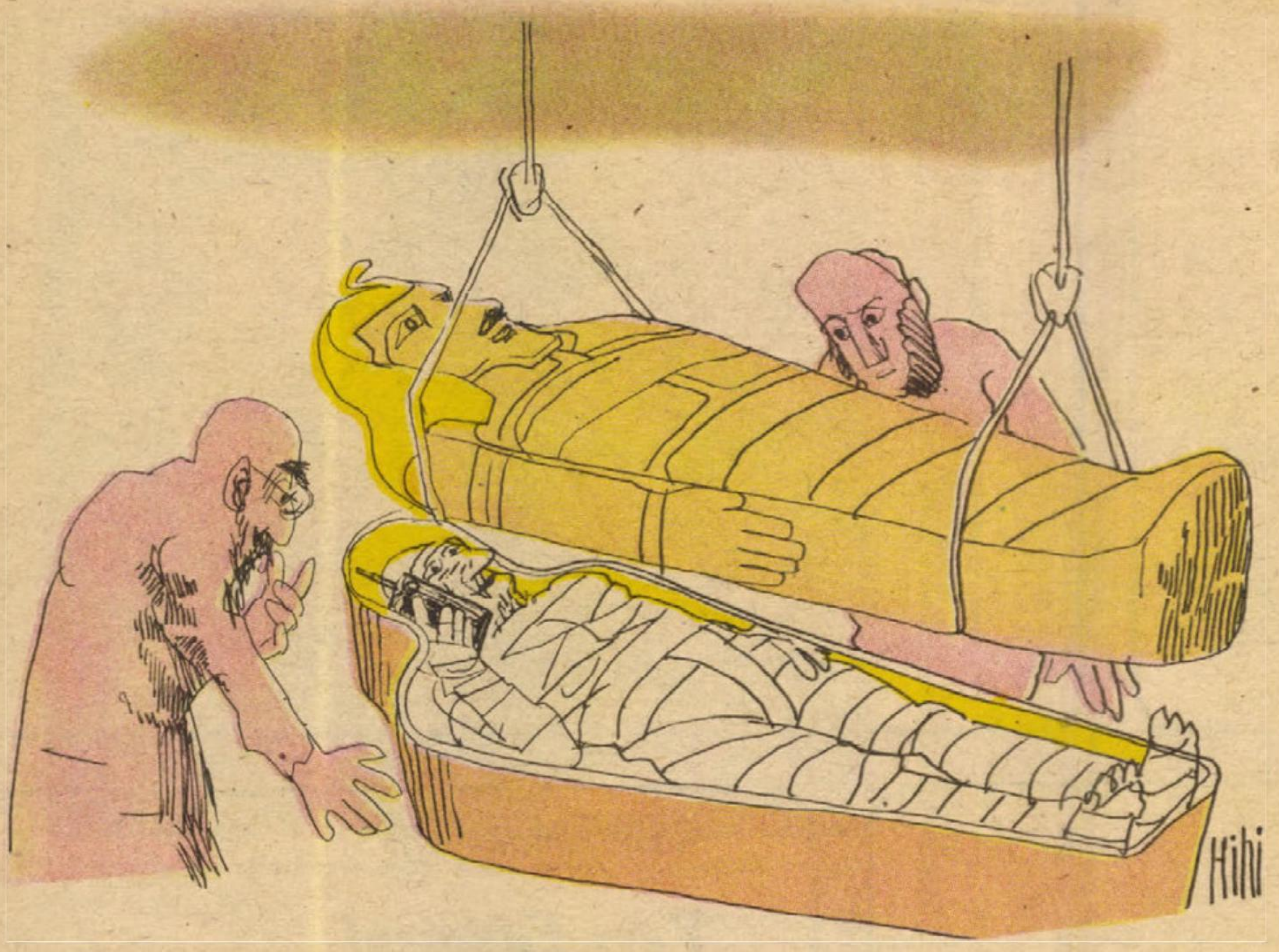

HIVATALBAN

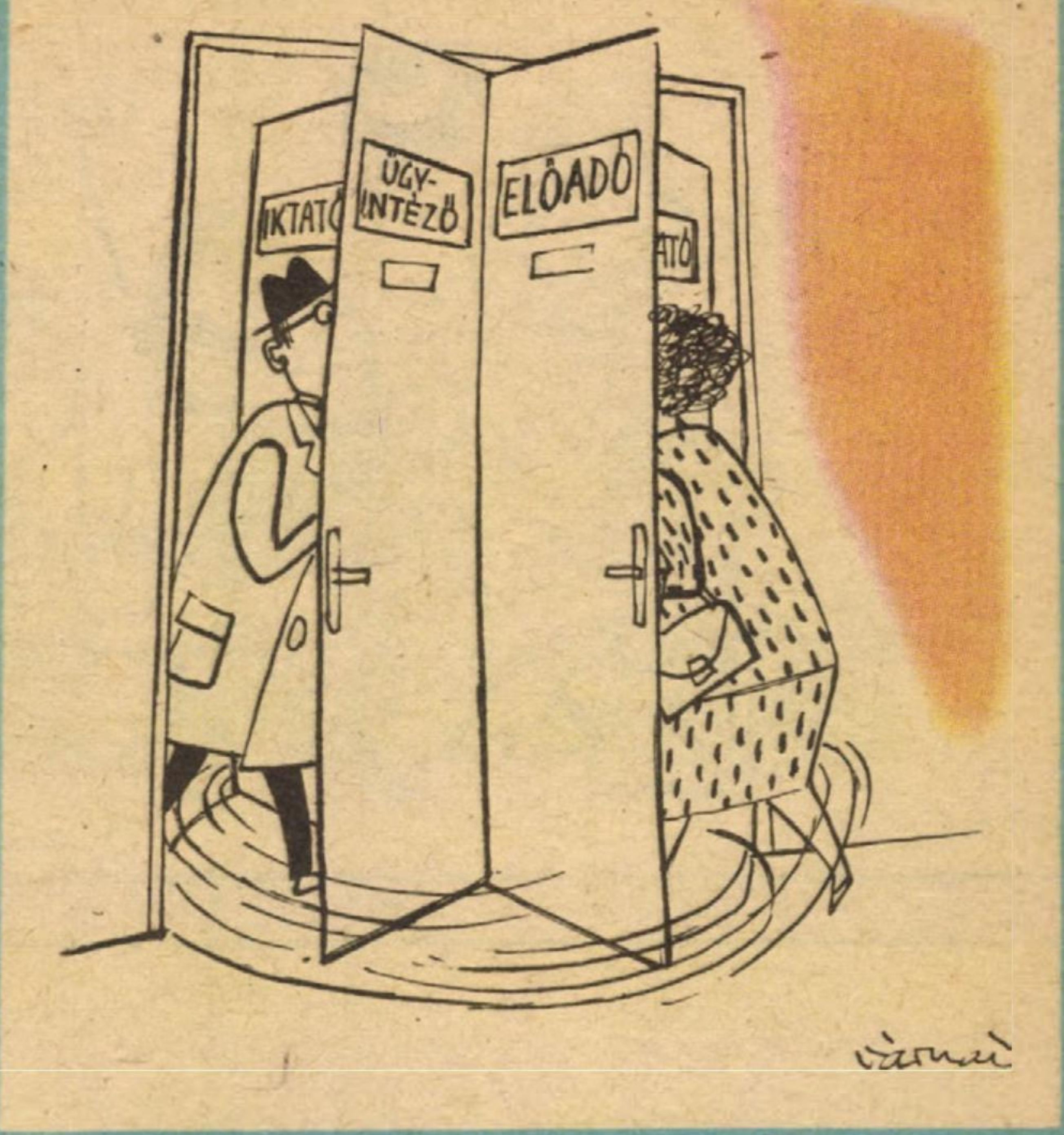

DALLOS JENŐ:

KIVÁLÓ ÁRUK

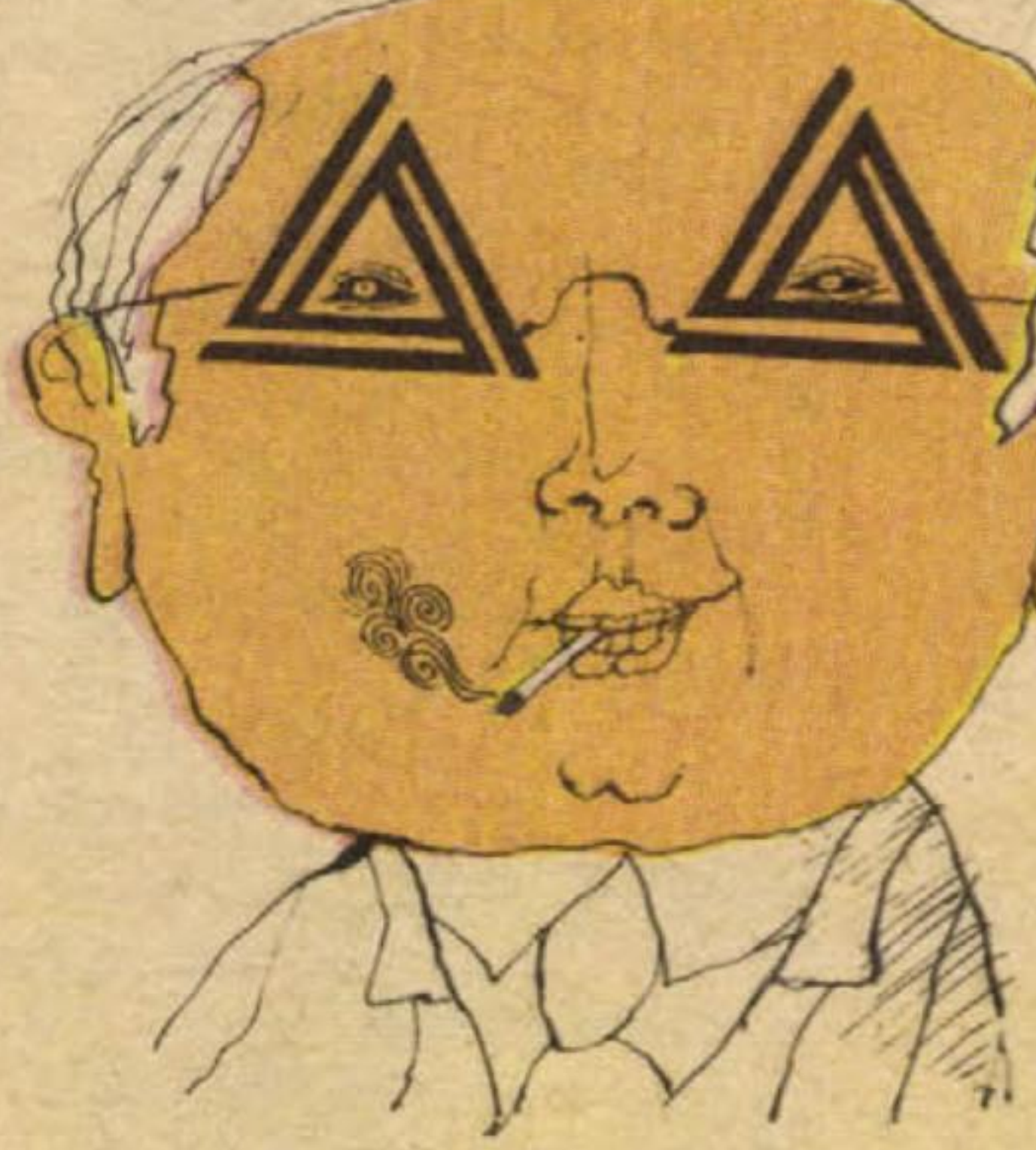

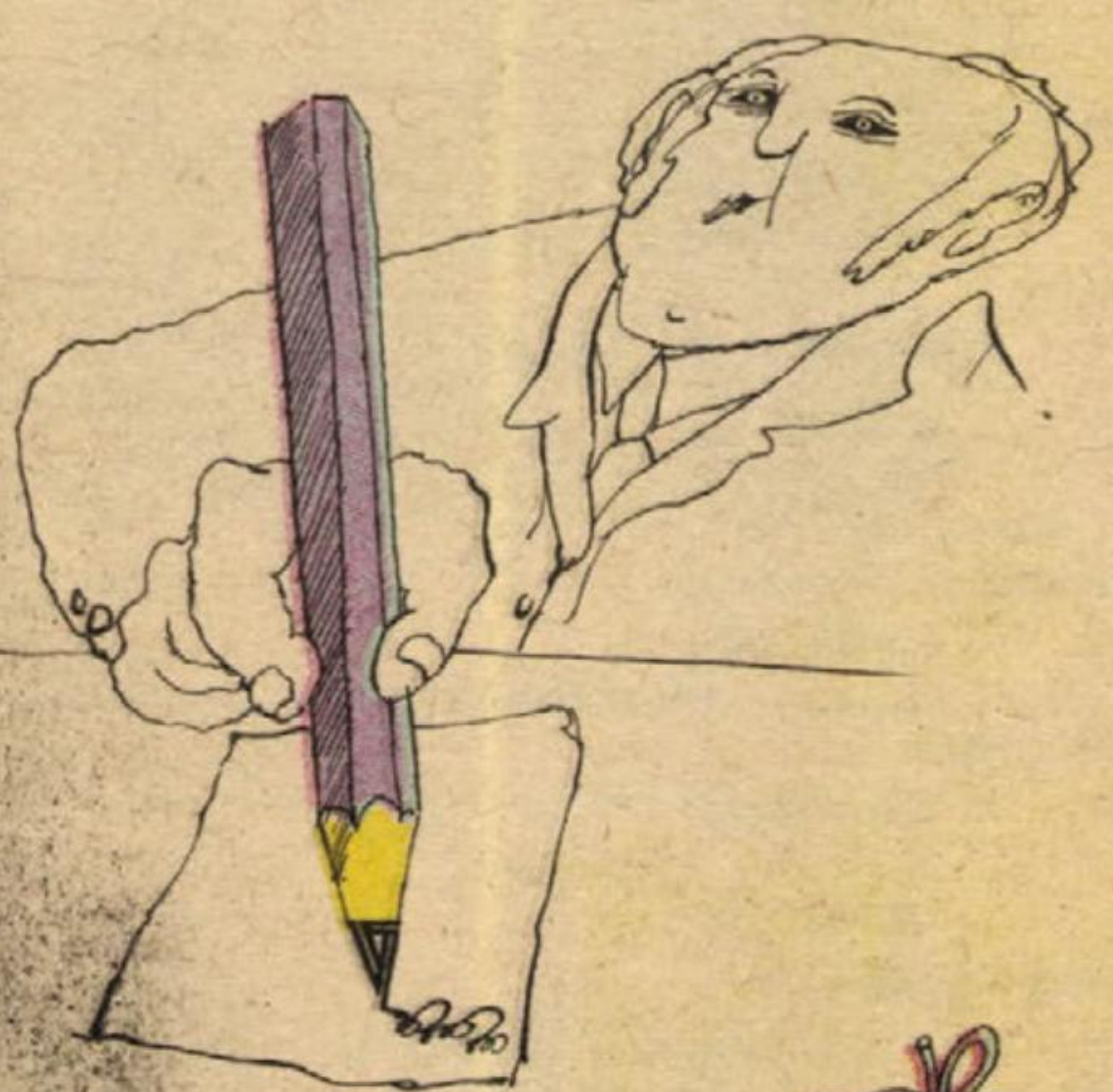

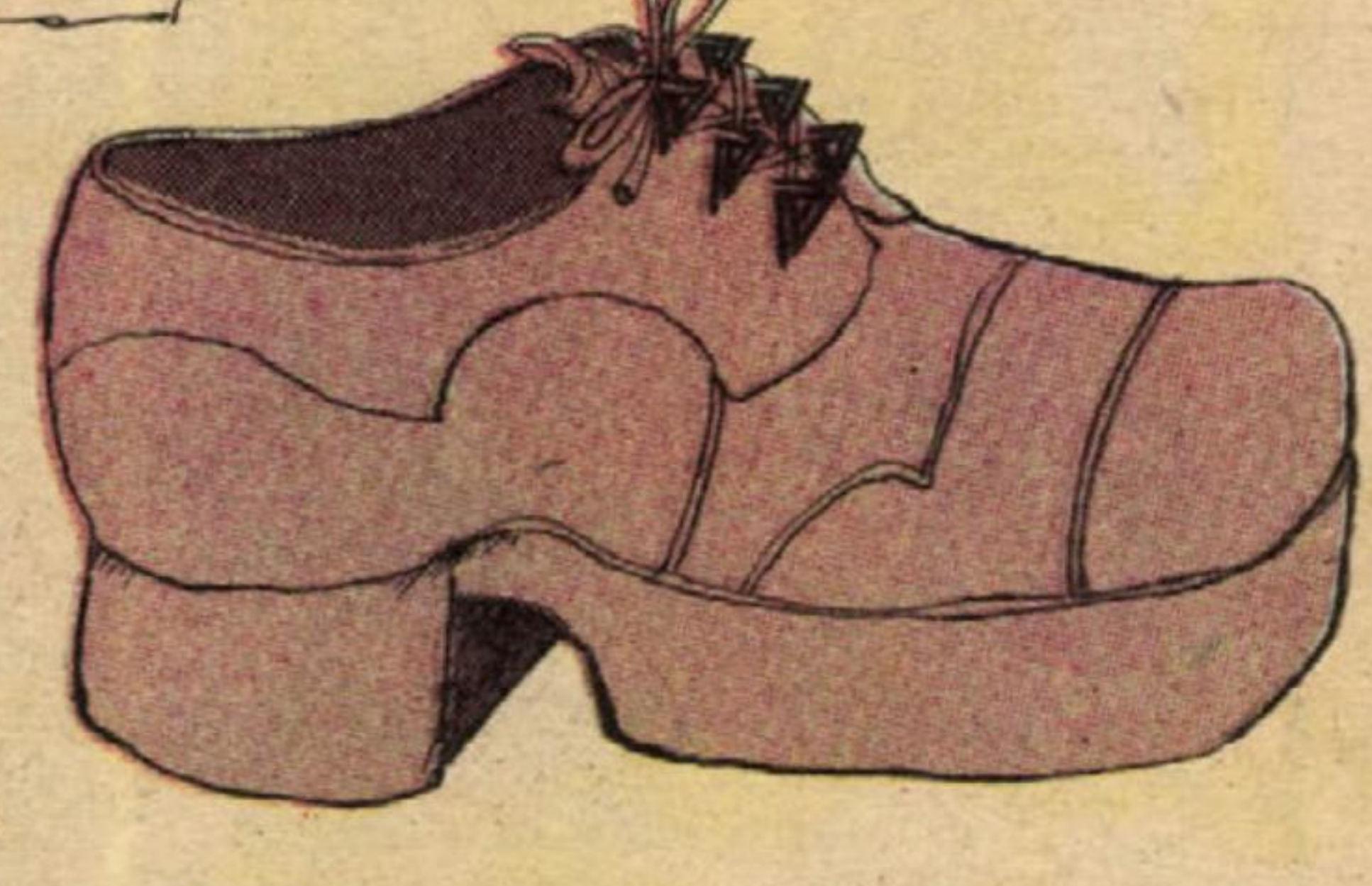

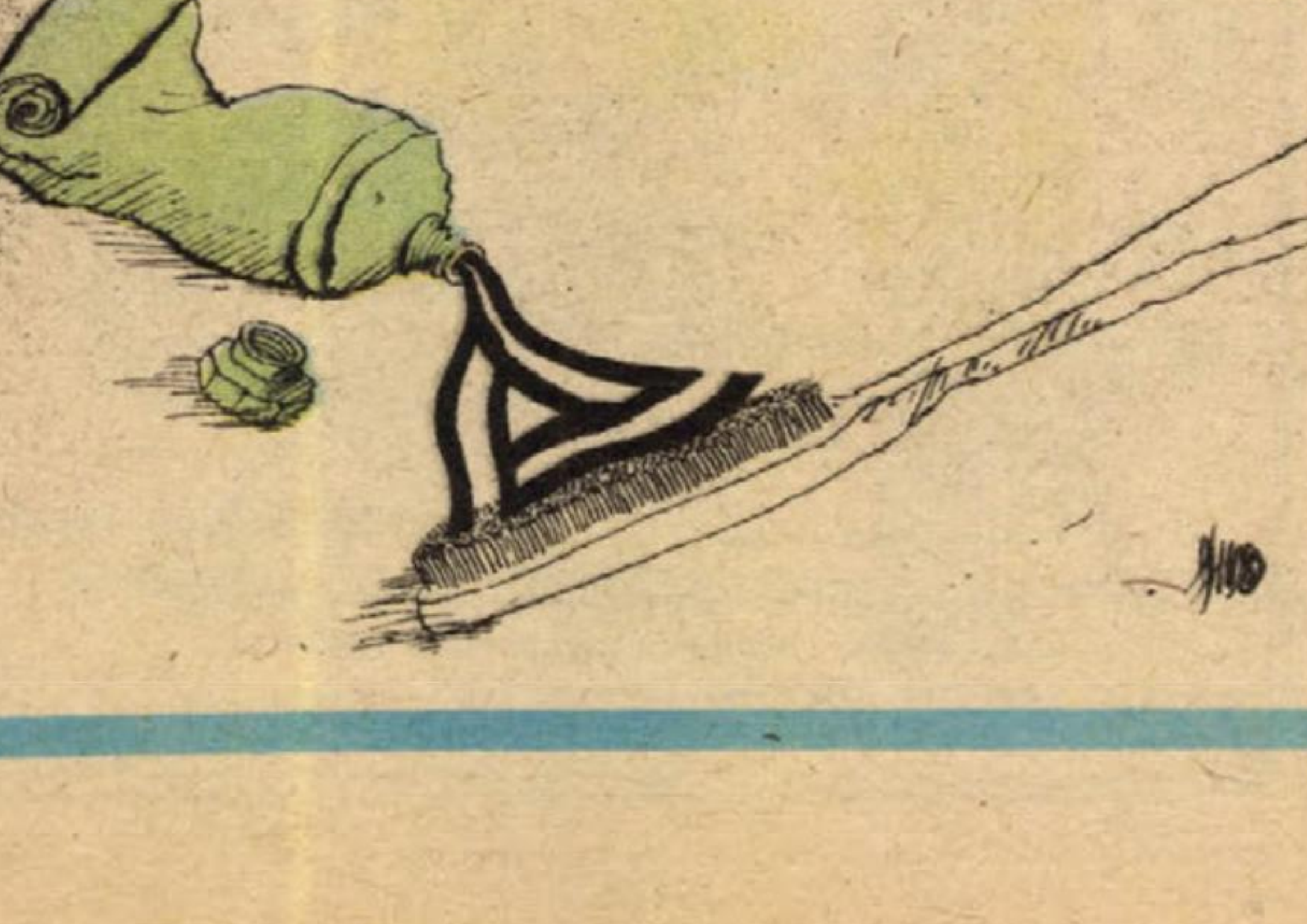

TOTÓZZUNK, MIT TOTÓZTUNK!

Hazánkban állampolgári kötelesség ismerni a focicsapatok nevét, igaz csak az NB I-esekét. Ha valaki nem jártas a megyei bajnokságokban, attól még lehet jó magyar, de jó totózó soha.

Egy állami szerencsejátéknak az persze nem célja, hogy csupán kiválasztott beavatottak játszhassanak, ezért néha NB II-es meccsek is fölkerülnek a listára.

Mégis mit tippeljünk csekély műveltségünk tudatában az Alumínium—Bábolna mérkőzésre? Induljunk ki abból, hogy bauxitból mindig erősek voltunk, ugyanakkor a bábolnai ménes sokat fejlődött az utóbbi időben. Az eredmény csakis döntetlen lehet!

Most még tizenkét jó tipp kell, és némi szerencse, hogy eltaláljuk a plusz mérkőzést, melyen a Répcelak váratlanul megveri otthonában Sellyét (alapos stresszt okozva), és miénk a főnyeremény!

Az viszont nem biztos, hogy ezt az eredményekből megtudjuk. Lehet, hogy már milliomosok vagyunk, mégsem örülhetünk pénzünknek, hiába egyeznek egyeseink, ketteseink, ikszeink, mert egészen más nevű csapatokról olvasunk az újságokban. Az Olajbányász egy ötöst rúgott a Kazincbarcikának, írja az újság, de mi helyette a Nagykanizsára tippeltünk. Ezt a pechet, vagy lehet, hogy a kettő ugyanaz? A Békéscsaba lenne a BTASK, a DVSC a Debrecen, a KKFSE pedig a patinás nevű Kossuth?

Hogyan lehetne egységesíteni ezeket a neveket, hogy ne kelljen órákig törnünk a fejünket, mi lehet az az SZMTE, amely Porhanda góljával már az első félidőben egy nullra vezetett Salgótarjánban.

És a tabella! Egy abszolút kezdő még a Széchényi könyvtár segítségével sem tudná azonosítani a pályára lépett csapatok nevét. Őrájuk is gondolni kéne, talán egyszer ők is kedvet kapnak a totóhoz.

Könnyítsük meg nekik az első lépéseket, ne toporogjanak majd zavartan a rádió előtt, amikor bemondják az eredményeket, hanem büszke mindentudással, emelt fővel téphessék apró darabokra héttalálatos totószelvényüket.

Selmeczi Tibor

HÓ VÉGE

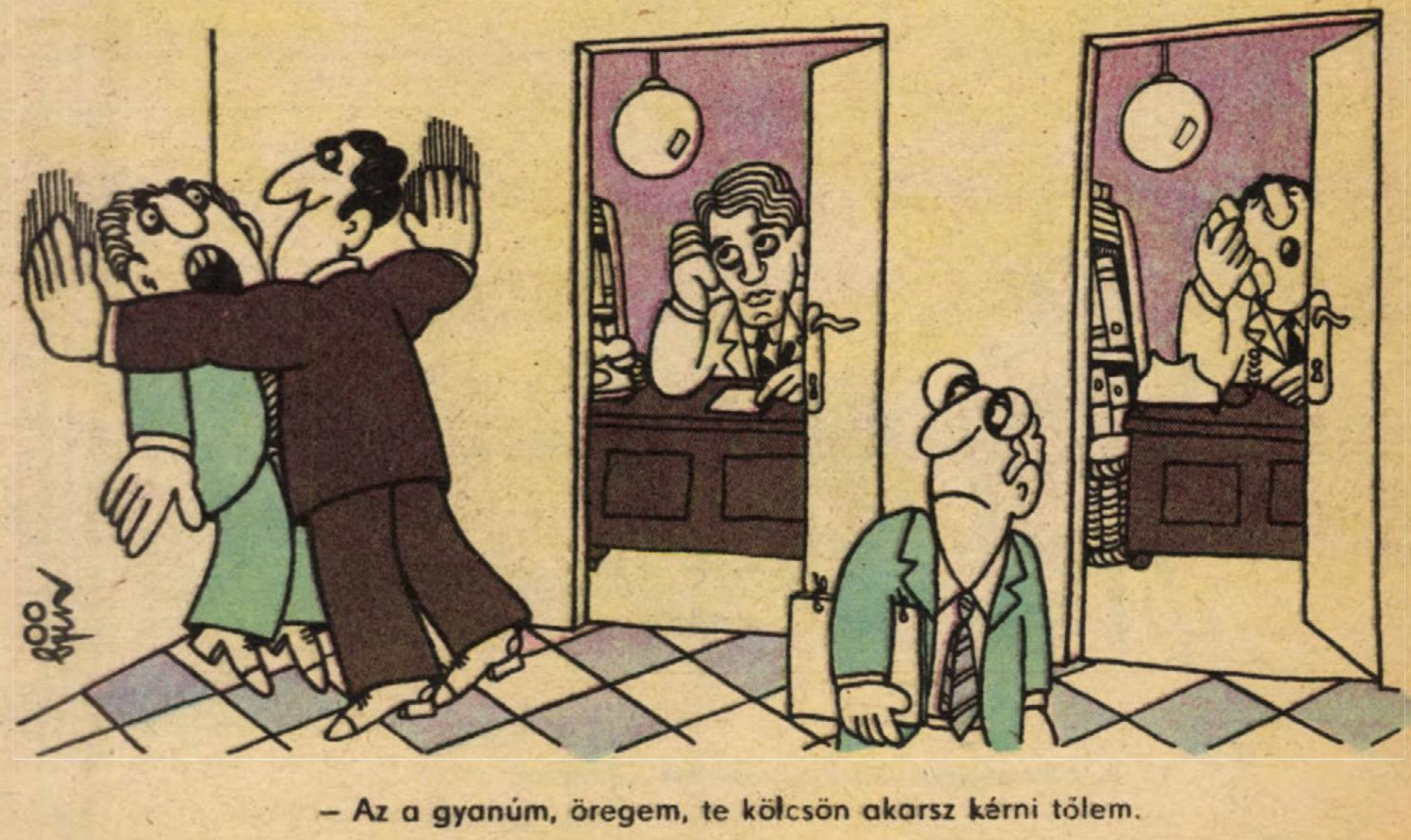

– Az a gyanúm, öregem, te kölcsön akarsz kérni tőlem.

DRUKKER

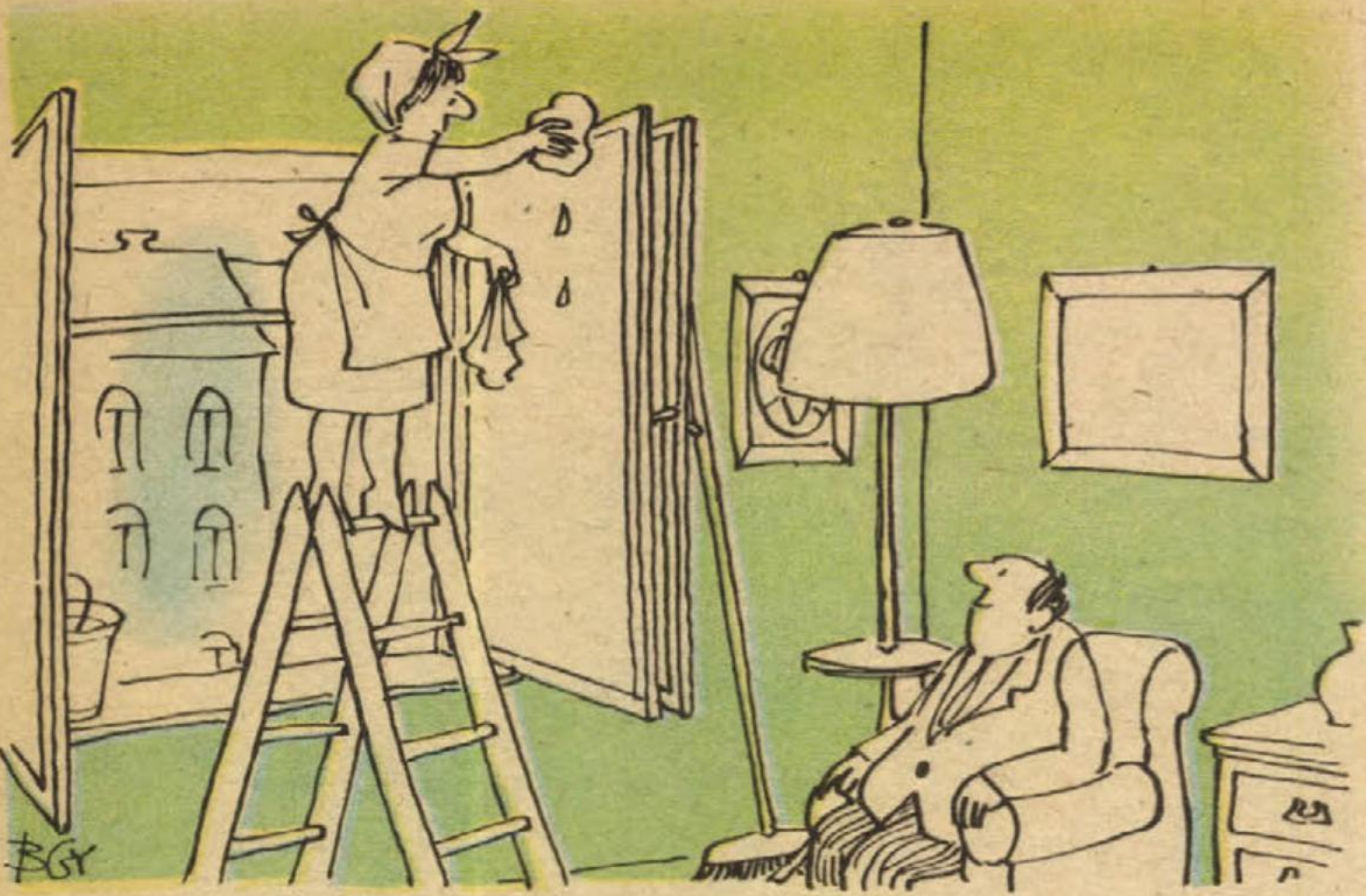

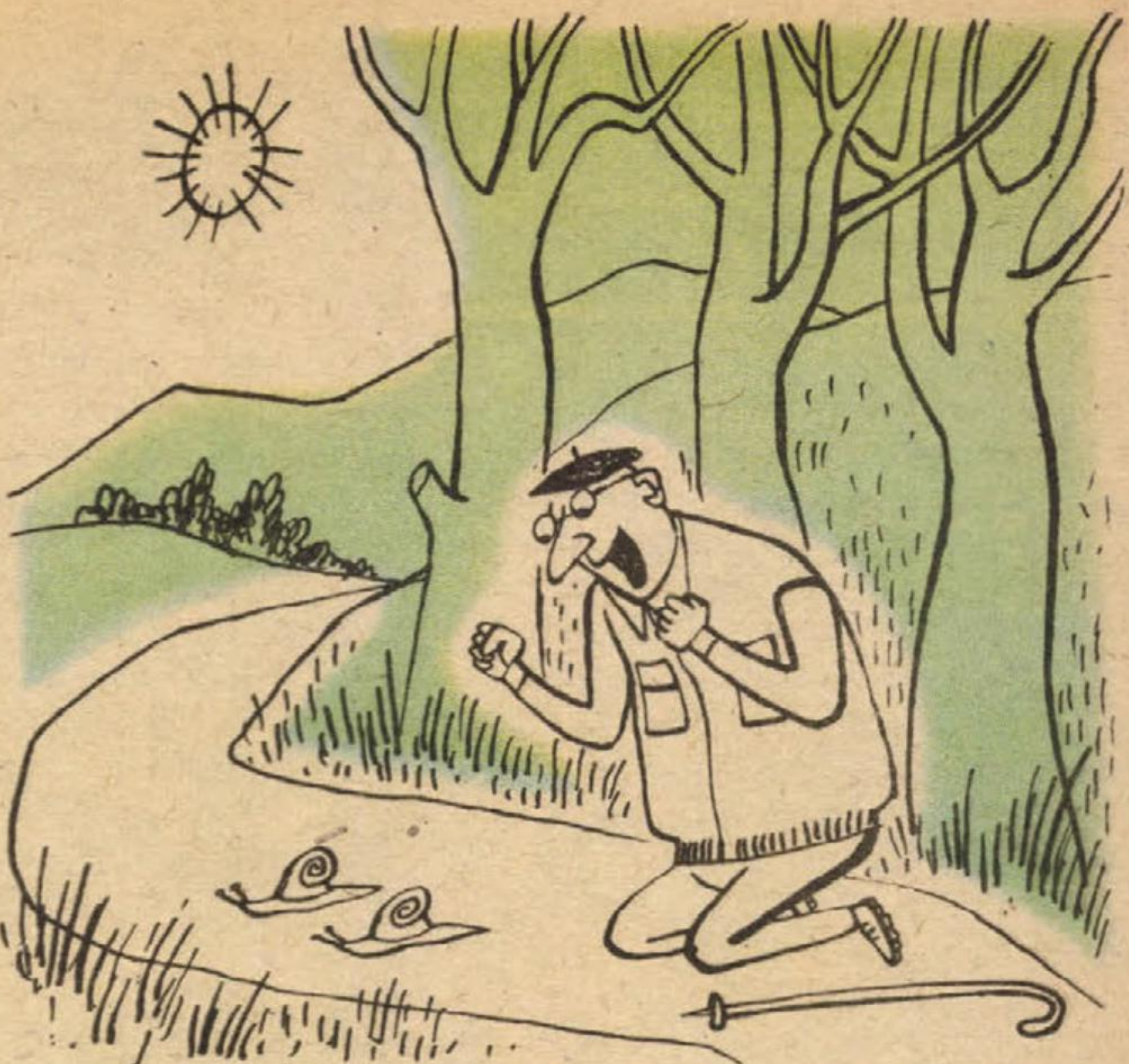

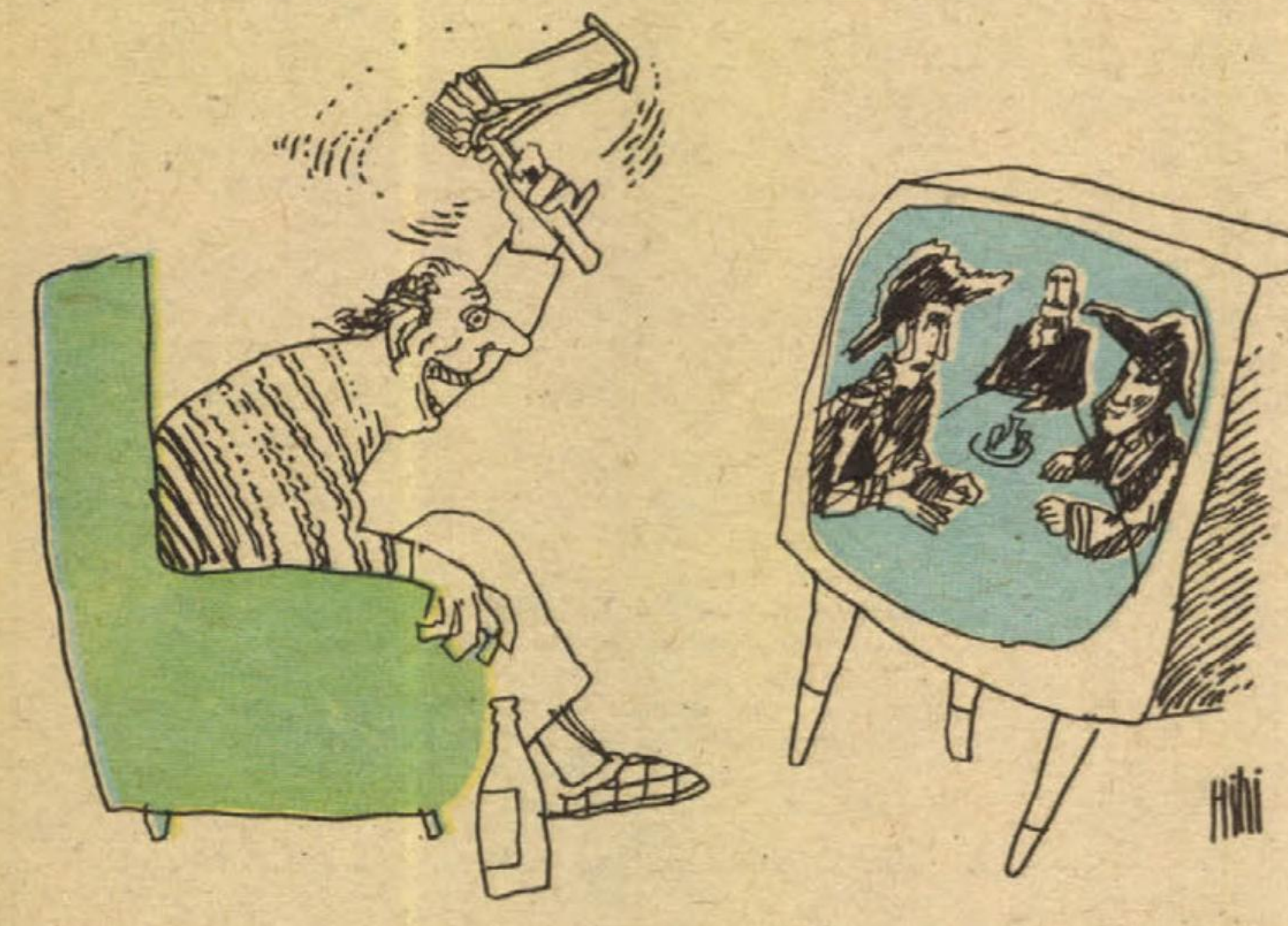

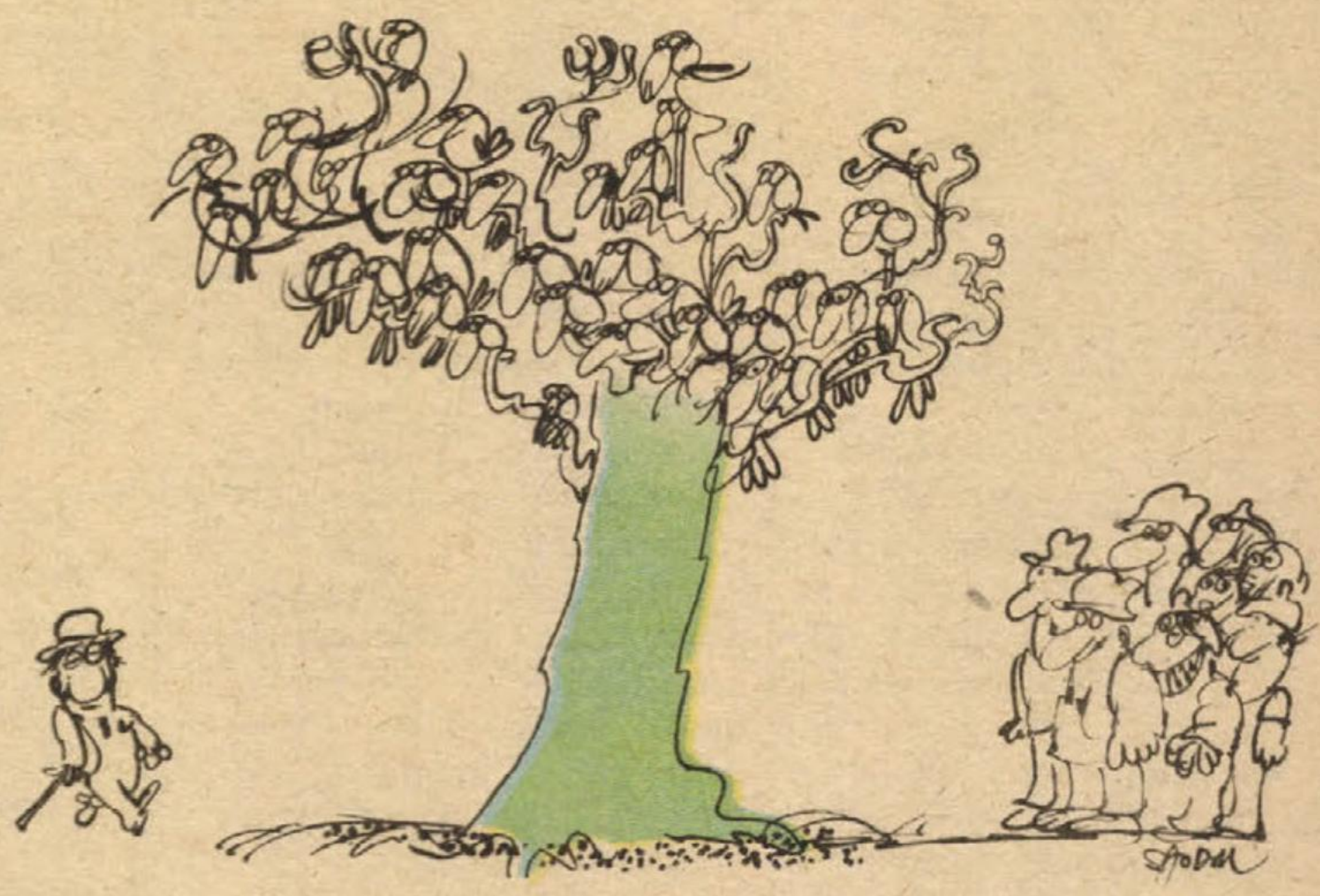

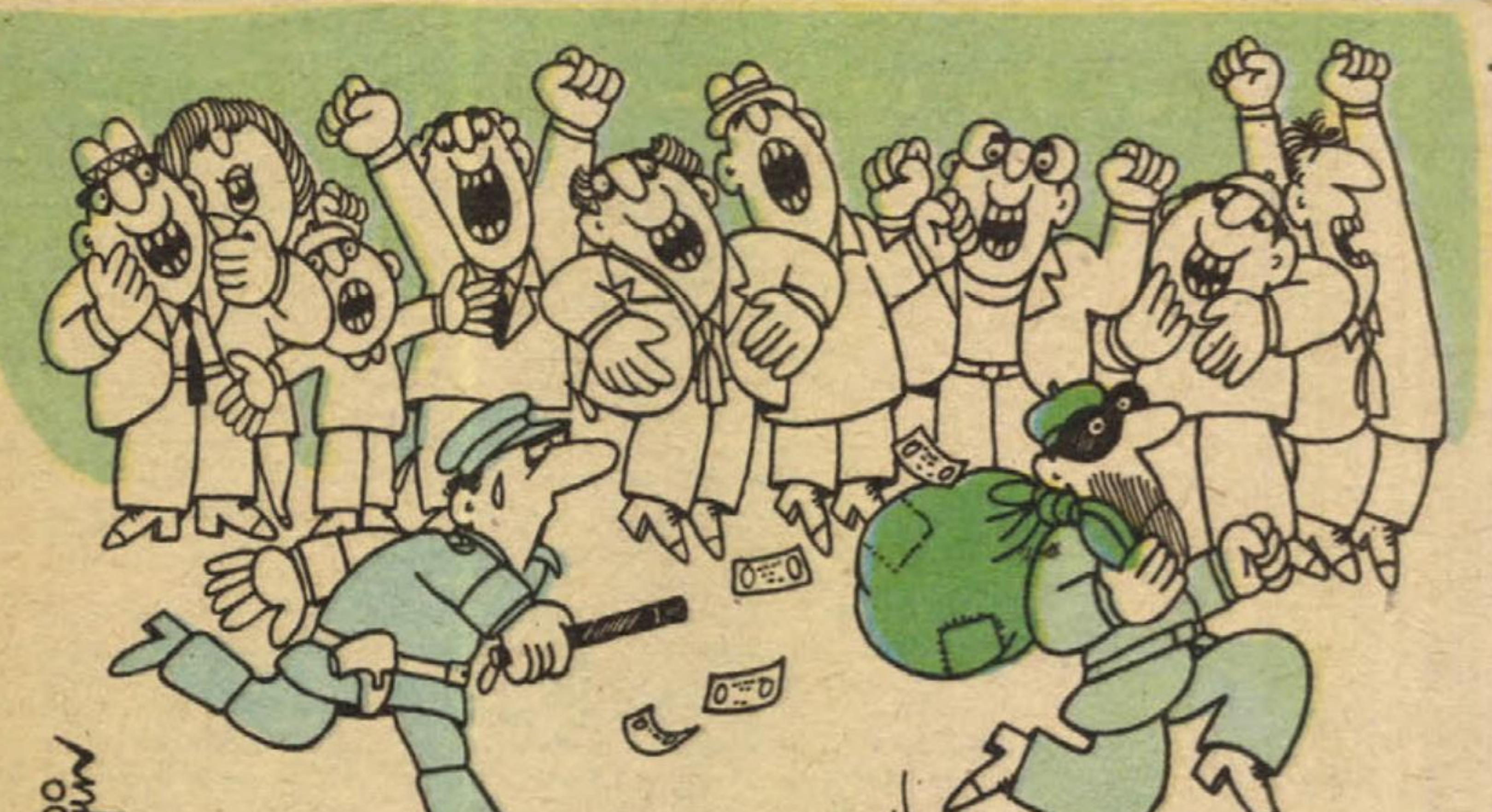

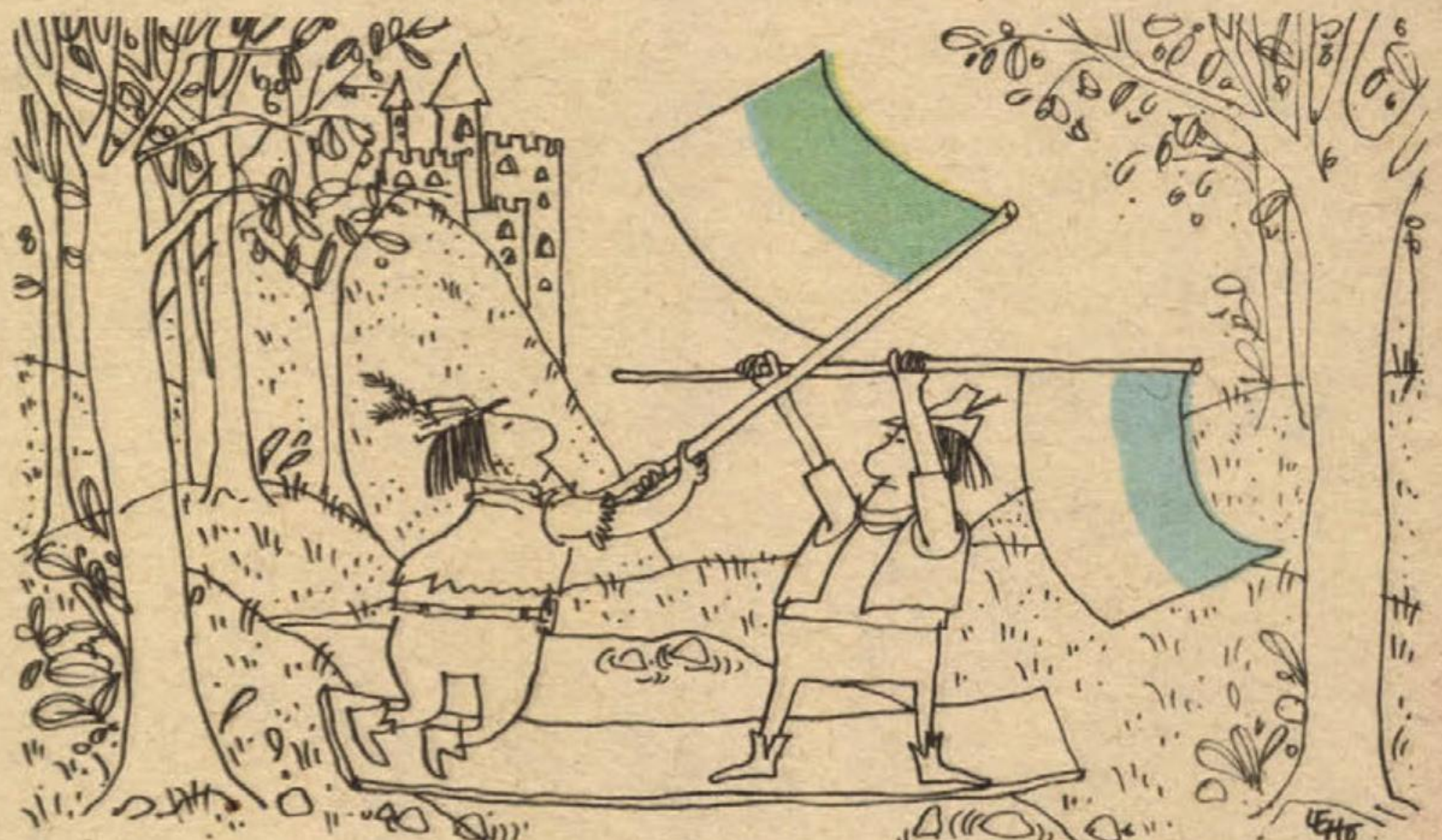

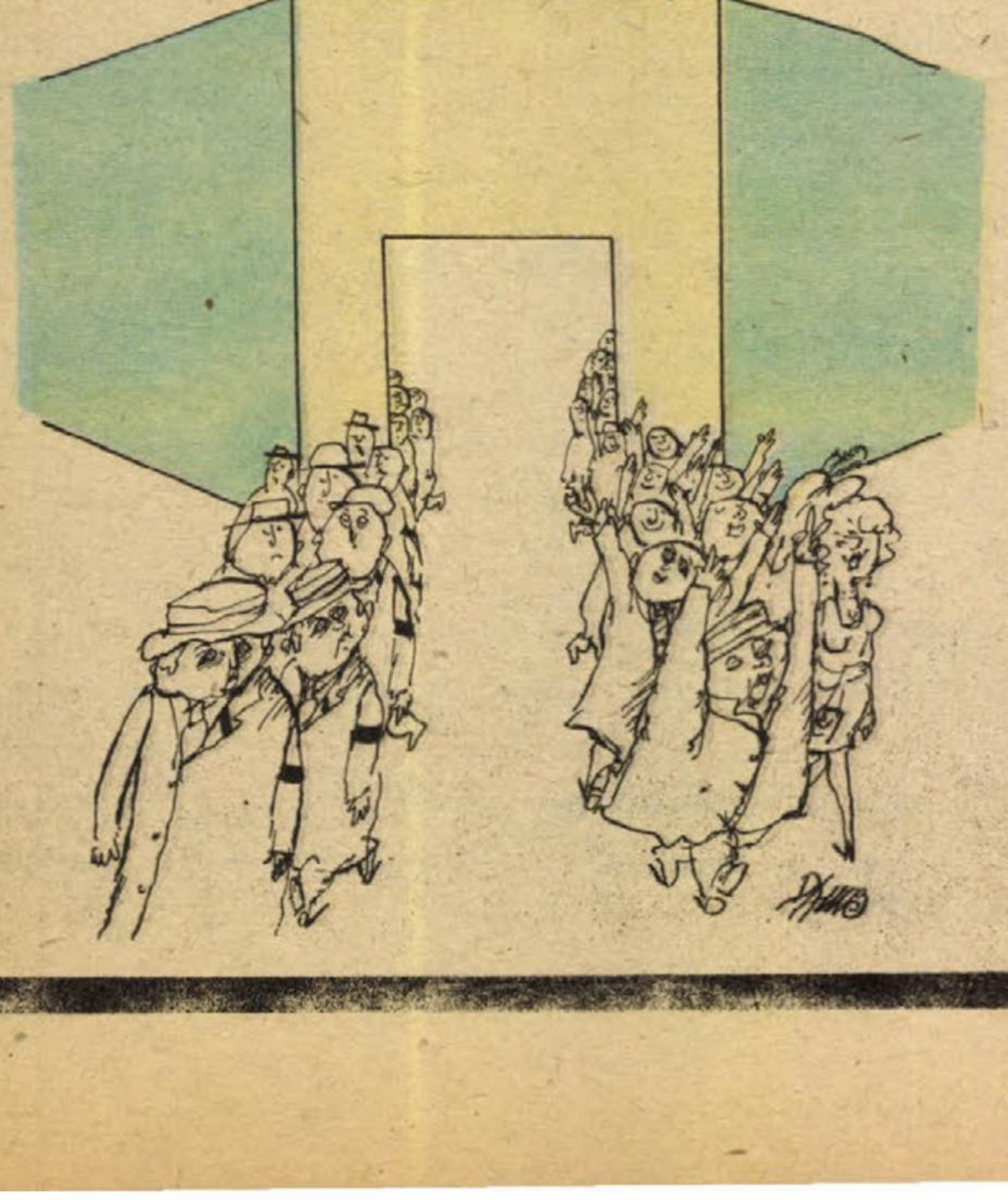

BRENNER, VARNAI, HEGEDŰS, SAJDIK, BALÁZS-PIRI, LEHOCZKI, DALLOS, FÜLÖP

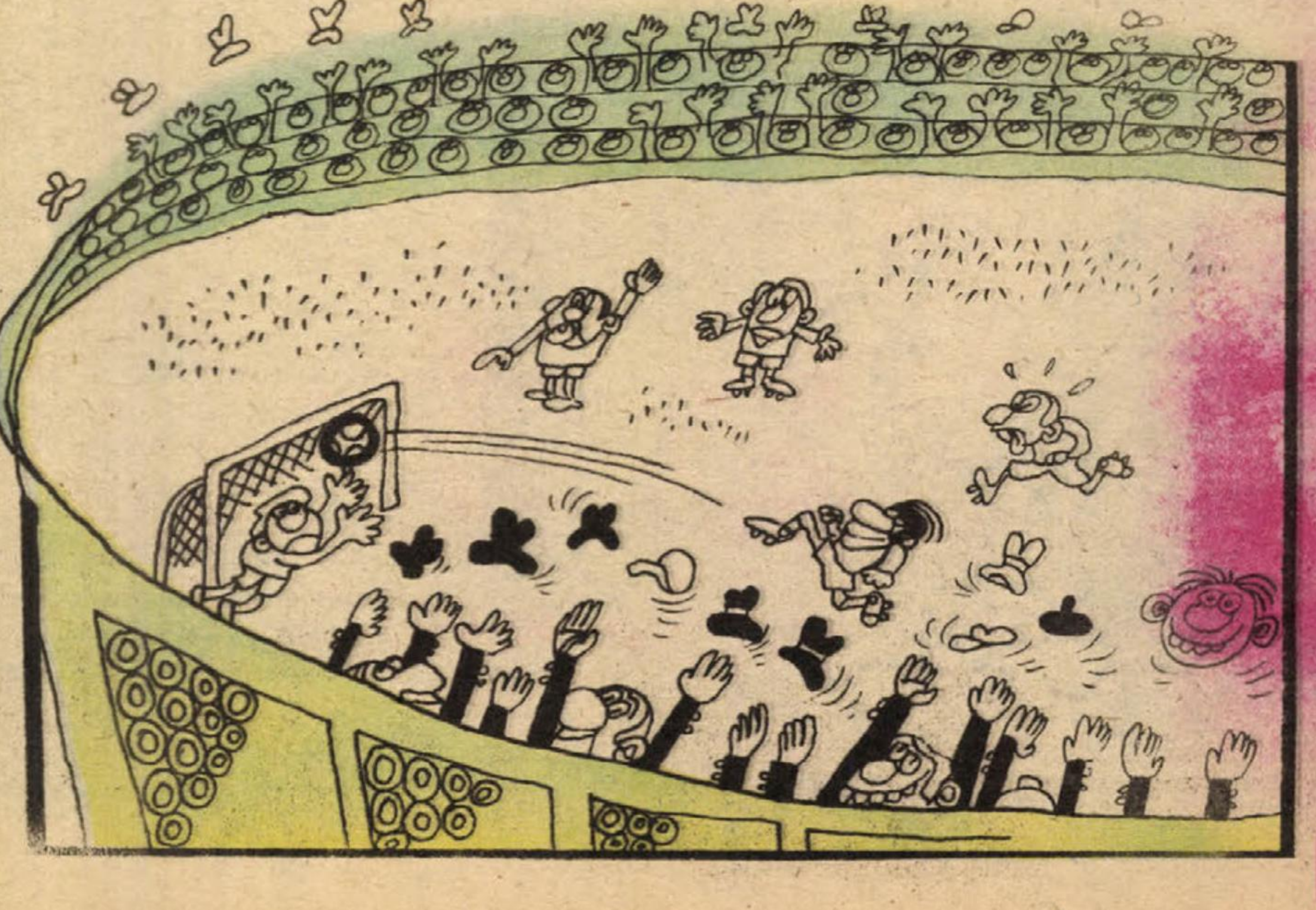

KORSZERŰSÍTÉS

Ünnepnap volt az Egyesült Vaskarikában, midőn a posta szerelői megjelentek a gyárban, hogy a legkorszerűbb, automata telefonközponttal cseréljék ki a régi, elavultat. Mostanig annyi baj volt a telefonnal, hogy ha a portáról fel akartak szólni az igazgatósághoz, inkább fullajtárokat menesztettek az üzenettel, minthogy telefonon próbáltak volna kapcsolatot teremteni. Szóval, nagy volt az öröm a korszerűsítés hírére.

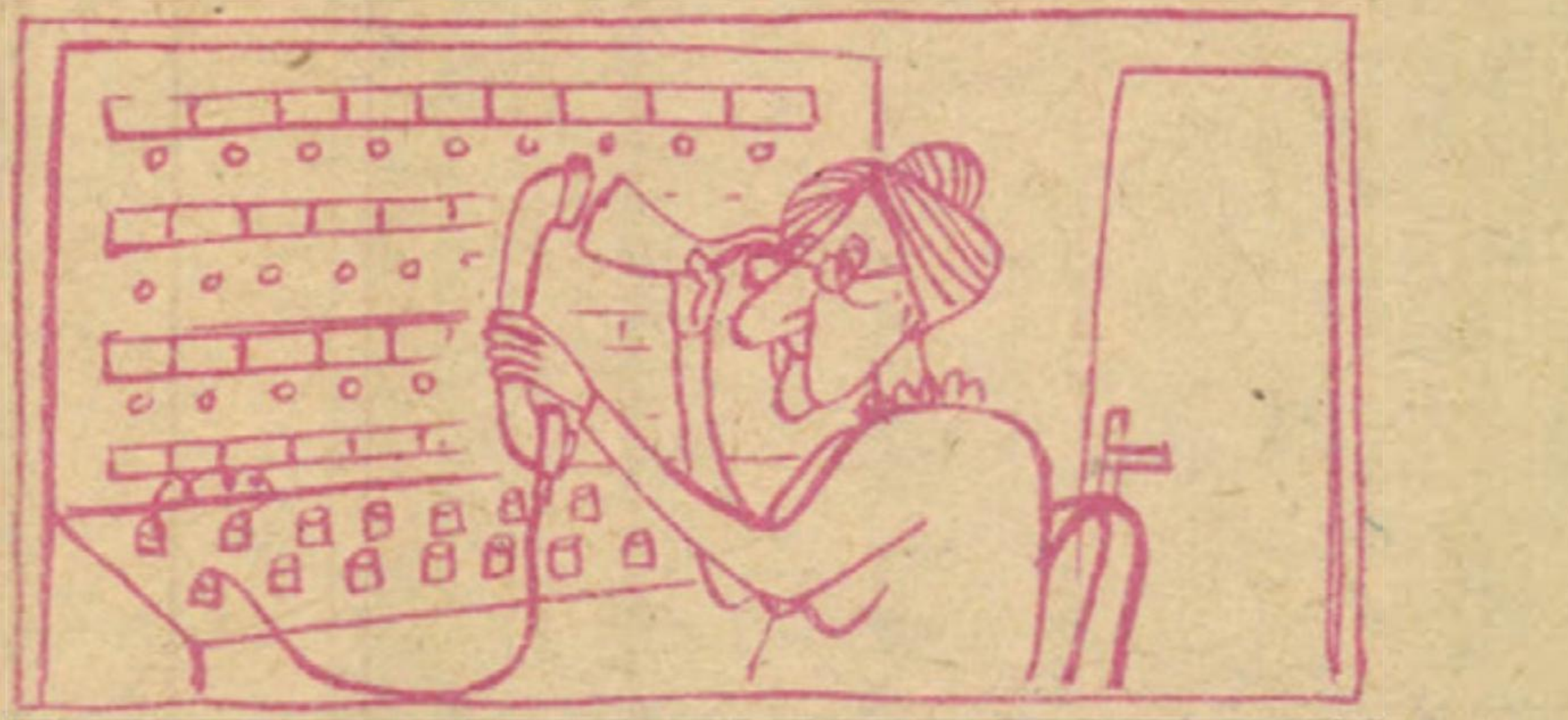

A nagyobb telefonközponthoz egy kisegítő telefonközpont-kezelőt kellett betanítani, és munkába állítani a gyár dolgozói közül. Az igazgatóságon úgy döntöttek, hogy a nyugdíj előtt álló özvegy Dummer Augusztnét, Lidi nénit bízzák majd meg a telefonközpontosi, kisegítő félállással és elküldik a posta rövid tanfolyamára.

A gondos, a dolgozókkal törődő szakszervezeti bizottság — ajándékba — a legkorszerűbb nagyothalló készülékkel ajándékozta meg a már kissé rosszul halló Lidi nénit, aki minden nap elsőnek érkezett a tanfolyamra és ott megtanulta, hogyan működött Puskás Tivadar első telefonközpontja, továbbá azt, hogy miként alakult ki a posta, a tizenharmadik század elején. Miután sikeres vizsgát tett, beült a csillogó, új telefonközpontba és átvette az irányítást.

Mindjárt egy komplikált feladatot kapott: Jászberényt kellett távolsági beszélgetésre meghívni a főmérnöknek. Sajnos, a szemüvegét — az első nap izgalmában — otthon felejtette, ezért behívta Grózer bácsit a raktárból, hogy keresse ki a telefonkönyvből a megfelelő számot. Együtt silabizálták ki a számot, majd Lidi néni tárcsázni kezdett, de a számokat sem látta pontosan, így kétszer a pontos időt hívta fel, egyszer a normál á-hangot, és egyszer a mesemondót, ahol olyan érdekes mese volt a napi műsoron, hogy Lidi néni belefeledkezve végighallgatta a kis béka szomorú történetét, még sírt is egy kicsit rajta, úgyhogy a könnyektől még rosszabbul látott és a végül is megtalált Jászberényt az üzemorvosi rendelőbe kapcsolta, ahol tíz percen át ordítozott egymással az üzemorvos és a jászberényi hulladéktelep, míg tisztázódott, hogy egyik sem kereste a másikat.

Ezalatt Lidi néni szétbontotta a vonalat, amelyen az igazgató éppen referált a miniszternek és a dugót véletlenül az ipari áram konnektorába dugta, amelytől a központ egy része felrobbant és tizenkét vonal szólt egyszerre minden készülékben. Az igazgató kénytelen volt a gyárral szemközti italbolt nyilvános készülékéről felhívni a minisztert, kezével befogva a kagylót, mert mellette két talponálló erős hangon népdalokat énekelt.

Lidi néni minderről mitsem tudott, és egy kávéfőzővel bajlódott, amelynek nem tudta lecsavarni a tetejét, annyira rászorították a bérelszámolásnál, ahonnan megkérték, főzzön nekik egy kis kávét, úgyis ráér. Amikor a kávé kicsöpögött, felhívta az Állatvédő Egyesületet, hogy jöhetnek a kávéért.

Lidi néni békés mosolyyal ült a kapcsolóasztal előtt, igazán csöndes nap volt. A régi központ minden hívásnál hangosan berregett, csengett, ez a korszerű nem volt ilyen lármás: csupán apró kis lámpák villantak fel, melyeket Lidi néni nem észlelt, ezért még bóbiskolni is tudott, mellére hajtott fejjel. A nagyothalló készülékét is kikapcsolta, mert azt — még a műszak elején — véletlenül az üzemiroda vonalához kötötte és nagyon bántotta a hangos beszéd.

Amikor a főkönyvelő — másfél órás próbálkozás után — végre is vonalat kapott, és a tárcsázás után a saját maga másik telefonkészüléke jelentkezett a hívására, íróasztala túlsó felén, a főkönyvelő hang nélkül a földre csúszott, szája sarkában hab jelent meg.

Azonnal hívni kellett a mentőket, de mert sehol sem volt vonal, a titkárnő biciklin indult el a segítségért. A felbolydult gyárban Lidi néni volt a legkétségbeesettebb: Mindaddig hívta a mentőket, míg végre jelentkezett az Országos Rendező Iroda, akiktől megrendelt egy kultúrműsort a szegény főkönyvelő temetésére.

Somogyi Pál

MEGJELENT!

LUDAS MAGAZIN

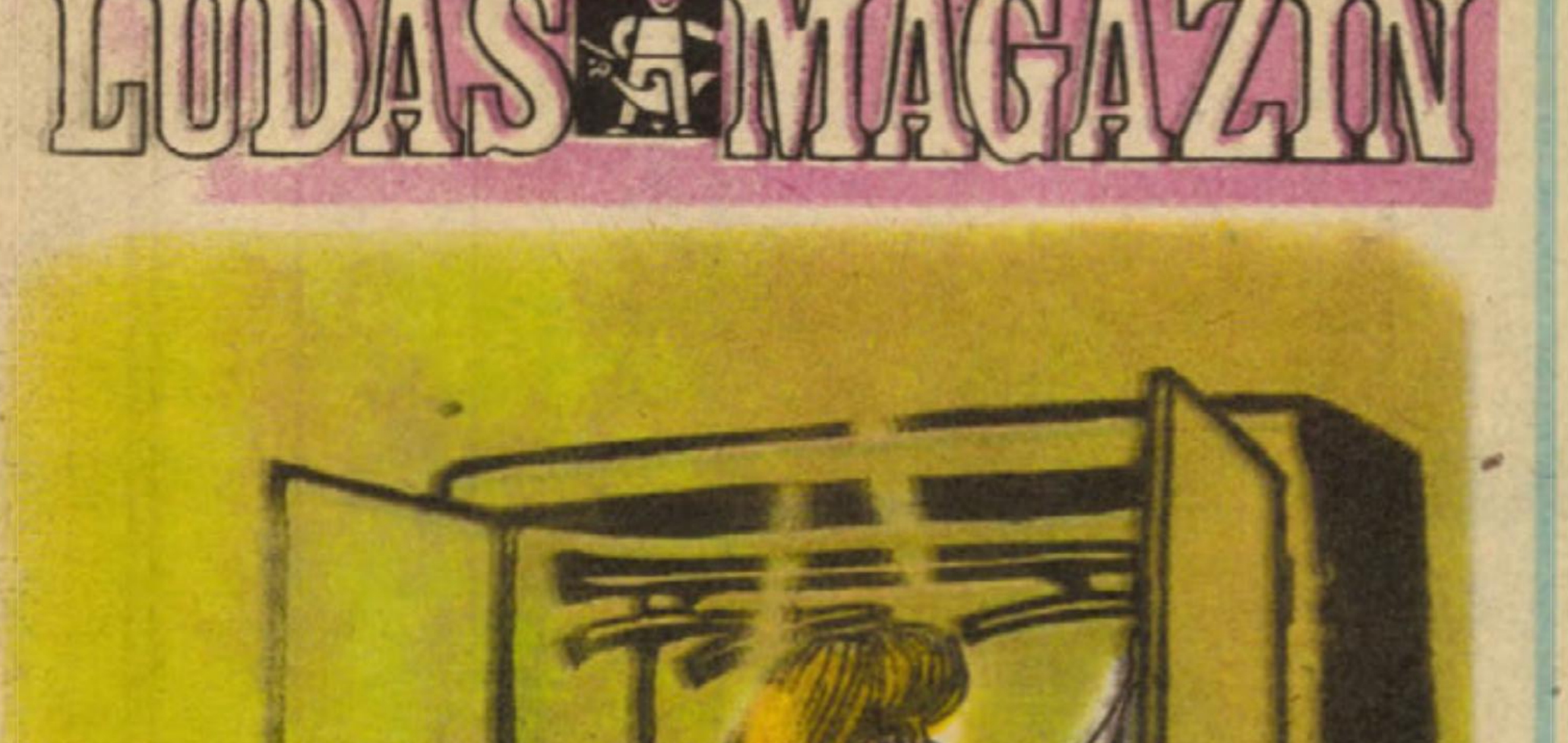

KIMENT A DIVATBÓL

DIPLOMÁCIA

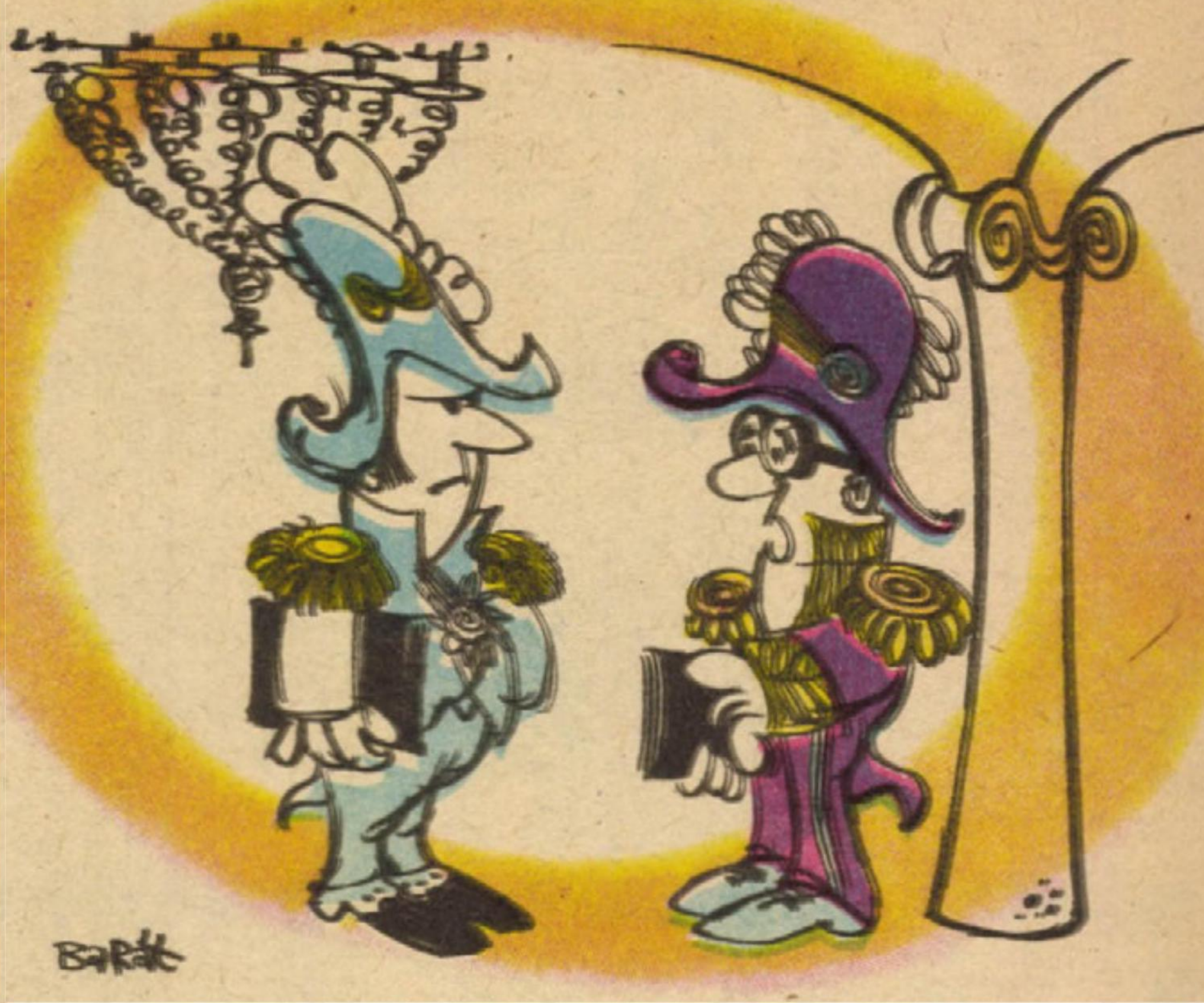

– Meg kell szakítanunk a tárgyalásokat, mert a feleségem hazarendelt.

HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS

A KÖNYV MINDENKI ÖRÖME
AJÁNDÉKOZZON KÖNYVET
KARÁCSONYRA!

... pld.	Heltai Gáspár: PONCIANUS CSÁSZÁR HISTÓRIÁJA. Novellaciklus. Utószó: Nemeskürty István — — — —	72,— Ft
... pld.	Jókai Anna: A FELADAT — — — —	29,50 Ft
... pld.	Karinthy Frigyes: HEURÉKA Karcolatok, humoreszkek — — — —	31,— Ft
... pld.	Karinthy Frigyes: MENNYEI RIPORT — UTAZÁS A KOPONYÁM KÖRÜL —	31,— Ft
... pld.	Kodolányi János: BOLDOG BÉKEIDŐK 30 év sorozat — — — — — — — — —	39,— Ft
... pld.	Krúdy Gyula: KOSSUTH FIA Történelmi regény — — — — — — —	33,— Ft
... pld.	Móra Ferenc: ARANYKOPORSÓ Történelmi regény — — — — — — —	38,— Ft
... pld.	MÓRICZ ZSIGMOND REGÉNYEI 1. kötet. Sárarany — Harmatos rózsa — A galamb papné — Az Isten háta mögött — Kerek Ferkó — Jószerencsét — —	46,— Ft
... pld.	MÓRICZ ZSIGMOND REGÉNYEI 2. kötet. A fáklya — Légy jó mindhalálig! — Kivilágos kivirradtig — Pillangó — Úri muri — — — — — — — — — —	52,— Ft
... pld.	MÓRICZ ZSIGMOND REGÉNYEI 3. kötet. Forró mezők — Forr a bor — Rokonok — — — — — — — — — —	48,— Ft
... pld.	MÓRICZ ZSIGMOND REGÉNYEI 4. kötet. A boldog ember — Az asszony beleszól — Jobb mint otthon — — —	44,— Ft
... pld.	MÓRICZ ZSIGMOND REGÉNYEI 5. kötet. Erdély — Tündérkert — A nagy fejedelem — A nap árnyéka— — — —	77,— Ft
... pld.	Örkény István: AZ UTOLSÓ VONAT 30 év sorozat — — — — — — — — —	34,— Ft
... pld.	Rákos Sándor: TÁNCOL A HULLÁMSAPKÁS TENGER. Óceánia népeinek költészete. Műfordítások — — — — —	80,— Ft
... pld.	Szerb Antal: A PENDRAGON-LEGENDA	33,— Ft
... pld.	Szilvási Lajos: APPASSIONATA — —	42,— Ft
... pld.	Tamási Áron: ÁBEL TRILÓGIA Ábel a rengetegben — Ábel az országban — Ábel Amerikában — — — — — — —	41,— Ft
... pld.	Weöres Sándor: EGYBEGYŰJTÖTT MŰFORDÍTÁSOK. 1—3. kötet — — —	136,— Ft

A felsorolt kötetek egyenként is megrendelhetők. Postán, utánvéttel szállítunk, magánszemélyeknek 200 Ft felett portómentesen.
400 Ft felett négyhavi, a teljes sorozat megrendelése esetén hathavi részletfizetési kedvezményt adunk, és portó-, valamint 3% kezelési költséget számítunk fel.
Tekintettel a korlátozott példányszámra, a könyveket a megrendelések beérkezési sorrendjében postázzuk.
Kérjük, szíveskedjék a megrendelőszelvényt kitölteni és borítékban címünkre elküldeni.

Címünk: ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT
ADY ENDRE KÖNYVESBOLTJA
1046 Budapest, Reviczky u. 36.
Egyesült Izzó lakótelep

A megrendelő neve: ______________________

Pontos címe (irányítószámmal): ______________________

____

____

Részletrendelésnél:

Születési helye, éve: ______________________

Anyja neve: ______________________

Személyi igazolványának száma: ______________________

Keresse fel könyvesboltunkat, gazdag választékkal várjuk vásárlóinkat!

Aszongyák

hogy Visseli olasz professzor szerint a zaj néha gyógyit is, baleset után az erős zaj gyorsabban helyreállítja a megfelelő vérnyomást, mint a csend.

Meglepő dolgok derülnek ki, minél öregebb lesz az ember, annál meglepőbb dolgokról értesül, néha módositani kell egy hosszú életen keresztül kialakult szemléletét, ki gondolta, ki hitte volna, hogy azok az embertársaim, akik éjjel-nappal — de főként éjjel — mérhetetlen mennyiségű decibellel ostromolják szegény jobb sorsra érdemes fülemet, hogy már irigylem a nagyothallókat, azok az embertársaim (géptársaim, rádiótársaim, tévétársaim, magnótársaim, hangszertársaim, üvöltve veszekedő hangszertársaim) talán jót akarnak nekem, a vérnyomásomat akarják rendben tartani, mert olvasták Visseli professzor elméletét, dallamos olasz nyelven, ahelyett, hogy Dantét olvasták volna, ezentúl ha a rengeteg decibellel verekedve álmatlanul hempergek ágyamban, nem mászok a falra dühömben (amely produkció, amint öregszem, egyre nehezebb lesz), és nem emelem még néhány decibellel a csendet követelő üvöltésem útján a zajt, hanem azt fogom mondani (halkan, persze, nehogy fokozzam a zajt), hogy nagyszerű, ezek a derék lármázók már megint javítják a vérnyomásomat, meg kellene köszönni nekik, de nem fontos, mert a dübörgéstól, csattogástól, kattogástól, pattogástól, cserregéstől, berregéstől, gépi zenei fortisszimóktól úgyse hallanák, mindegy, olyan tökéletes lesz a sok zajtól a vérnyomásom, amilyennek a víznyomásnak kellene lennie a magas emeleteken.

Ha nem lenne olyan nagy az útiköltség, elmennék Olaszországba és hálából éjjeli zenét adnék a professzornak, hogy ő se tudjon aludni.

(gergely)

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Kísértés.

(Budapesten fotózta Kardos László)

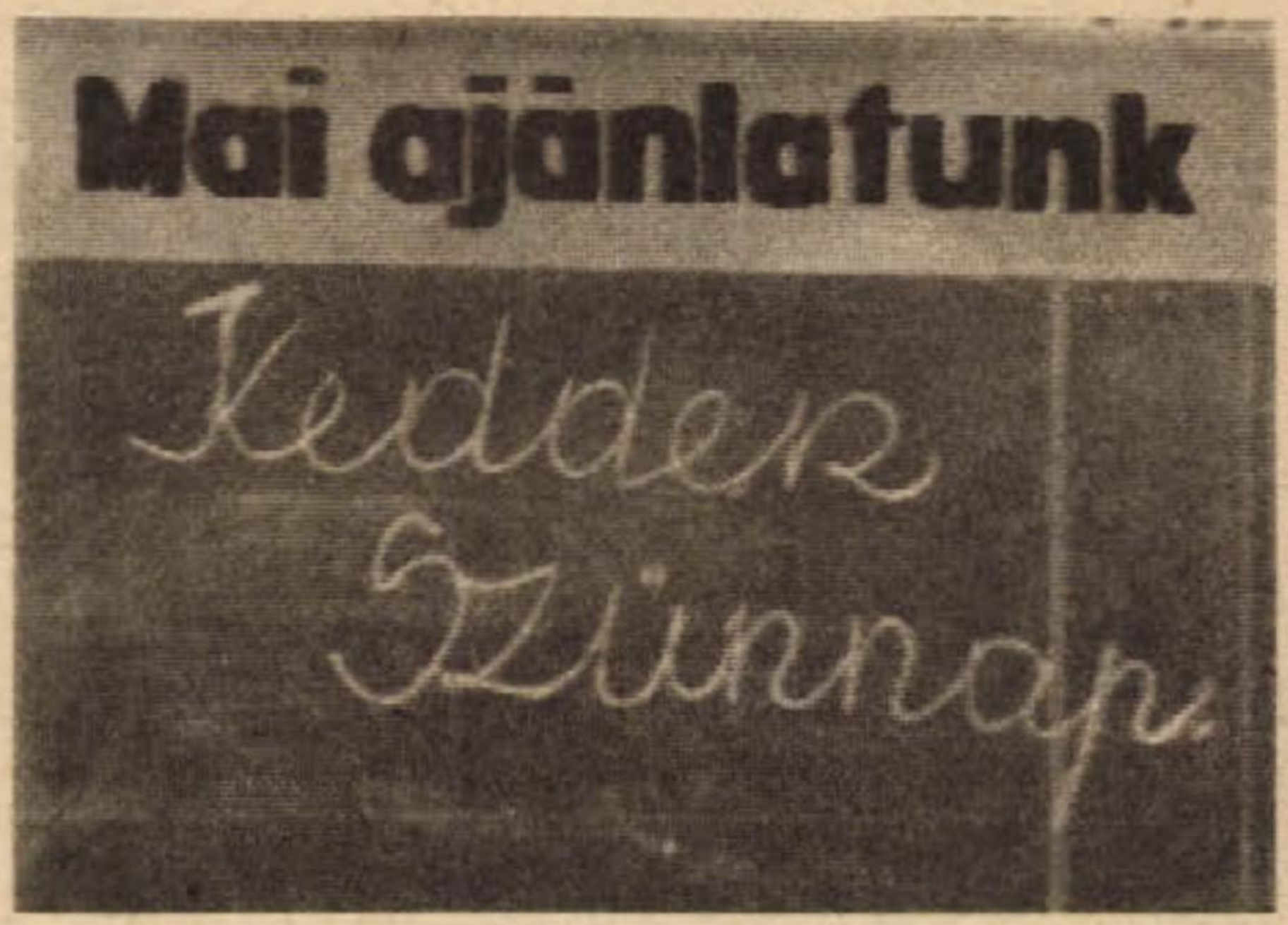

Kösz!

(Szilvásváradon fotózta Tusnadi Csaba Károly)

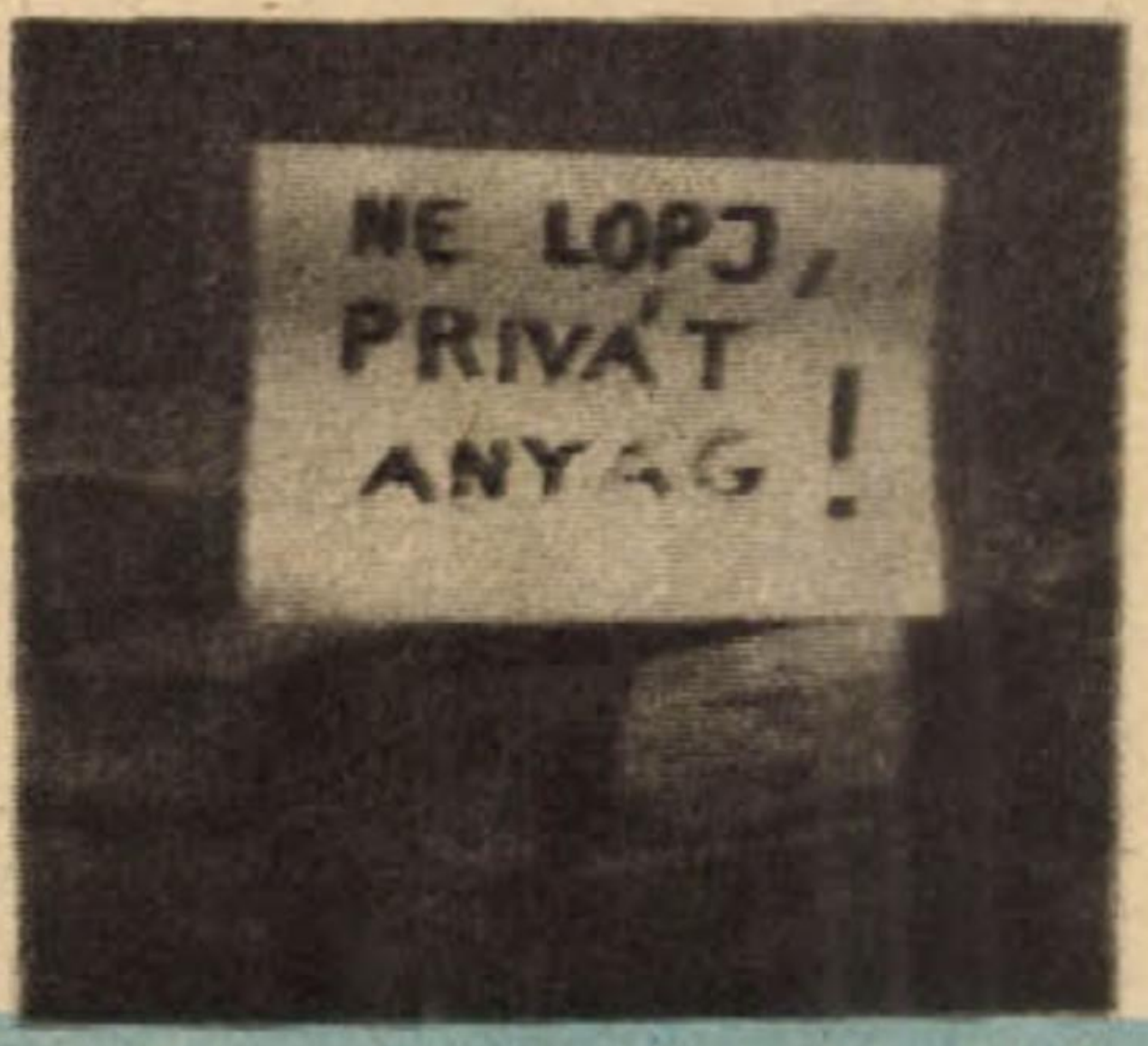

Csak a közvagyont szabad?

(A XII. kerületben fényképezte Hámory Zoltán)

Családi házban egy mellékhelyiséget bérelnék. Telefon: 21-130.

„Sürgős" jeligére!

(A Dunántúli Naplóban észlelte Kincses Istvánné, pécsi olvasónk)

árusít. Az önkiszolgáló a jó ellátás érdekében reggel fél hatig tart nyitva. A bolt közvetlen körzetében mintegy

Éjjeliőröknek és alvajáróknak főnyeremény!

(A Pest megyei Hírlapban észlelte Papp Józsefné, érdi olvasónk)

Huszonöt évvel ezelőtt talán a feketéről is elhittük volna, hogy fehér. De ma már...

(Kardos László felvétele)

Az új ezervagonos raktárban az idén 2 ezer vagon vöröshagymát tárolnak. *A vállalat szárítóüzemeiben nyolcszáz va-*

Gumiraktár?

(A Népszavában fedezte fel Kovácsics István, bicskei olvasónk)

HIRDETÉS HIRDETÉS

AZ ÖN KÉNYELME:
AZ OTTHON
KÉNYELME.

KERESSE FEL AZ
OTTHON ÁRUHÁZ
LAKBERENDEZÉSI OSZTÁLYÁT!

OTTHON ÁRUHÁZ

NAGYON RUGALMAS MUNKAIDŐ

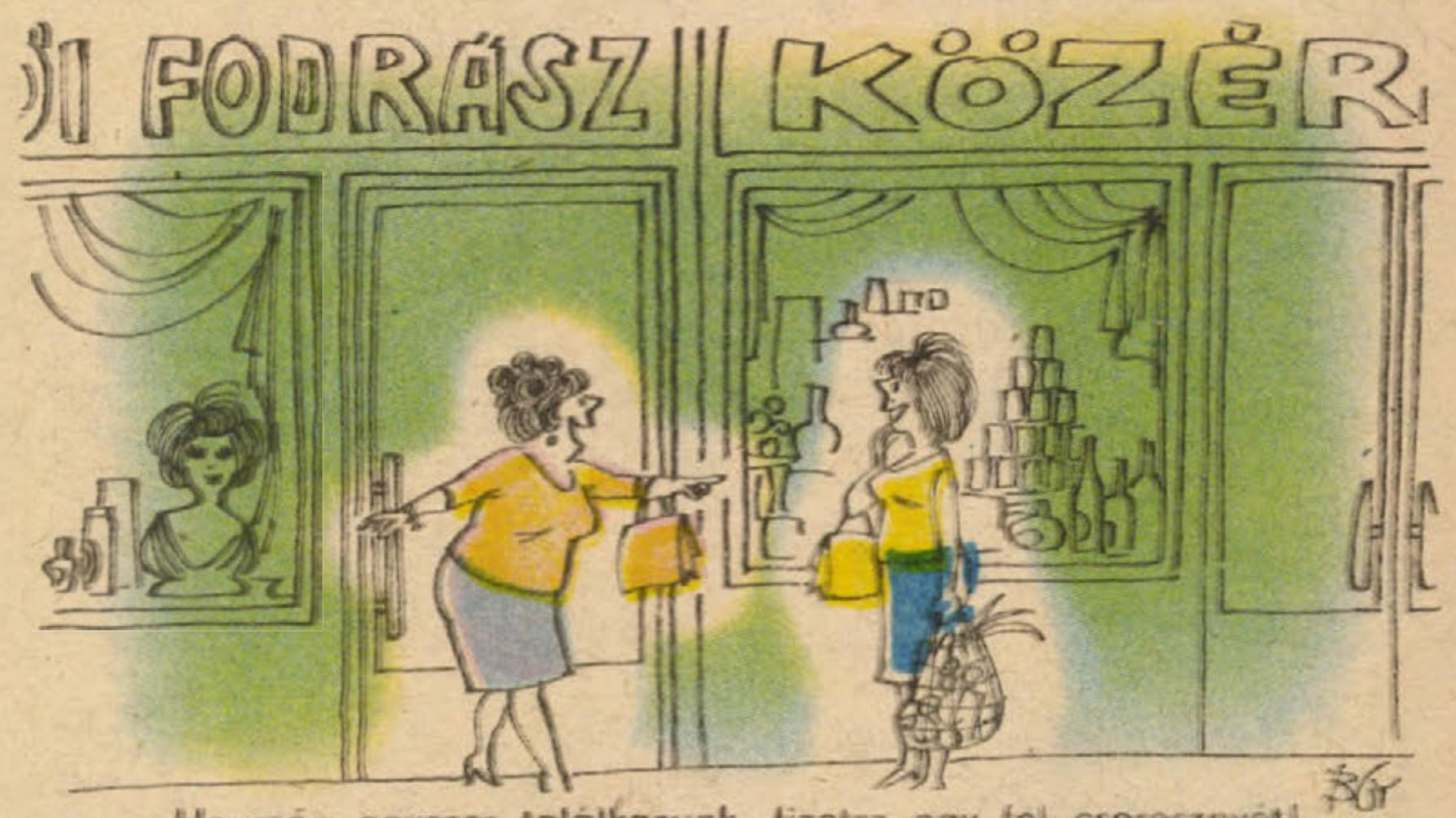

– Ha még egyszer találkozunk, fizetsz egy fél cseresznyét!

DÉLUTÁNI CSÚCSFORGALOM

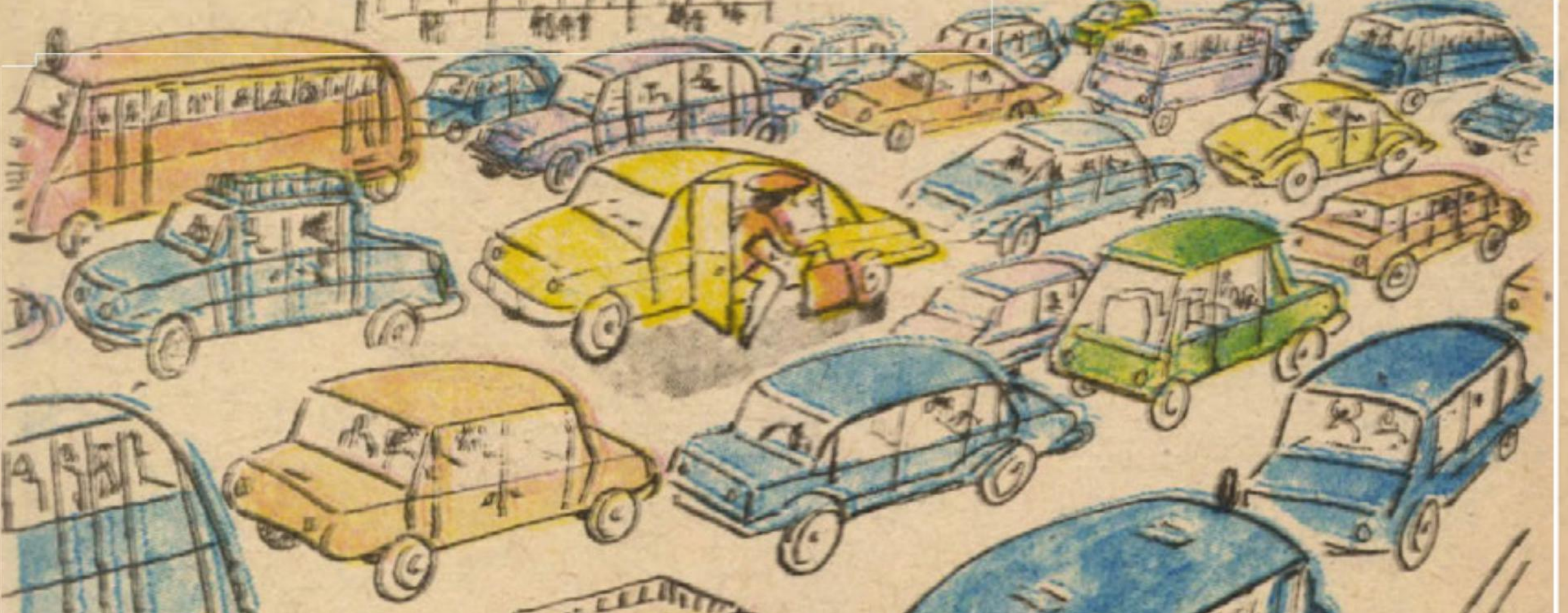

– Amíg itt állnak, én gyorsan bevásárolok.

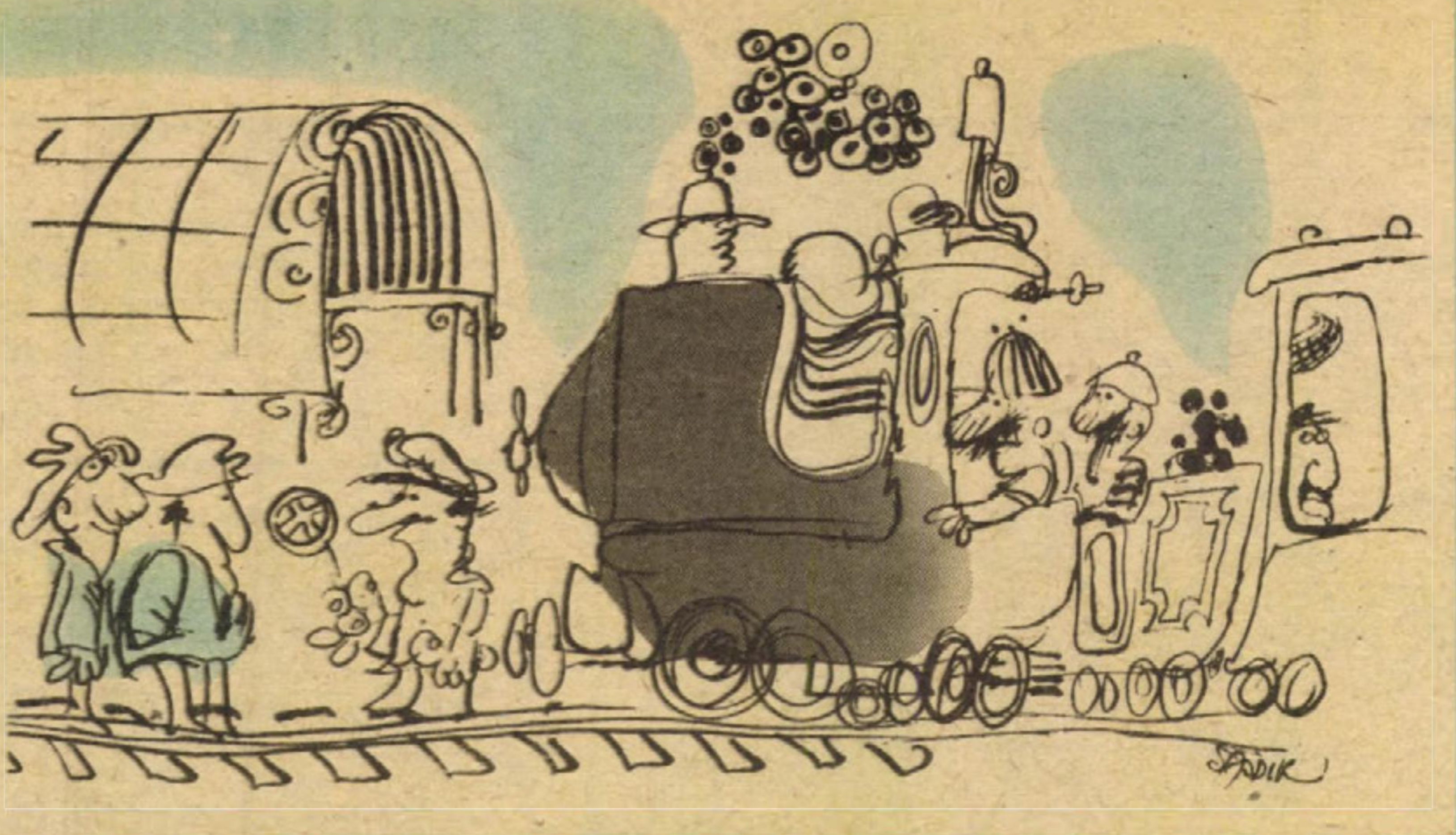

– Elővettük újra ezeket a régi masinákat, olcsóbb, ha ez késik, mint a drága dízelvonat.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Két újságárusnő beszélget:

– Hogy lehet, hogy te mindig több borravalót kapsz, mint én?

— Úgy, édes fiam, hogy én nem csak a szimpatikus férfiakra mosolygok, hanem azokra is, akik nem számolják meg a visszajáró pénzt . . .

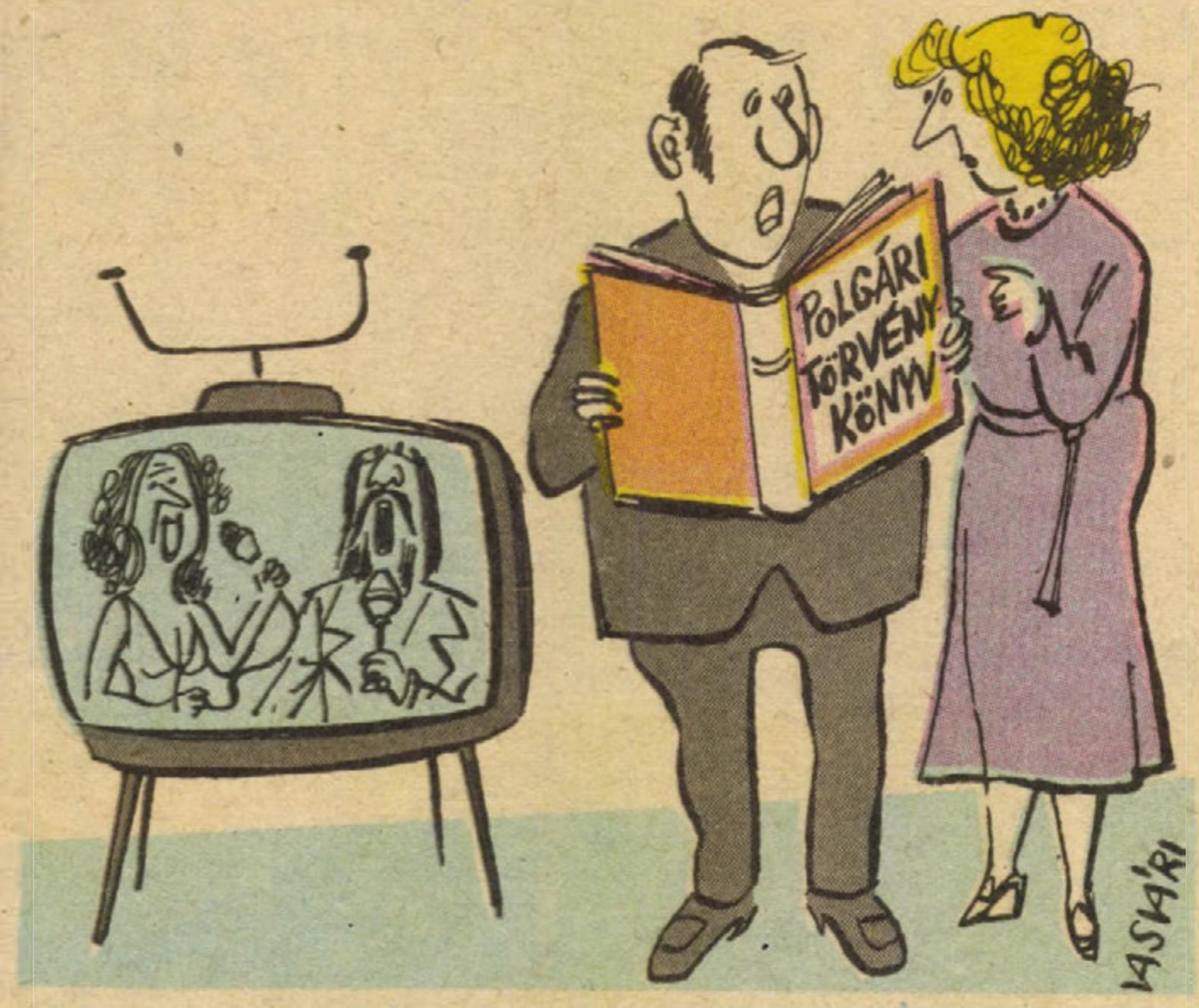

– Ez kimeriti a képmással és hangfelvétellel való visszaélés fogalmat! . . .

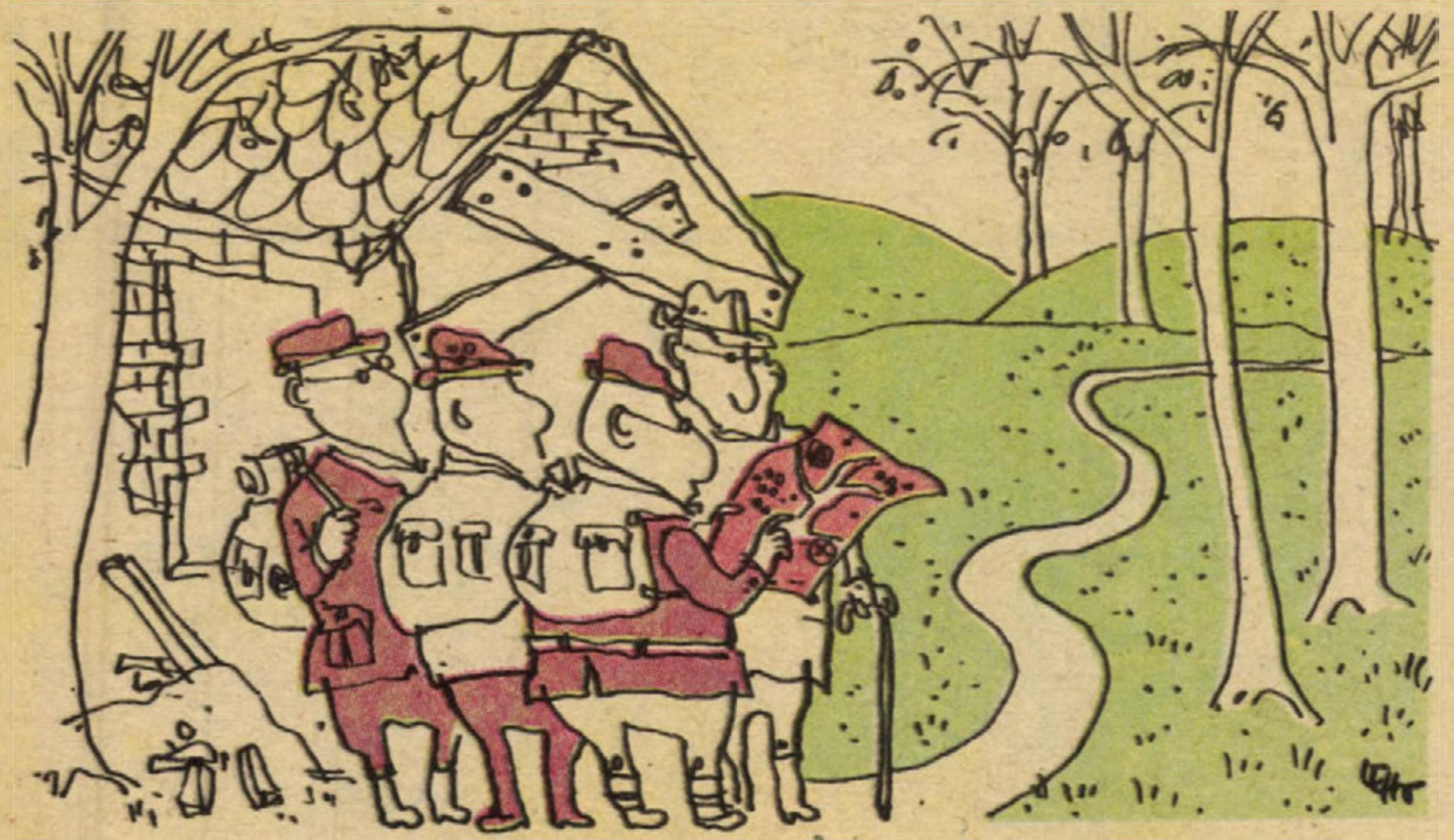

BELFÖLDI TURIZMUS

– Két megszünt turistaház érintésével eljutunk egy szállodához . . .

SZILÁNKOK

RÁDIÓÜZLETBEN

— Milyen rádiót parancsol?

— Teljesen mindegy. Éjszakai csendháborításhoz lesz.

NEHÉZ GYEREKKOR

— Én korán egyedül maradtam. A szüleim ugyanis reggel hatra jártak dolgozni.

HIÁNYCIKK

Szeretetadagoló automatákat kellene felállítani. Egy forint bedobása után kinyúlna egy kéz, gyengéden megsimogatná a homlokunkat, és egy kellemes hang azt suttogná a fülünkbe: „Ne félj, nem vagy egyedül, téged is szeret valaki."

AZ ECSERIN

— Egy ilyen kopott, vacak ballonkabátért kétezer forintot kér?

— Csakhogy ez Columbo hadnagy kabátja . . .

JÓ LÁNY

— Most, hogy az anyámat férjhez adtam, én is gondolhatok a férjhezmenésre.

ÉLMÉNY

— És mi volt a legnagyobb élménye külföldön?

— A magyar nagykövetségen ettem egy isteni marhapörköltet.

ILLEM

— Uram, én tudom, hogy mi az illem. Nyílt utcán sohasem pofozom a feleségemet, sohasem gorombáskodom vele. Erre a célra ott van a mi meghitt kis otthonunk.

MEGLEPŐ

„Elnézést kérünk az utazóközönségtől, amiért a menetrend szerint közlekedő vonat ma valóban menetrend szerint közlekedik, és egy percet sem késik."

DICSEKVÉS

— Mindenkinek vannak rossz napjai. Én nem panaszkodhatok, nekem csak rossz éveim vannak.

ÉRDEKES

Ha egy szép nő hamis ékszert visel, az valódinak látszik.

HARANGSZÓ

— Én mindig a déli harangszóra ébredek. Felvettem magnóra. Így könnyebb felkelni reggel hatkor.

NŐSÜLÉS

— Miért nősültél meg, barátom?

— Kettesben könnyebb elviselni azokat a nehézségeket, amik nem is lennének, ha agglegény maradok.

ZSARNOK FŐNÖK

— Most pedig elmondom, milyen témakörökben álmodhat este, ha lefekszik.

PANASZ

Sajnos, az idei Nobel-díj kiosztásánál sem vették figyelembe családi, szociális körülményeimet.

CIPŐVÁSÁRLÁS

— Becsomagoljuk, vagy mindjárt itt helyben tetszik reklamálni?

Galambos Szilveszter

KÉPESITÉS NÉLKÜLI ELADÓ

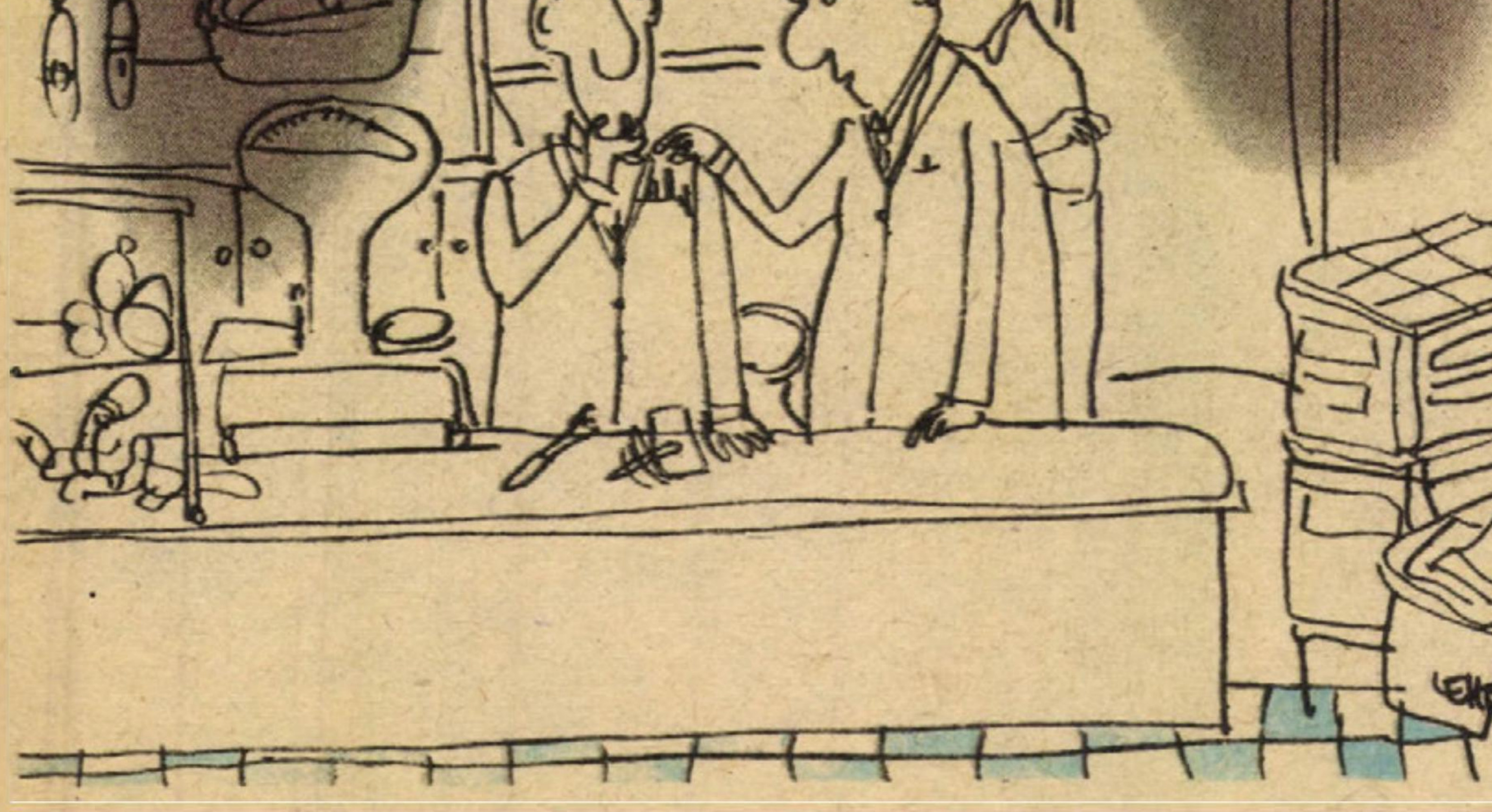

– Próbáljuk még egyszer! Tehát mennyit számol ötnegyven helyett? . . .

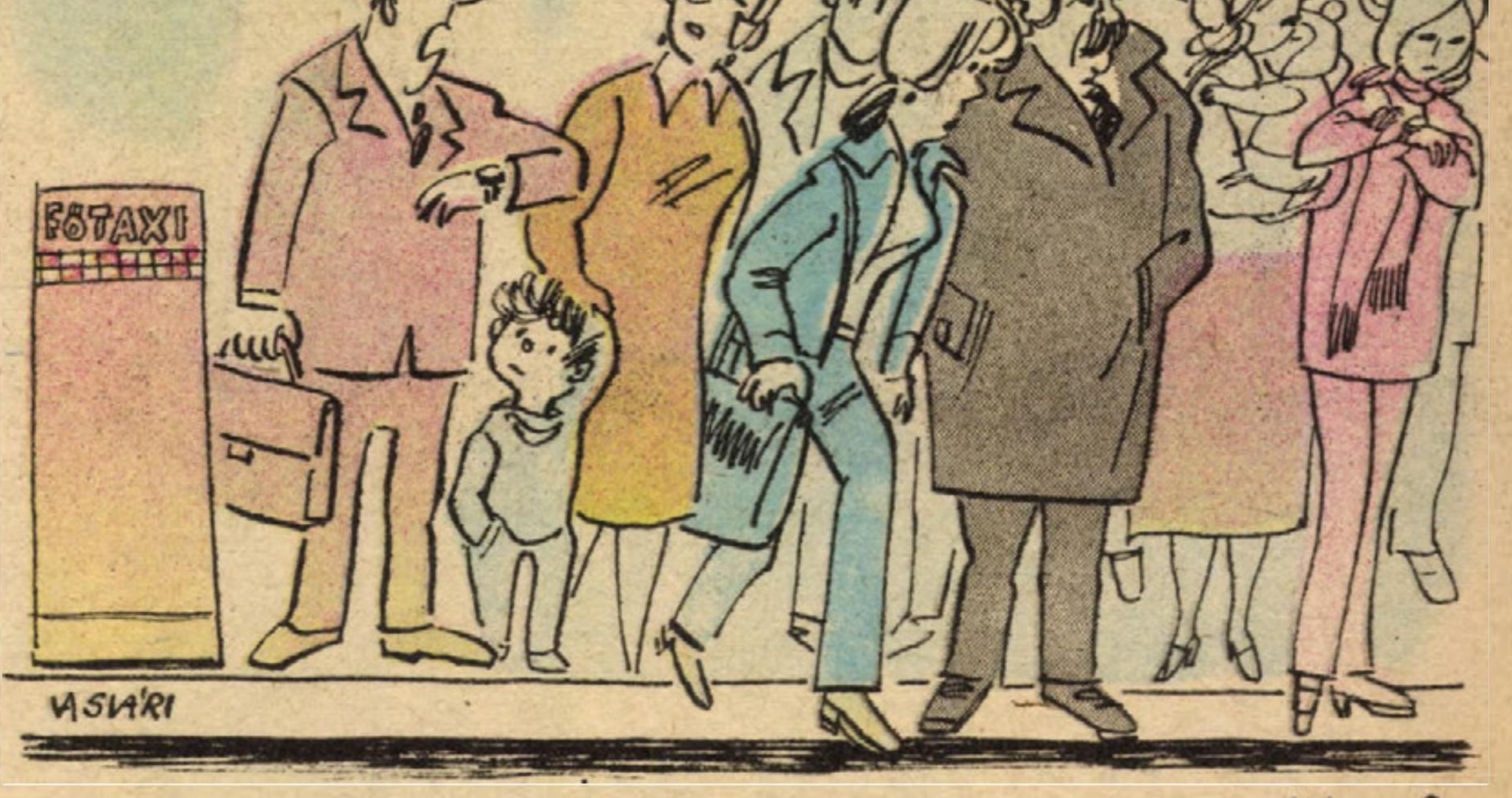

– Azt hiszi, itt állnék már két órája, ha nem lenne sürgős dolgom?

LAKÓTELEPEN

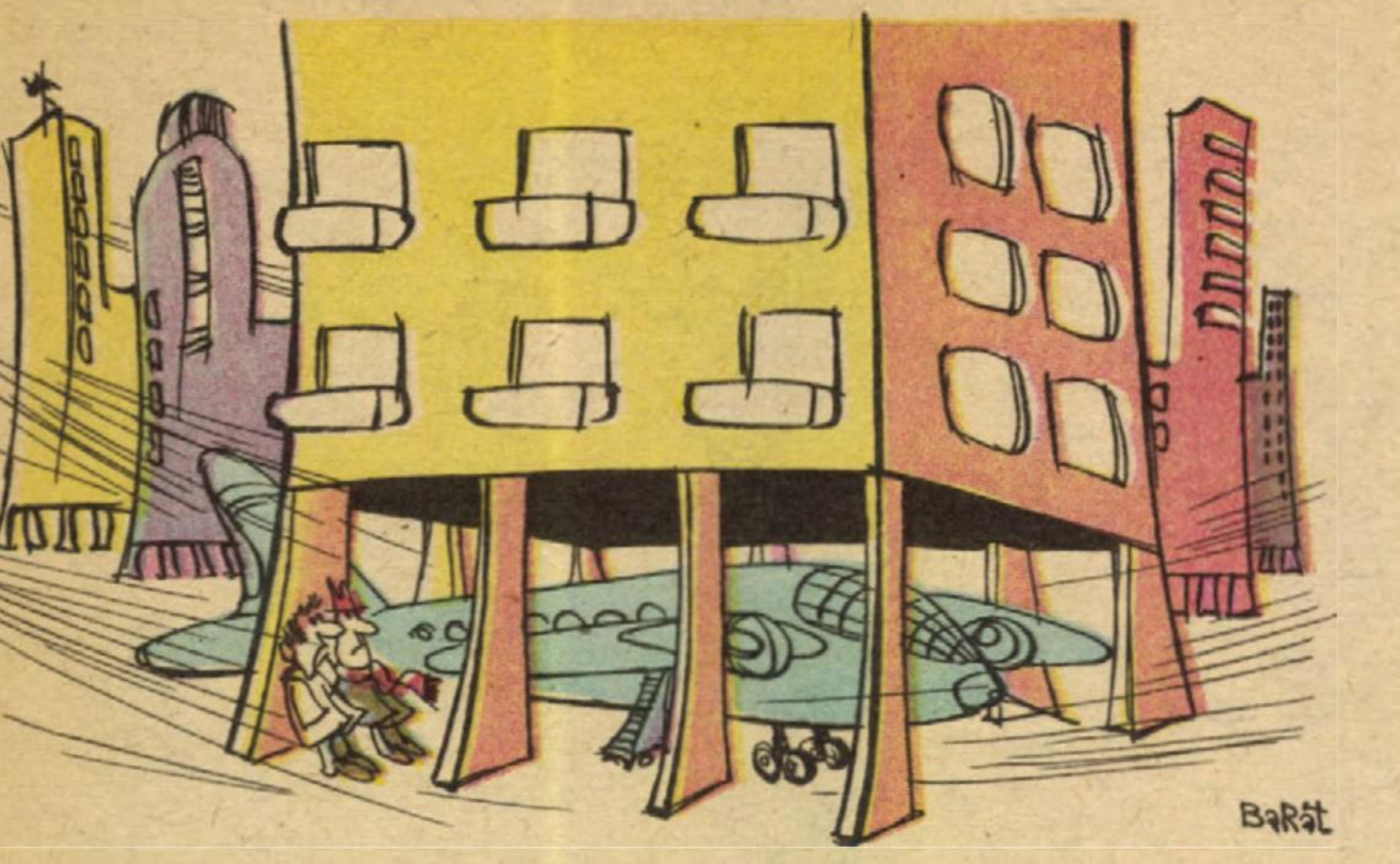

– Olyan huzatos, hogy a repülőgépeket ebben a szélcsatornában próbálják ki.

ŐSZ

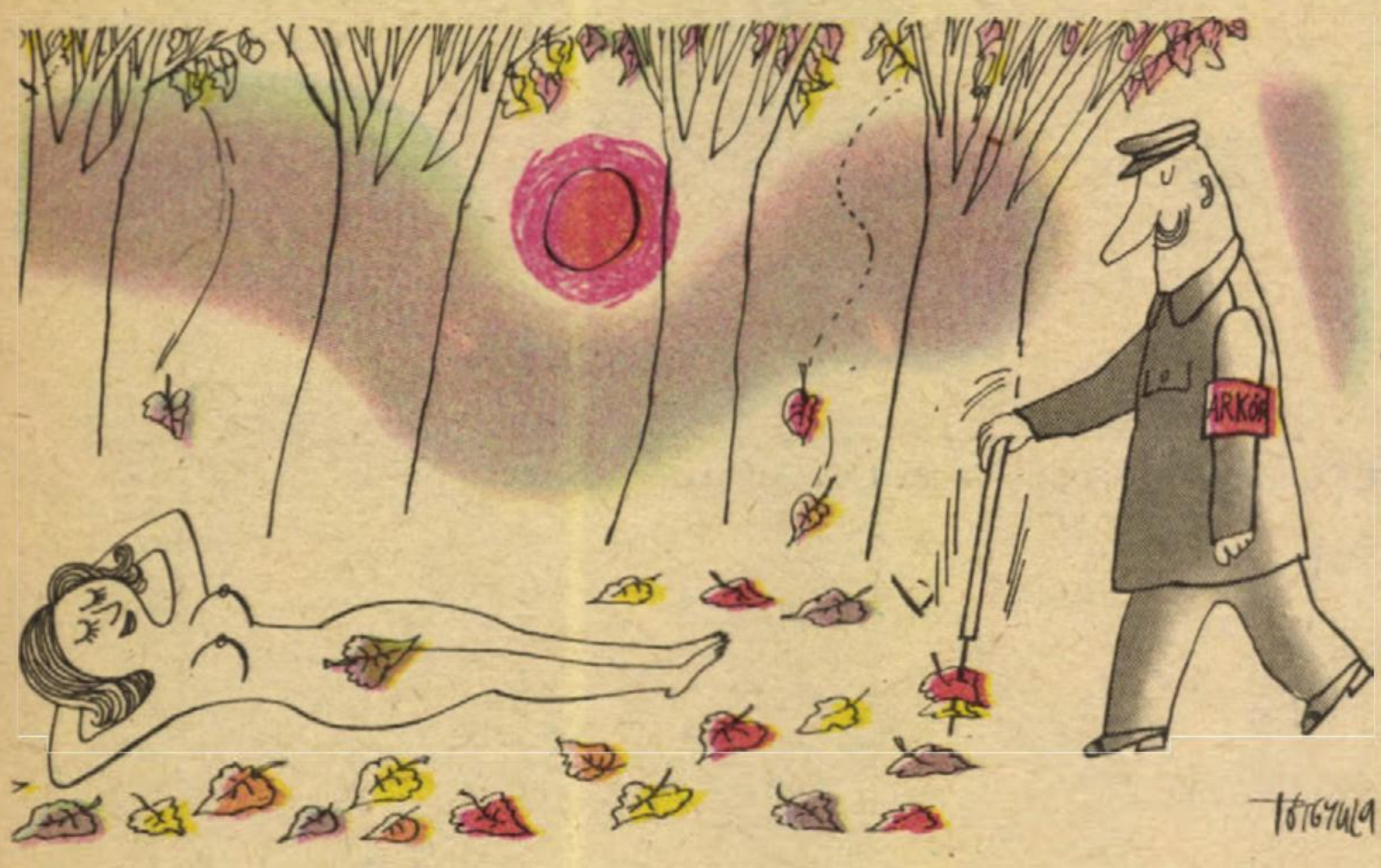

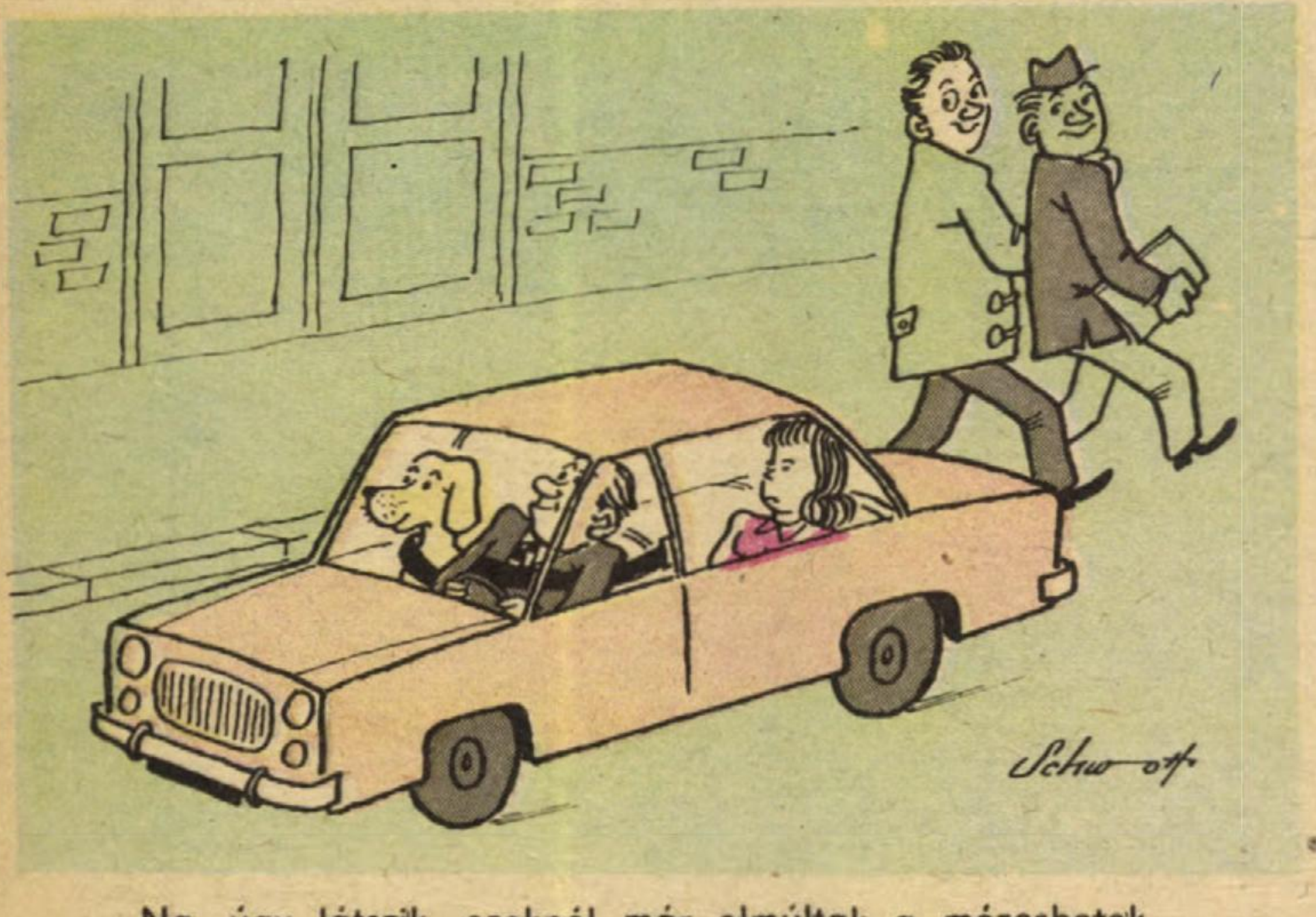

– Na, úgy látszik, ezeknél már elmúltak a mézeshetek...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Rémesek ezek a mai lányok — mérgelődik az apa. — Te is egészen rövidre vágattad a hajadat. Olyan, mint egy seprű!

— Papa, mi az a seprű?

*

— Pincér, légy van a sörömben!

— Ne tessék aggódni, az már nem iszik meg semmit az ön söréből.

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős Kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII. Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII. Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220
•
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapeesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. ¼ évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
77.2308/2-44 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

BALZAC

aforizmái közül választottuk rejtvényünk két fősorát: Vízszintes 1 — függőleges 1. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb november 7-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

15. Látszateredményekre való törekvés
16. Íróeszköz
17. Igekötő
18. Homlokra húzott hajfürt
19. L. S.
20. Anyánk egyik megszólítása
21. Veszélyes tevékenység
23. Valamely családnak egy férfitagjától való leszármazási sora
24. Egyfülű edény
26. Azonos betűk
27. Népies osztrák zenekar
29. A pók például hálót
31. Fűszer
32. L. Z.
34. Munkájából él (névelő előzi meg)
35. Vaspálya
36. Fémből készült nagy edény
38. Szláv nyelvet beszélő nép
39. Kossuth-díjas színművésznőnk
40. Hiszékeny, gyanútlan
42. A torta közepe (?)
43. Olasz névelő
44. Emberi bőrszín
46. Melegégövi veszedelmes ízeltlábú
48. Rágcsáló víziállat
49. Vonatkozó névmás többese
52. Az ezüst jele
53. Lásd 43 vízsz.
54. Az indiánok nyílmérge
56. Nagyon egészséges sport
59. Király — franciául
61. D. I.
62. Az egyiptomiak szent madara volt
64. R. K.
65. Város az NSZK-ban, s egy név a nácizmus történetéből
67. Fúvós hangszer
68. Nagy spanyol festő (1746—1828)
69. K. Y.

FÜGGŐLEGES

2. C-vel a végén: nevezetes helység Veszprémben
3. Finom zamatú
4. Ogörög város, melyet festett agyagszobrocskái tettek nevezetessé
5. Igevégződés
6. A kohászatban használatos berendezés
7. Zalaegerszeg futballcsapata
8. T. P.
9. Földtörténeti kor
10. Kényes helyzet, melyből nehéz kilábolni
11. Kellem, báj, kecsesség
12. A gyorsvonat egyik vagonja
13. G. I.
14. Egyházközség
21. Angliai születésű amerikai író (Eric, 1897—1943)
22. A legújabb magyar ábécé egyik kettős mássalhangzója
25. Túlérzékenység, melynek következménye sokszor a csalánkiütés vagy a szénanátha
28. A. D. C.
30. Az állatvilággal foglalkozó tudós
33. Börtönben a helye
35. A pálinka egyik közkeletű neve
37. Nem az enyém
41. V. O.
45. Osztrák táborszernagy, akiről a pesti VI. kerületben a legújabb időkig utca volt elnevezve
47. Rákóczi Ferenc vezérére, majd árulója, hóhér kezén halt meg
50. Általánosan kedvelt műsor a tévében
51. Háború — németül
55. Spanyol folyó
57. Az emberi beszéd legkisebb egysége
58. Út mellett ásott mélyedés
60. Afrikai néptörzs
63. Nem másként
66. L. Z.

1 A	2 Z	3 A	4 T	5 I	6 S	7 Z	8 T	9 E	10 S	11 S	12 É	13 G	14 E	S
15 K	I	R	A	K	A	T	P	O	L	I	T	I	K	A
16 I	R	O	N	■	17 L	E	■	18 C	A	K	K	■	19 L	S
T	■	20 M	A	M	A	■	21 K	É	M	K	E	22 D	É	S
23 F	I	A	G	■	24 K	25 A	N	N	A	■	26 Z	Z	Z	Z
É	■	27 S	R	28 A	M	L	I	■	29 S	30 Z	Ö	■	31 S	Ó
32 L	33 Z	■	34 A	D	O	L	G	O	Z	O	■	35 S	I	N
36 Ü	S	37 T	■	38 C	S	E	H	■	39 T	O	L	N	A	Y
40 N	A	I	41 V	■	42 O	R	T	■	43 I	L	■	A	■	■
44 K	R	E	O	45 L	■	G	■	46 S	K	O	R	P	I	47 O
48 H	O	D	■	49 A	50 K	I	51 K	■	52 A	G	■	S	■	C
53 I	L	■	54 K	U	R	A	R	55 E	■	56 U	57 S	Z	58 Á	S
59 R	O	60 I	■	61 D	I	■	62 I	B	63 I	S	Z	■	64 R	K
B	■	65 B	66 L	O	M	B	E	R	G	■	67 O	B	O	A
E	H	O	Z	N	I	■	68 G	O	Y	A	■	■	69 K	Y

KEDVEZŐ AJÁNLAT

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— A Balatonhoz megyek, nem érdekli?
— Hozzon nekem egy keszeget.

200—200 forintot nyert:

Csór Miklós, 2093 Budajenő, Petőfi S. u. 7.
Sándor Imréné, 1126 Bp. Beethoven u. 7.
Horváth Tibor, 2072 Zsámbék, Új Élet út 79.

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

SZARVASBŐGÉS IDEJÉN

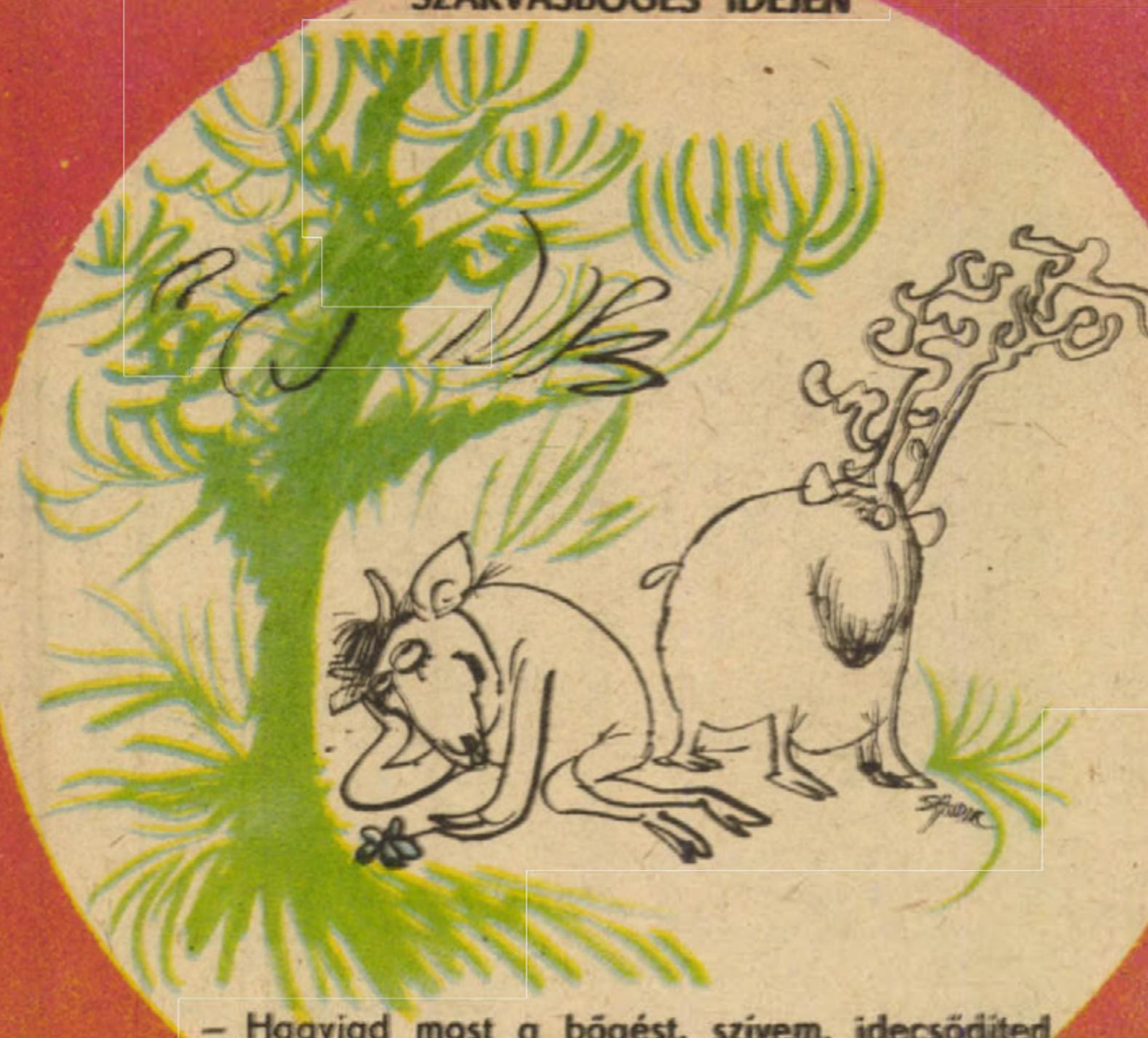

– Hagyjad most a bőgést, szívem, idecsődíted a vadállatokat!

ELADÓ VILLA

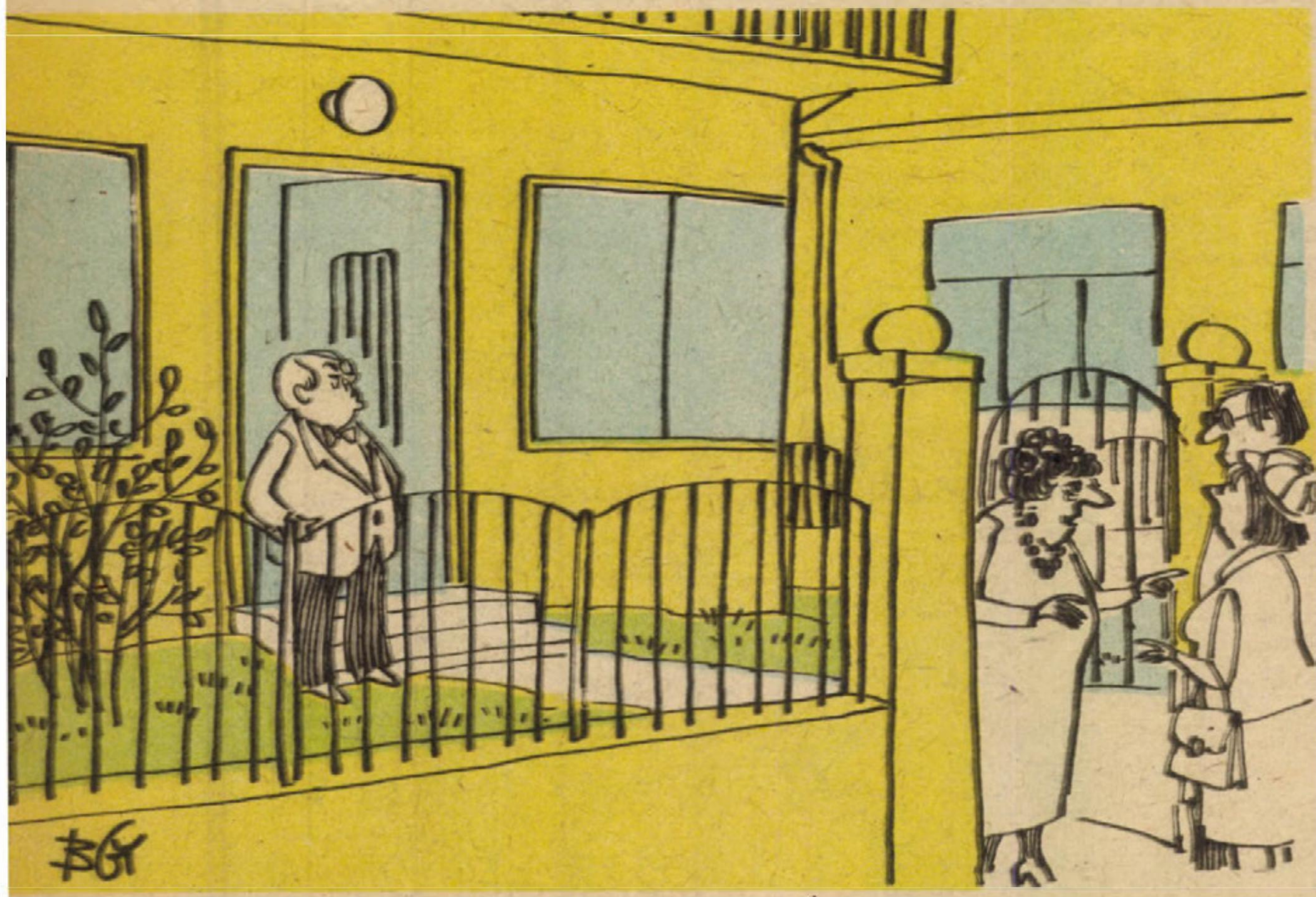

– Szabad látnom azt a kétmilliót érő lottószelvényt?

KORSZERŰ FALUSI KISPAD

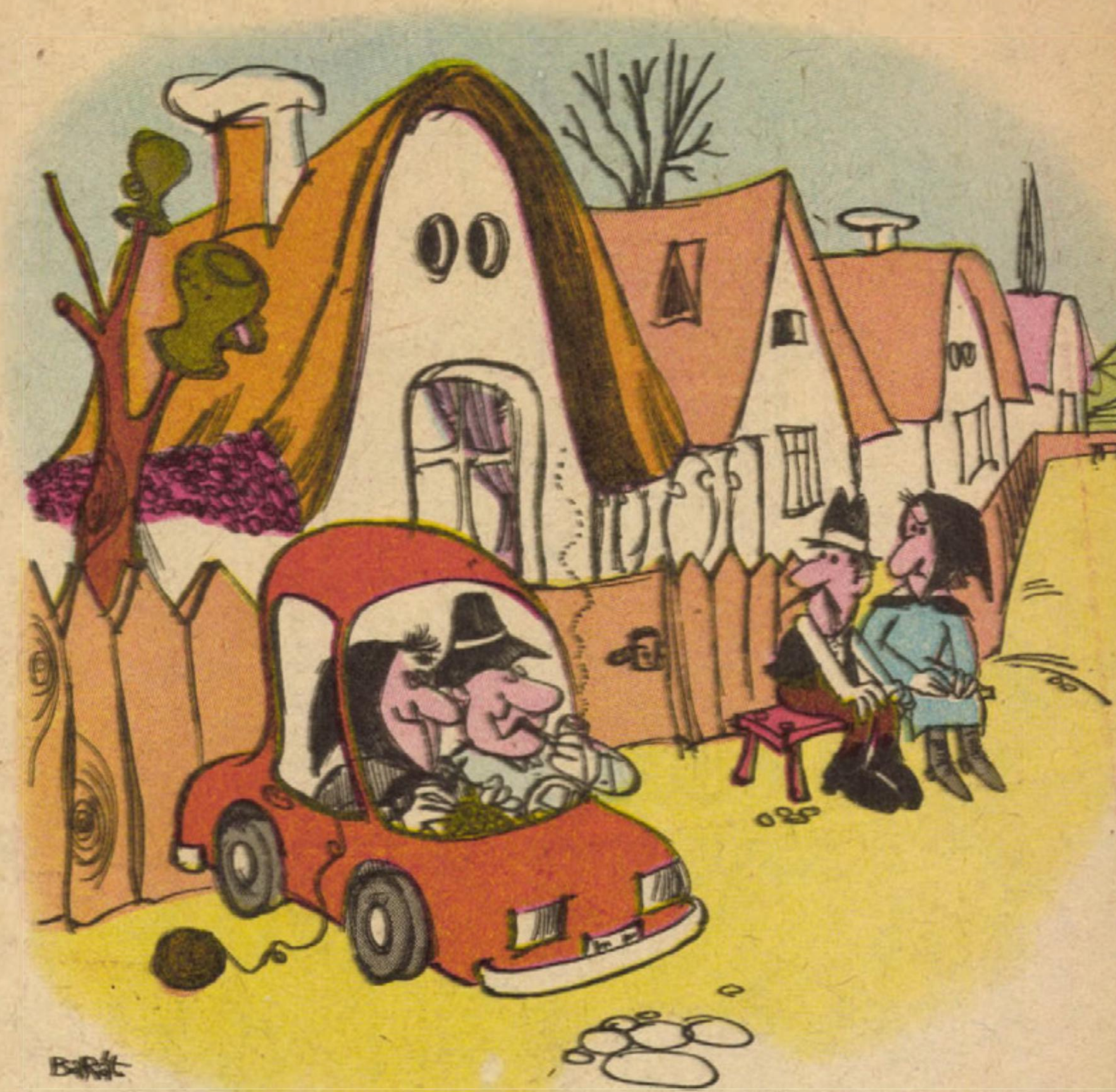

Karinthy Frigyes

SPORTÁRTALOM

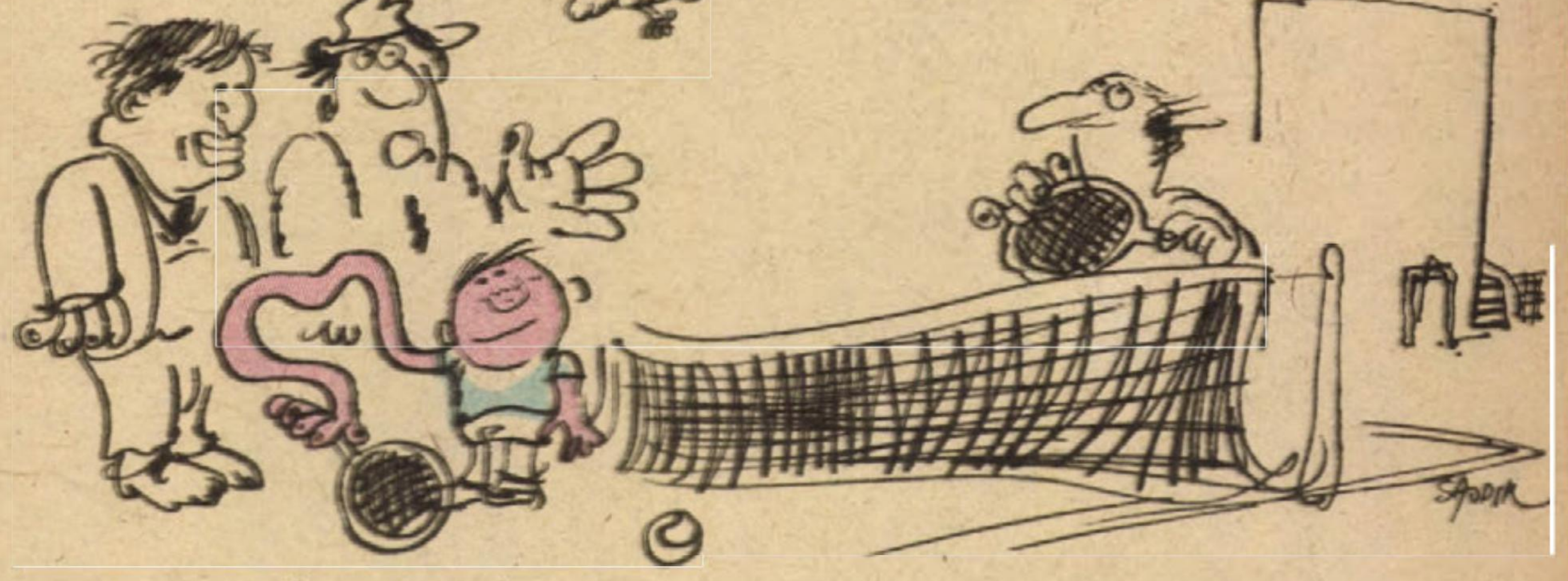

– Nem ütögethetne a gyerek néha bal kézzel is?

FEJVADÁSZAT

15 000 forintos rejtvénypályázat

1. FORDULÓ

Ha a kedves olvasó tüzetesen megnézi a lapunkban megjelent karikatúrákat, szereplői között öt neves író ismerős arcvonásait fedezheti fel. Könnyítésül eláruljuk: valamennyien a huszadik században haltak meg, közülük négy magyar, egy külföldi. Ha megtalálja, felismeri a fejeket, kérjük, írja be az öt nevet a rejtvényszelvényre, a kivágott szelvényt tegye borítékba, s küldje be a szerkesztőségbe, **november 10-ig.** (A címzés csak ennyi: **Ludas Matyi, 1977 Budapest.** A borítékra tessék ráírni: **Fejvadászat.** És feltétlenül tessék bélyeget ragasztani rá, mert a portós leveleket nem vesszük át. Egy borítékban több szelvény is beküldhető.)

A helyes megfejtést küldők között öt 200 forintos nyereményt sorsolunk ki.

A rejtvény ötfordulós. Bármelyik fordulóban be lehet kapcsolódni,

minden héten 5X200 forint a nyeremény.

Aki az ötödik forduló végén együtt küldi be a 25 helyes megfejtést, részt vehet a fődíjak december 8-án megtartandó sorsolásán, ahol három nagyösszegű nyeremény:

egy ötezer forintos első díj,
egy háromezer forintos második díj,
egy kétezer forintos harmadik díj

talál majd gazdára.

Jó szórakozást, sok sikert a fejtöréshez!

REJTVÉNYSZELVÉNY

FEJVADÁSZAT 1. FORDULÓ

A rajzokon felismert írók:

....

....

....

....

....

A megfejtő neve: ....

Pontos címe: ....